

باسیگ له شیعی سۆفیگه‌ری مه‌هوی

نووسینی: مه‌یدولوه‌هاب چروستانی

که مه‌هوی ئەسپی خۆی تاو دا له مه‌یدانی فه‌صاحه‌تدا
به‌جی ما نالی وه‌ک نالی به‌جی ما کوردی وه‌ک گه‌ردی
خۆشم بۆ مه‌هوی ئەلیم:

ئەگه‌ر خه‌لکی له مه‌یدانی عیشقدای میر و سولطانە (١)
ئەوا مه‌هوی له کۆری شاعیرانا میری میرانه (٢)
به‌بیری ورد و ئەندیشه‌ی فراوان ئۆقیسیانووسی
قه‌سیده‌ی شیعی ئەو مه‌رده‌ی رهنوکی (٣) ئەهلی عیرفانه

ده‌روازه‌ی و‌الامان بۆ چوونه مه‌یدانی باسی شیعی مه‌هوی ئەبیت شاره‌زا بوونمان بیت له‌بیری
سۆفیگه‌ری. له راستیدا په‌رتووکخانه‌کانی کوردستانی ئەگه‌ر بی به‌ش نه‌بن ئەوا زۆر که‌م به‌شن
له‌و سه‌رچاوه و نووسینانه‌ی که له بواری سۆفیگه‌ریدا قه‌له‌می تیا خراوه‌ته گه‌ر ئەوه‌ی هه‌شپیت
زیاتر یا به‌زمانی عه‌ره‌بی یا فارسییه، جا لێرده‌ا ئیمه‌ ئەم په‌خه‌یه که له نووسه‌رانی کورد ئەگرین
مه‌به‌ستمان ته‌نها به‌زه‌بی هاتنه‌وه نییه به‌که‌می زانستی سۆفیگه‌ری له بلاوکراوه‌کانی کوردیدا
ئەگه‌رچی ئەوه‌ش بۆ خۆی خالیکی لاوازییه بۆ نووسین و نووسه‌ری کورد به‌لام له‌وه گرنه‌گر ئەوه‌یه
ئەوه‌ی شاره‌زایی ته‌واو و رۆشنییری له جیهانی سۆفیگه‌ریدا نه‌بیت ناتوانی مافی ته‌واو بدات
به‌و راقه‌کردن و توێژینه‌وانه‌ی که له بواری هۆنراوه‌ی سۆفیگه‌ریدا ئەیکات، وه ئەوانه‌ی خۆیان
به‌هه‌قدار ئەزانن له لیکۆلینه‌وه‌ی شیعه‌کانی شاعیرانی سۆفیدا رایان ئەکیشیت که به‌ ئاره‌زوو و
ویستی خۆیان ته‌ئویل کردنی ناپه‌سه‌ند و بی ناگا بخه‌نه سه‌ر رووی کاغه‌ز و ئەمه‌ش ناهه‌قییه‌کی
گه‌وره‌یه ئەکریت به‌رامبه‌ر ئەم شاعیرانه. هۆنراوه‌ی سۆفیگه‌ری جیهانیکی تایه‌تی هه‌یه و
ده‌ریایه‌کی فراوانه، ئەوه‌ی بیه‌ویت خۆی له‌قه‌ره‌ی ئەو ده‌ریایه بدات ئەبیت چابوک و شاره‌زا
بیت له مه‌له‌وانی و ده‌ریاکه‌شدا، بۆیه که‌سیکی وه‌ک (ابن الفارض) ناسراو به‌ (سلطان
العاشقین) شاعیری سۆفی سه‌ده‌ی شه‌شه‌می کۆچی و هاوچه‌رخ (ابن عربی) و (سه‌روردي) و
(ابراهیم الجمبری) و زۆر له سۆفییه گه‌وره‌کانی تر بوو کاتی داوايان لێ کرد راقه‌ی شیعه‌کانی
بکات به‌تایه‌ت قه‌سیده‌ی (التائیه الکبری) که ٧٦١ به‌یت بوو ئاوێنه‌ی بییری سۆفیگه‌ری ئەو
بوو به‌رامبه‌ره‌که‌ی وت: ئەته‌ویت له چه‌ند به‌شدا (جزء) راقه‌ی بکه‌یت. (٤)

وتی: له دوو به‌شدا. (ابن الفارض) پیتی وت: ئەبیت هه‌ر به‌بتیکی له دوو به‌شدا راقه

بکهیت. جا ئیمه لیڤه دا ئەم باسەمان بۆیه هینایه کایهوه چونکه خالی دەست پتکردمانه له باسی دەریای فراوانی شیعرە مەحوی، من لیڤه دا ئەلیم: ئیمه لهسەر دوو ریتیانیکی له بارە ی راقە کردن و لیکدانەوهی شیعرەکانی مەحوی که ئەبیت ئاراستە ی خویمان لهسەر رتیبهکی ئەو دوو ریتیانه دیاری بکهین، لقیکی ئەو دوو ریتیانهش ناسینی مەحوی وهک شاعیریکی سۆفی و ههلسهنگاندنی شیعرەکانی لهبەر رۆشنایی بیرو و بنه ماکانی ژبانی سۆفیگه‌ری له حالیکدا کهسیش نکۆلی لهو راستییه نییه به‌شاهییدی پینوسی زۆریه ی زۆری ره‌خه‌ساز و میژوونوس و ئەدهب دۆستانی کورد، لقی دووه‌می ئەو دوو ریتیانهش ئەوه‌یه شیعرەکانی مەحوی وهک شاعیره مەزنه‌کانی تری کورد (نالی و کوردی و قانیه...هتد) مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵ بکریت له لیکدانەوه و راقه‌کردنیدا.

به‌لام سه‌یر له‌وه‌دایه که له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا دان نراوه به‌وه‌دا که مەحوی شاعیریکی سۆفییه که‌چی هه‌ر لیکدانەوه‌یه‌کی رووکه‌ش کراوه بۆ هۆنراوه‌کانی، راقه‌که‌ران و لیکۆله‌ره‌وان نه‌چونه‌ته قوولایی بیرو سۆفیگه‌ری مەحوییه‌وه، ئەتوانم بلیم دەست به‌خامه‌کانی ئەو بواره ده‌ستکورت بوون ئە‌گه‌رچی وهک لیکدانەوه‌ی رووکه‌شی کاری باشی بۆ کراوه.

کاتی مەحوی خۆی دان به‌وه‌دانه‌نیت که ئەو هه‌لگه‌ری بیروباوه‌ره‌کانی ئەمثالی (ابن عربي و حلاج و رابعة‌ العدویة و ابن‌ الفارض) ه و ئەوان به‌پیشه‌وای ریتیازی سۆفیگه‌ری دانه‌نیت، ئەوه‌تا ئەلایت:

بکه سه‌یری (فتوحات) نهر گه‌ره‌کنه تۆ فتوحی رۆح
کتیبی دل موتالا‌کردنه بروانه (مه‌کتوبات) (٥)

ئەم به‌یته شیعرە مەحوی هیچ تهمومزێ ناهیلایت له‌سەر رووی ئەو راستییه که چەند مەحوی پابه‌ندی بیرو سۆفیگه‌ری «ابن عربي» بووه چونکه به‌ئاشکرا ئەلایت: ئە‌گه‌ر ئەته‌وایت مه‌قاماتی سۆفیگه‌ری بپریت و پله به‌پله پیایدا سه‌رکه‌ویت ئەبیت په‌یره‌وی (ابن عربي) بکه‌یت و جی پتی سه‌رمه‌شقی ئەو ریتیازه هه‌لگه‌ری که له کتیبه‌که‌یدا به‌ناوی (الفتوحات المکیة) دا دیاری کردوه.

وه له شوینی تریشدا مەحوی دووباره ئیشاره‌ت ئەکاته‌وه بۆ گه‌رنگی فتوحاتی مه‌کی و به‌ده‌روازه‌ی و‌الای چوونه ژووره‌وه‌ی ئەزانیت بۆ جیهانی بی سنووری ئەو خو‌شه‌ویستییه حه‌قیقییه‌ی که هه‌زاره‌ها ویتل و سه‌رگه‌ردانی بووه، مەحوی (ابن عربي) لهو ریتیازه‌دا به‌ئیمام و پیشه‌وای خۆی له قه‌له‌م ئەدات بۆیه ئەلایت:

باسی چیبکه‌م بی که‌رانیی به‌حری ته‌شویری عیشق؟!
تاقه قه‌طریکی (فتوحات) ه، ئمیکي (مه‌ثنه‌وی) (٦)

به‌لێ ئەو لهو ده‌ریا بی بن و بی لیساره‌دا خۆی به‌مه‌له‌وانیکی نه‌زان و بی په‌ل و پا ئەزانێ ئە‌گه‌ر په‌نا نه‌باته به‌ر فتوحاتی مه‌کی (شیخ محی‌الدین) ی عه‌ره‌بی، با ئەو فتوحاته‌ش

قه‌تره‌یه‌کی ئه‌و دهر‌یا‌یه بی‌ت وه‌یا په‌نا نه‌باته به‌ر کتیبی مه‌نه‌وی که (جلال‌الدین) ی رۆمی به‌فارسی دایناوه که ئه‌ویش هه‌ر چراخانیککی ئه‌و مه‌یدانه‌یه، به‌و جۆره بینیمان چۆن مه‌حوی ئاگاداری ئه‌و نووسینانه بووه که له‌ بوا‌ری سو‌فیه‌گه‌ریدا به‌فارسی و عه‌ره‌بی بلا‌و‌کرا‌ونه‌ته‌وه خۆ ئه‌گه‌ر به‌وردی شیعه‌ره‌کانی مه‌حوی رافه‌ بکرتین و لی‌کۆلینه‌وه‌یان بۆ بکرتیت زۆر به‌ئاشکرا بی‌ری (ابن‌عربی) تیا‌ی‌اندا ره‌نگ ئه‌داته‌وه، ئه‌وه‌تا مه‌حوی بی‌ چهند و چوون پر‌وای به‌مه‌سه‌له‌ی (وحدة الوجود) هه‌یه که (ابن‌عربی) داهینه‌ری ئه‌و بی‌ره‌یه له‌ شیه‌وی ته‌وا‌ویدا که ئه‌لایت: «سبحان الذي أظهر الأشياء وهو عينهما» (٧)

واته: په‌نا به‌وه‌که‌سه‌ی هه‌موو شتیکی هه‌ینا‌وه‌ته پێش چا‌و خۆشی جه‌وه‌هه‌ری ئه‌و شته‌به‌ یان که ئه‌لایت:

فما نظرت عيني إلى غير وجهه

وما سمعت أذني خلاف كلامه (٨)

واته چا‌وی من جگه‌ له‌ ر‌ووی ئه‌و به‌هه‌یچ شتیکی تر‌دا هه‌لنه‌ها‌ت‌وه گو‌یشم هه‌یچ ده‌نگیککی نه‌بیست‌وه جگه‌ له‌ ده‌نگی ئه‌و نه‌بی‌ت.

جا به‌پراستی ئه‌و هۆنرا‌وه‌یه‌ی (ابن‌عربی) ئه‌گه‌ر که‌سی‌ک شار‌ه‌زای بی‌ری (وحدة الوجود) نه‌بی‌ت بێ‌گومان له‌ مه‌به‌سته‌که‌شی ناگات که هه‌موو ده‌نگ و ره‌نگ و ر‌وویه‌ک لای (ابن‌عربی) بیستنی ده‌نگ بینینی ر‌ووی خوا‌یه مه‌حویش له‌بار‌ه‌ی بر‌وایه‌وه به‌ (وحدة الوجود) ئه‌لایت:

عه‌یری وه‌حده‌ت له‌ وجودا نییه، که‌ثره‌ت وه‌همه

ساده‌ ته‌کراری یه‌که، مه‌نشئه‌ئێ ئه‌وه‌های عه‌ده‌د (٩)

به‌لێ مه‌حوی به‌ئاشکرا و بی‌ هه‌یچ سل‌ کردنه‌وه‌یه‌ک دان به‌و (وحدة الوجود)‌ه‌ی (ابن‌عربی) دا‌ئه‌نی‌ت و پر‌وای پێ ئه‌هه‌ینی‌ت و ئه‌لایت: «ثنائية الوجود» نییه و به‌کبوونی حه‌قیقی هه‌یه و بوونه‌وه‌رانی تر سێ‌به‌ری ئه‌و بوونه‌ راسته‌قه‌ینه‌یه‌ن و زۆرن له‌ سیفات و نا‌ویاندا یا وه‌ک وینه‌ دان‌ه‌وه‌ی که‌سی‌ک که له‌ ئا‌وینه‌دا مه‌حوی رای ابن‌عربی دو‌وباره‌ ئه‌کاته‌وه و ئه‌لایت: په‌یوه‌ندی نیوان خوا و بوونه‌وه‌ر وه‌ک په‌یوه‌ندی نیوان ژماره‌یه‌ک و ئه‌و ژمارانه‌ی که له‌ چهند جار‌ه‌کانی یه‌ک دروست ئه‌بن وایه، ئه‌وه‌تا ئه‌لایت ژماره‌ی ده‌ بنچینه‌ی بوونه‌که‌ی یه‌که و ده‌ و هه‌موو ژماره‌یه‌کی تریش جگه‌ له‌یه‌ک پراستی بوونیان له‌ بوونی ژماره‌ی یه‌ک په‌یدا‌بووه که‌واته مه‌حوی ئه‌لایت: بوونه‌وه‌ر وه‌ک ژماره‌کانی که له‌یه‌ک هه‌لده‌ستن ده‌چیت و یه‌ک که خوا‌یه بنچینه‌ی بوونی بوونه‌وه‌ر‌ه‌کانه له‌ شو‌ینی تر‌دا مه‌حوی هه‌مان مه‌به‌ست به‌کینایه ئه‌درکینی که ئه‌لایت:

نه‌قشی خودا ببینه و له‌ خه‌لقی خودا گه‌ری

گه‌ر ئه‌هلی ئیحتیازی، له‌ که‌س مه‌گره ئیعتیاض (١٠)

که‌واته مه‌حوی له‌م به‌یت‌ه‌دا مه‌خلوق به‌سیفات و تجلیاتی خوا ئه‌زانێ ئاگاداری لۆمه‌گر و

ره‌خنه‌گران ته‌کاته‌وه که ورپا بن ده‌ست هه‌لگرن له لۆمه و ره‌خنه‌گرتن له‌هه‌ر بوونه‌وه‌ریک هه‌یه چونکه نه‌وان نه‌قشی خودا خوین نابیت که موکوریان بو‌تریت و به‌چاوی بی به‌هاوه ته‌ماشنا بکریت چونکه هه‌موو بوونه‌وه‌ریک له جه‌وه‌ردا یه‌که له شوتینی تریشدا مه‌حوی هه‌ر له بواری پرواهیتانی به‌مه‌سه‌له‌ی (وحدة الوجود) هیتمای پی ده‌کات و ده‌لیت:

نه ناوی رۆژ و مه‌ه بردن، نه‌باسی صه‌در و شه‌ه کردن (۱۱)

مووه‌حید هه‌ر ده‌بی هه‌ریه‌ک بناسی، هه‌ر له‌یه‌ک ده‌دوی

لیره‌شه‌دا مه‌حوی هه‌موو بوونه‌وه‌ریک ته‌خاته‌وه ناو بازنه‌ی (وحدة الوجود) ده‌ه ته‌وه‌تا نه‌فه‌رموی: رۆژ و مانگ شا و وه‌زیر که به‌حیساب ته‌مانه له‌سه‌رده‌می خه‌لکن و دیارن ته‌گینا نه‌ه ته‌یویست بلیت به‌پایه‌دار و هه‌ژاره‌وه واته به‌میر و گزیره‌وه هه‌مووی له بنه‌ره‌تا له جه‌وه‌هه‌ری دا خوایه با له پله و پایه و شتیه و ناویشدا جیاواز بن ته‌وه‌تا به وشه‌ی (هه‌ر) تاکیدی ته‌وه ده‌کات که ته‌بیت موحد هه‌ر خوا بناسیت و دان به‌بوونی راسته‌قینه‌ی ته‌ودا بنیت موحدیش مه‌به‌ستی له موحدی خاصه واته موحدی سوئی و پرواداران به (وحدة الوجود) بۆیه ته‌بیت ناو و باسی شتیکی تر نه‌بات چونکه ته‌وانه هه‌مووی رووکه‌شن و له گۆرانی به‌رده‌وام دان و مانه‌وه‌ی هه‌تا هه‌تاییان نییه.

جارتیکی تریش مه‌حوی هه‌ر له‌و مه‌یدانه‌دا ته‌لیت:

هه‌رچی هه‌یه موسه‌بیه، باقتیکه فانییه (۱۲)

به‌ندی یه‌کێ به، به‌س به‌هه‌ره عه‌بدی صه‌د هه‌زار

«مه‌حوی» چ که‌س مه‌ناسه، بناسه خوداو و به‌س

ذیکری یه‌کێ که، ماره، مه‌که باسی چار و مار

مه‌به‌ستی به‌روونی ته‌وه‌یه ته‌بیت نه‌ه راستییه بزانتیت که بوونی راستی هه‌ر له خودایه، بوونه‌وه‌ره‌کانی تر رووکه‌شن و نامیتن، وه که ته‌لیت به‌ندی یه‌کیتیه مه‌به‌ستی ته‌وه‌یه پروات به‌و تاک بوونه راستییه هه‌بیت، وه ته‌گه‌ر دان بنریت به‌بوونی راستی بوونه‌وه‌رانی تر دا وه‌ک ته‌وه وایه هاوتاکت بو خودا په‌یدا کردیت ته‌مه‌ش له ری لادانه بۆیه دووباره ته‌لیت: مه‌حوی چ که‌س مه‌ناسه و وای دامه‌نی که بوونه‌که‌ی بوونیکێ راستییه چونکه ته‌وانه سیبه‌ری خوا و سیفاتی ته‌ون دیاره مه‌به‌ستی مه‌حوی له ناسینه‌که به‌راستی زانینی بوونه‌که‌یه‌تی چونکه وشه‌ی ناسینی بو خوا و بو خه‌لکیش دووباره کردۆته‌وه.

به‌لێ له‌و چهند نمونانه‌ی باسما‌ن کرد نیشانمان دا که مه‌حوی ناگای له بوچوونی (ابن عربی) هه‌بووه له بییری (وحدة الوجود) دا که (ابن عربی) دامه‌زرینه‌ر و داهینه‌ری ته‌و بیسه بووه له شتیه‌ی ته‌واویدا وه جی پیتی ته‌وی هه‌لگرتوه به‌لام (وحدة الوجود) یک که ناسینی خوایه وه‌ک بوونیکێ راست وه بوونی بوونه‌وه‌رانی تر بوونیکێ مه‌جازییه خوا خو‌شی ته‌فه‌رموی (کل شیء

هالك إلا وجهه) گومان له بروای به هیتی (ابن عربی) و مه حوی ناکریت له به ندایه تیبانا (ابن عربی) نه لیت: «لایجوز لعارف أن يقول (أنا الله) ولو بلغ أقصى درجات القرب وحاشا العارف من هذا القول، حاشاه إنما يقول: «أنا العبد الذليل في المسير والمقيل» (۱۳) بو مه حویش شیعه کانی له ستایشی خوادا و له پارانه وهی خوادا شاهیدی حالی نه وهن چهنده بروای به خوا هه بووه و چهنده زه لیلی و بی دهسه لاتی خوی پیشان داوه و چاو له دهستی به زه بی و سوژی نه و بووه.

ههروه که له سه ره تاوه و تمان که مه حوی ناگای له زانستی سو فیگه ری و رابه رانی هه بووه و لیکچوونی (ابن عربی) و (مه حوی) مان له بواری (وحدة الوجود) دا له چهنده نمونه به کدا ده ستیشان کرد به کورتی نه و باسه زور له وه زیاتر هه لته گریت و مه حوی له زور جیتی تر دا هیمای بو کردوه.

له لایه کی تره وه مه حوی ناگاداری بیروباوه ری (مه نصوری حه لاج) بووه و له عاستی دا نه فه رمویت:

به حه ق هه ر حه ق به ناحه ق ناحه قم وتوه له روژی بووم (۱۴)

وه کو مه نصور نه گه ر بی شمکوژن ناکه م له حه ق لاده م

یان نه فه رموئی:

هه تا حه ق ناصیره، هه ر حه قمه مه نظور (۱۵)

وه کو (مه نصور) نه گه ر بکه ن به دارا

دیاره به و جو ره به ستنه وهی خوی به حه قه وه و لانه دان له سه ر وتنی حه ق وه ناوه پینانی مه نصوری حه لاج له و باسه دا دیاره هه ر مه به ستی به حه ق زانینی مه نصوره و ئیتر چهنده و چون نه وانه ش پیوستیان به لیکو لینه وه و توژی نه وهی زور هه یه که لیره دا نه و بواره مان نیبه که زور له سه ری بوژین .

مه حوی له شوینیکی تر دا ده فه رمویت:

قاتی پیاوه له سه ر نه م نه رزه ده بینی مه نصور (۱۶)

به سه ری داره وه، (ذا النون) ه له بن زیندانا

له و به یته شدا مه حوی به شان و شکوی حه لاج و (ذو النون) دا هه لی داوه و نه وانی به مه رد و پیاوی مهیدانی پیاوه تی زانیوه چونکه به بی سله مینه وه له پیناوی وتنی راستی و بی ری سو فیگه ری به که باندا هه لوئیستیان بووه له ده ره نه نجامی خراپی نه و هه لوئیسته شیان نه تر ساون، نه وه بوو حه لاج سه ری خوی بو دانا و (ذو النون) ی میصریش که سالی ۲۴۵ کوچی وه فاتی کردوه ماوه یه کی زور له زیندانی به عدا توندکرا. بیگومان مه حوی نه گه ر له بیروبوچوونیان ناگادار نه بووی هه لوئیستیانی هه لته سه نگانده و نه یته نر خاندن و به مه ردی دانه نه نان.

ههروهها مهحوى شوين پيى (رابعة العدوية)ى هه لگرتوو كه يه كيك بووه له سوڤيه گه وره كانى سه دهى دووه مى كوچى له به سره و بپروچكهى خو شه ويستى خواى خستوته مهيدانى سوڤيگه ريبسيه وه و توويه تى: «خوايه ناتپه رستم له ترسى ناگر و له ئاره زوومه نديتى بهه شته كهت به لام له خو شه ويستيتا و له بهر خاترى رووى پيروزى خو ته به ندايه تبت نه كه م. دووباره نه لئيت:

كلهم يعبدون من خوف نار (١٧)
ويرون النجاة حظاً جزيلاً
أو لكي يسكنوا الجنان فيحفظوا
بكوؤس ويشربوا السلسبيل
أو يقيموا بين القصور جميعاً
أنا لا ابتغي بحسبي بديلاً

دياره (رابعة العدوية) نه له ناگرى دوزهخ و نه له خو شى بهه شت بپيرى كردوته وه نه وهى مه بهستى نه وه خو شه ويستى خوايه و نه وه خو شه ويستيه هيج شتيك به رامبه رى نيبه بيگومان له م خو شه ويستى خوايه دا زور شاعيرى سوڤى تر نه سپى خوى به چابووكى تبادا تا وداوه، مه حوبش نه وه تا له و مهيدانه دا نه فه رمويت:

گه ر ناگرى مه حه بيه تى شك به م له دوزهخا (١٨)
نه و دوزهخه بهه شتمه، جه نه ت ده كه م حه رام

مه حوبش وهك (رابعة العدوية) و نه مثالى نه و مه بهستى چوونه بهه شت نه بووه له خواپه رستيه كه يدا هه روهك چو ن له ناگرى دوزهخيشى نه ترساوه وه له وه زياتر تيش نه گه ر خو شه ويستى خواى له ناو دوزهخيشدا چنگير بيى نه و دوزهخه هه لده بپيرى و به بهه شتى ناگورپته وه و به لكو هه ر بهه شت له خو شى حه رام ده كات.

جارتكى تريبش هه ر له بوارى خو شه ويستى خوادا رووبه رووى زاھيد نه دویت و پيى نه لئيت:

كه ئيمه چوونه جه نه تمان به تو دا (١٩)
له ئيمه لاده زاھيد ئيمه هه رچين

له م بهيته شدا مه حوى بيروباسى لاي بهه شت نيبه و ناشيه وپت و هه و ل و هه لپه شى بو ناكات بويه به زاھيد نه لئيت: بهه شت بو تو، تو هه لپه ت بو بهه شته و ئيمه بو شتيكى تر پرؤ زاھيد تو پاداشتى به رامبه رى زوهد و خواپه رستيه كهت كه بهه شته وه رى بگره ئيمه كرين و فرؤ شتن له گه ل خوادا ناكه ين نايپه رستين بو نه وهى به رامبه ر تاكى ته رازووى په رستنه كهى بهه شتمان بداتن چونكه خو شه ويستيمان بو خوا بيى به رامبه ر، لپه رده دا به جوان و شياوى نه زانم حيواريك بگيرمه وه له نيوانى ئافره تيكى سوڤى خواپه رست له گه ل كوڤيكي (حبان بن هلال) دا.

(ئافره ته كه رووی كۆره كه و وتی: بۆم ههیه پرسپاریكتان لی بکه م.

وتیان: بیرسه ئه وهی ئه ته ویت.

ئافره ته كه وتی: به خشندهیی چیبه به لاتانه وه.

وتیان: به خشین و پیشخستنی به رژه وه ندی خه لکه به سه رخۆدا.

ئافره ته كه وتی: ئه وه به خشندهیی به له دونیادا ئه ی له دینا چیبه ؟

وتیان: ئه وه به خواپه رستیت و گیانت له پینا ویدا دا بنیت به ویستی خۆت و هه زی خۆت.

ئافره ته كه وتی: پاداشتان ئه ویت؟

وتیان: به لی.

ئافره ته كه وتی: بۆ؟

وتیان: خوا په یمانی داوه به رامبه ر به یه ك چا كه ده قات پاداشته .

ئافره ته كه وتی: په نا به خوا ئیوه به رامبه ر چا كه یه ك ده قات پاداشتان بدریته وه ئه وه

به به خشندهیی ده زانن.

وتیان: ئه ی به خشندهیی لای تو چیبه ؟

وتی: به خشندهیی ئه وه یه كه ئاره زوو خو شستان له په رستنی خوادا ده ست بکه ویت بی

بیر كرده وه له پاداشت، شهرم ناكهن له وه ی له كاتی كدا خوا له دلی ئیوه دا ناگای له هه موو ویست

و ئاره زوو یه كتانه ئیوه له دلتانا چا وه پروانی به رامبه ر خوا په رستی به كه تان بکه ن ئه وه شتی كی

نا شیرینه له دونیادا). (۲۰)

هه و له بواری كی تر و له مه یدان ی جی پی هه لگرتنی گه وره پیاوانی سو فیه گه ریدا ئه مثالی «ابن

عربی» كه ئه لی ت: «إن الله سبحانه وتعالى يتجلى أعظم ما يتجلى في صورة المرأة» (۲۱)

ئه وه تا (ابن الفارض) شاعیری سو فی سه ده ی شه شه می كو چی به نا شكرا و بی هیج ته مو مژیک

ئه لی ت:

وتظهر للعشاق في كل مظهر

من اللبس في أشكال حسن بدیعة (۲۲)

ففي مرة لبنی وأخری بثینة

وأونة تدعی بعهزة عـزّت

ولسن سواها لا ولاكن غـیرها

وما إن لها في حسنهما من شریكة

مه حویش هه ر وه ك ئه وان و له و بواره دا كینایه ی خوی به ئافره ت كرده وه و ده لی ت:

ئه وا له یلا به روژی هه شر ئه دا واده ی لیقا «مه حوی» (۲۳)

هه تا قامی قیامهت، ئاه و واوهیلا نه کهم چیبکهه!

بیگومان خوا مژدهی بینینی خوئی ئه دا به ئه هلی ئیمان له رۆژی قیامهتدا مه حویش خوئی به شایستهی ئه و بینینه ئه زانی بۆیه ئه لیت: له یلا که کینایهیه به خوا ئه و وادهی بینین و پیگه یشتنه ی به ئیمه داوه به لام واوهیلا تا رۆژی قیامهت مه گهر ئیمه تا پیگه یشتنه ی ئه و بینین و پیگه یشتنه ههر شین و شه پۆر بکهین، له شوینیکی تریشدا ههر ئه فهرموت:

به دوویا ویتلم و ئه شکم ده پرسئی (۲۴)

له ههر دار و دیاری (أین سَلْمَاک)

سه لما له ئه دهی عه ره بیدا کینایهیه بۆ خو شه و یست ئیتر خو شه و یسته که ناوی هه رچی بیت ههروهک چۆن شیرین یا له یلا له ئه دهی کوردیدا کینایهیه بۆ خو شه و یست، بۆیه مه حویش ویتل و سه رگهردانی خو شه و یسته که یه تی به ناوی سه لماوه که کینایهیه بۆ خوا ئه یه ویت به رووی شاد بیت وه به دوای ئه و راستیه دا ئه گه ری و ئه یه ویت بگاته (حق الیقین) بۆیه ئه گه ری و ئه پرسئی له دار و به رد و هه موو شتییک که پیتی بگات بۆ ئه وهی به سه لما شاد بیت له شوینی تریشدا مه حوی کینایه ی خوای کردووه به ناوی ئافره ته وه که ئیمه لیته دا له وه زیاتر بواری لی دوامان نییه ئه وه نده ی پیوسته بیلتین ئه وه یه له م بواره شدا ههر له روانگه ی (وحدة الوجود) وه سو فییه کان ئه و بۆچوونه یان هه یه .

به راستی ئه مه ی ئیمه له سه ر رووی ئه م چهند کاغهزه نوو سیومانه مشتیکه له خهرواریک باس و لی کۆلینه وه و توێژینه وه له شیعه رکانی مه حوی زۆر زۆر بیر و کات و زانیاری ئه ویت له بواری بییری سو فیگه ری و سو فییه گه وره کاندایه یام وایه به م چهند په ریه توانی بیتم تیشکیکی تازهم به که می خستبیته سه ر ژیا نی سو فیگه ری مه حوی و ریچکه یه کم خو ش کرد بیت بۆ کهسانی تر له و بواره دا به هیوای قبولی کردنی.

نه مری بۆ گیانی مه حوی و زیاتر هه ولدان له پیناوی زیندوو کردنه وه و لی کدانه وه ی راست و پیوست بۆ شیعه ری شاعیرانی گه وره ی میلله ته که مان که له پله و پایه و مه زنیدا هیچ که متر نییه له شاعیرانی تری میلله تانی زیندوو له جیهاندا.

ئیتتر سه رکه و تنتان دروشمه

سلیمانی / زانکۆی سلیمانی

کۆلیجی زمان / به شی عه ره بی

په راویزه کان:

(۱) مه به ستمان ابن الفارضة که له قه به که ی (سلطان العاشقین).

(۲) ئه مانه ویت له قه بی (سلطان الشعراء) بدهین به مه حوی.

(۳) په نووک: واته ئاویتنه

- (٤) شرح ديوان (إبن الفارض) مطبعة الأزهرية مصر ج ١ ص ٧.
- (٥) ديوانى مهجوى ل٣١٨.
- (٦) ههمان سهرجاوه ل٣٦١.
- (٧) الفتوحات المكيه ج ٢، ٤، ٦٠.
- (٨) فصوص الحکم أبو العلا العفيفي ص ٢٥.
- (٩) ديوانى مهجوى ل١١٣.
- (١٠) ههمان سهرجاوه ل١٥٧.
- (١١) ههمان سهرجاوه ل٣١٣.
- (١٢) ههمان سهرجاوه ل١٢٤.
- (١٣) (ابن عربي) حياته و مذهبه ترجمة عبدالرحمن بدوي.
- (١٤) ديوانى مهجوى ل٢٢٧.
- (١٥) ههمان سهرجاوه ل٨.
- (١٦) ههمان سهرجاوه ل٣٤.
- (١٧) حقائق عن التصوف عبدالقادر عيسى ص ٢٨٥.
- (١٨) ديوانى مهجوى ل٢١٣.
- (١٩) ههمان سهرجاوه ل٢٤١.
- (٢٠) (ابن عربي) حياته و مذهبه أثنين بلاثيوس ترجمة عبدالرحمن بدوي ص ٢٤٩.
- (٢١) التصوف جدلية وإتتماء أحمد علي حسن ص ٣٦.
- (٢٢) ديوان إبن الفارض د. ابراهيم السامرائي ص ٣٩.
- (٢٣) ديوانى مهجوى ل٢٣٣.
- (٢٤) ههمان سهرجاوه ل١٨٥.

بەدەم مەۋجى خۇيىنى ئەشكەۋەم

بەدەم مەۋجى خۇيىنى ئەشكەۋەم، پروانە چۆنم بۆت!
دەرۋونم كەيلى زوۋخى دەرد و غەم، پروانە چۆنم بۆت!
رەقىبى سەگ ھەزى بو، كوشتمت، سەپرى كە چۆنى بۆم
دوعا بۆ دەست و تىغىت من دەكەم، پروانە چۆنم بۆت!
بەغىدارى نەۋەك ناوت بەرن، بىم ئەنجىنى، قەت من
شكاتى جەۋرى تۆ بەركەس دەبىم؟ پروانە چۆنم بۆت!
ھەناسەى ئاگرىنم بىردەۋەبەر، تا دەرۋونم سووت
بەنالىھ تا دلت سەخلەت نەدەم، پروانە چۆنم بۆت!
بىبانو بگرە، شېۋەى خۆت بشىۋىنە بەمن كوشتن
ۋەھا چاۋى بەدت لى لاددەم، پروانە چۆنم بۆت!
بەئاۋى گرىبە ھەردەم ناۋى چاۋم شىشتوۋە، نەك جىت
بەخوئىن ئاغوشتەبى، تۆ، چاۋەكەم، پروانە چۆنم بۆت!
غەمى خۆشى نىيە «مەھوى» لە دلىيا، ھەر غەمى تۆبە
لە عەشقتدا دەكەم غەم بۆ بەغەم، پروانە چۆنم بۆت!

بەھوى

وینەى شیعیری له هۆنراوه‌کانی (مه‌هوی)دا

نووسینی: که‌ریم شاره‌زا

پیشه‌کی

وینەى شیعیری هونەرێکی ره‌وانبێژی ئه‌ده‌بیه، له‌ باره‌ی بێ‌ ناگایی له‌ لای شاعیری داهێنەر ده‌خولقێ و ده‌بێته‌ مایه‌ی جوانکاری له‌ هۆنراوه‌کانیدا و به‌ زۆری وینە‌یه‌کی روونبێژییه و له‌ ڕێگه‌ی لێکچواندن و ئاوه‌لواتا (خوازه) و (خواسن) وه‌یا له‌ ڕێگه‌ی وه‌سفکردن و پێکه‌وه‌نانی هونەری درکه (کینایه) وه‌ دروست ده‌بێ و تام و چێژتیکی تایبه‌تی ده‌دات به‌ گوێگر و خوینەری شیعەرەکان. چونکه‌ کارده‌که‌نه‌ سه‌ر هه‌ست و سۆز و ئه‌ندیشه‌یان و تام و چێژتیکی خوشیان لێ وه‌رده‌گرن.

خولقانی وینەى شیعیری له‌ هۆنراوه‌ی شاعیراندا، سه‌رده‌می کۆن و نوێی بۆ نییه، چونکه‌ له‌ گه‌ڵ په‌یدا بوونی شیعەر، وینەى شیعیری له‌ گه‌ڵدا خولقاوه، به‌ بێ‌ ئه‌وه‌ی شاعیر ناگاداری بێ وه‌یا مه‌به‌ستی خولقاندنی وینە‌کانی بێت، واته‌: له‌ باره‌ی بێ‌ ناگایی شاعیر دروست ده‌بێ و، و ده‌بێ وینە‌یه‌کی زۆر جوان و گه‌ش و گۆل له‌ شیعیری شاعیرێکی کۆندا خولقایی، له‌ وانه‌یه‌ گه‌لیک گه‌شتر بێ له‌ وینەى شیعیری له‌ لای شاعیرێکی نوێدا و، ئه‌م دیارده‌ی وینەى شیعیری، ره‌خنه‌گرانی ئه‌ده‌بی ڕۆژئاوا پتر له‌ دوو سه‌د و په‌نجا ساڵه‌ که‌وتووینه‌ته‌ سه‌ر لێکۆڵینه‌وه‌ی و، له‌ سه‌ده‌کانی شازده‌م و حه‌قده‌م دا ئه‌و ره‌خنه‌گر و شیعەر ناسانه‌ له‌و باوه‌ره‌ دابوون که‌ وینەى شیعیری ته‌نها بۆ رازاندنه‌وه‌ی هۆنراوه‌ی شاعیره‌ و به‌س، که‌چی له‌م سه‌رده‌مه‌ماندا، ئه‌و وینە‌یه‌ بووه‌ته‌ به‌شێکی هه‌ره‌ گه‌رنگ له‌ هۆنراوه‌دا و ده‌شێ ناوی بنه‌ین دلی تاقیکردنه‌وه‌ی ئه‌ده‌بیه‌ی شاعیر. له‌ ئه‌ده‌بی کوردیشماندا وایه‌ بیست سێ ساڵه‌که‌ لێکۆڵه‌ره‌وه‌ و ره‌خنه‌گه‌رانمان ئاوپان له‌ وینەى شیعیری داوه‌ته‌وه‌ و هه‌ندێ لێکۆڵینه‌وه‌ی شیاویان له‌ سه‌ر ده‌سنیشان کردن و شیکردنه‌وه‌ی ئه‌و هونەر ناسکه‌ له‌ شیعیری شاعیرانی کورددا کردوه‌. ئێمه‌ش لێره‌دا ده‌مانه‌وێ ئه‌م دیارده‌ ئه‌ده‌بی و روانبێژییه‌ له‌ ناو هه‌یکه‌لی شیعەرەکانی شاعیرانی مه‌زنی کورد مه‌حوی ده‌سنیشان بکه‌ین و نمونه‌ی گه‌ش و زیندوویان لێ هه‌لبێژین و به‌ پێی توانا تیشکی شیکردنه‌وه‌یان بخه‌ینه‌ سه‌ر و له‌ چۆنیه‌تی دروست بوون و جۆره‌کانی ئه‌و وینانه‌وه‌ بدوین و، بزانی به‌چ هه‌ستیک له‌ هه‌سته‌کانی ئاده‌میزاد وه‌رده‌گیرین و له‌ گه‌لیاندا ده‌گۆجین.

په‌یه‌ندی له‌ نێوان شیعەر و وینە‌دا

له‌ سه‌رده‌میکی زۆر کۆنه‌وه‌ شاعیر و هونەرماندان و زانیانی جیهان بیریان بۆ ئه‌وه‌ چوه‌ که

میشکدا، چونکه ئەندیشه هەروەک لە جیهانی ڕەخنەسازیدا چەسپاوە، هۆی لە دایکبوونی
وینەى روون و هینانەوێى ئەو وینە بێنراوانەى» (٧).

هۆرەکانى وینەى شیعریی و چۆنەتى وەرگرتنیان

وینەى شیعریی دوو جۆرى سەرەكى هەیه، وینەى چەسپاوە و وینەى جوولاو، جۆرى بەكەمى
دەتوانین لەیەك وینە یان تابلۆبەكدا بیکەین بەوینەىەكى هونەرى، چونكە لە یەك باردايە و
گۆرانكارى تیدا نییە و جۆرى دووهمیشى دەبێ لە چەند باریكدا وینەى بکیشین و لە چەند
تابلۆبەكدا دایبێژین. لە هەردوو باریشدا دەبێ ئەو وینانە هەست و سۆز و ئەندیشهى وەرگر
(واتە: بێنەر و خوینەر) رابکێشن. جۆرى چەسپاوە فرمانى رستهكەى رابوردوو و جۆرى
جوولاویش فرمانەكەى بەزۆرى رانه بردوو و بەردەوامییه.

بۆ وەرگرتنیشیان، ئەگەر وینەكە پەيوەندى بەرەنگ و دیمەن و رووناكى و تارىکییەو هەبێ
ئەوا بەهەستى بێنێن واتە بەچاوە وەردهگیرى و ئەگەر لە دەنگ و ئاوازەو دەوا ئەوا بەهەستى
بێستن واتە: بەگوێ وەردهگیرى و گەر لە بۆن و بەرامەشەو دەوا ئەوا بەهەستى بۆن کردن
وەردهگیرى گەر لە تام و چێژشەو دەوا ئەوا بەچێژە هەست دەرکى پى دەکرى و خو ئەگەر لە نەرم
و نۆلى و رەقى و سەختى و توند و تۆلێشەو دەوا ئەوا بەهەستى جەستەى وەردهگیرى و،
ئىستاش دەکەوینە سەر دەسنیشان کردنى وینەى پتەوى شیعریی لە هۆنراوەکانى شاعیری مەزنى
کورد (مەحوى)ى لووتکە تاكو بزانی چۆن ئەو وینانەى خولقاندوو و چ جۆرێکن و چۆن و بەچ
هەستیک وەردهگیرى:

وینەى شیعریی لە هۆنراوەکانى مەهویدا

مەحوى (١٨٣١-١٩٠٦) لە شاعیرە مەزنەکانى کوردە و یەكێكە لە چلە پۆیەکانى رێبازى
شیعری کلاسیكى كوردیمان، شاعیریكى وەردهكار و شیوه پتەو. روخسارى هۆنراوەکانى
بەتەواوى لەگەڵ ناوەرۆكە پتەوکانیدا کاریان لێك کردوو و لەگەڵ یەكتریدا جۆشاون و بوونەتە
زادەى تاقیکردنەوێهەكى ئەدەبى کلاسیكى نەتەویدیمان و، زۆریهى هۆنراوەکانى بەفەلسەفەى
تەصووفى نەقشبەندیى ئاودراون، مەبەستیشى لە شیعرداناندا بەکارهینانى کیش و سەروای
پتەو نەبوو، ئەوئەدى بەدواى ناوەرۆكى بەهێژدا گەراو و هەر هۆنراوەیەكى دایناو کردووێهەتى
بە تاقیکردنەوێهەكى تازه بۆ داھێننى هۆنراوەى پتەوتر و نوێتر و بەبێ ئاگادارى لە چۆنەتى
دروستبوونى شیعەرەکانى. وینەى جوان و پتەوى شیعری لەناو پیچ و لۆچى چەمكى شیعەرەکانیدا
خولقاون و بەچاکی هەست و سۆز و ئەندیشهى خوینەر و گوێگری شیعەرەکانى دەرووژینی و
وینەکانى لەناو هۆنراوەدا وەكو زنجیرەیهك ئاوینەى روون لە گوێشە جیاجیاکانى هۆنراوەکانیدا
دادەنى، تاكو جوانى باپتەکانیان بنوێن و شاعیری هونەر مەندیشمان وینە شیعرییەکانى بەرزى
و ژيانى هۆنراوەکانى دەنوێن.

ئەگەر بەوردی بەدوای ھەلبژاردنی وینەیی شیعیری چەسپا و جولۆ و ھۆنراوە بەپێزەکانی شاعیری مەزەمان مەحویدا بگەرێت، بیگومان بەسەدان وینەیی گەش و گۆلی شیعیریان دیتە دەست. بەلام لەبەر کەمیی ماوەی پێشکەشکردنی لیکۆلینەو ھەمان، تەنیا چەپکیک لە وینانە دەخەینە روو و کەمێک تیشکی شیکردنەو ھەمان دەخەینە سەر و بەپێی ئەو وتەبەیی کە دەلی: «مشتیک نموونی خەواریکە» بەوئەندە نمونەیی دەوستین و گۆلبژێریکیان لێ دەخەینە بەرباس و لیکۆلینەو ھەبەکی کورت و خێرا:

۱- شاعیر لە ھۆنراوەیەکیدا کە لەلایەر «۱۳» ی دیوانەکیدا بلاوکراوەتەو (۸) لە ڕێگەیی ھونەری لیکچووئاندنەو دوو وینەیی شیعیری جوانی بۆ خولقاندووین، ھەرۆک لە دێری یەکەمی دەلی:

ئەری دڵ بێ شەرابی لەعلی ڕەنگت لە گۆل چبکا؟
 کە جیلووی گۆل لە گۆلشەندا نەبێ بولبول لە چل چبکا؟

ل: ۱۳

مەحویی شاعیری وردەکار لە نیو دێری یەکەمی شیعەرەکیدا دلی بەھەنگ چووئاندووە و رووی یاریشی بەگۆل و، ماچی لیبوی ئەو یارە شۆخەیی بەمژنی شیلەیی گۆل، بەگۆل چووئاندووە و (۹)، بەھۆنەری لیکچووئاندنەو وینەیی شیعیری ناسکی خولقاندووە، لە نیو دێری دووھەمیشیدا دلی خۆی بەبولبول چووئاندووە و بالایی یارە خۆشەو ھەستەکی بەچلی داری گۆل و رووی ئەو یارەیی بەگۆل داناو و لەمەش وینەیی جوان و گەشی پێکەو ھاو و، ھەردوو وینەیی شیعیری لە جۆری چەسپا و بەھەستی بینین وەردەگیرێن.

۲- شاعیر لە دێریکی دیکەیی ھەمان ھۆنراوەیدا، لە ڕێگەیی لیکچووئاندن و وەسفەو وینەیی جوان و گەش و ھاوایی بۆ دارشتووین و دەلی:

چ حاجەت نەرگسی مەستت بکەم وەصفی بەمەخموری
 کە چاوی سورمەکیشراوی خودایی بێ لە کل چبکا؟!

ل: ۱۵

مەحویی ھونەرمانە چاوی یاری نازداری بەنیرگز چووئاندووە و وەسفیکەیی ھونەری وای دەکات کە ئەو چاوە نەرگزییە خۆی مەستە و پیتی ناوی پیتی بەتین سەرخۆشە و کاتیک کە ئەو چاوە ڕەشەیی ئەو شۆخە لە خواوە کلدراو بێ پیتی ناوی کلی دەسکردی تی بکری و بەم جۆرە ئەو وینەیی شیعیریەمان بۆ دەخولقینێ و وینەیی شەسپاوە و بەھەستی بینین وەردەگیرێ.

۳- شاعیر لە دێریکی ھەر ئەو ھۆنراوەیەیدا، لە ڕێگەیی پێکەو ھەمانی ھونەری (خواستن) وینەیی جوانی شیعیریان لەباری بێ ناگایی بۆ دەخولقینێ و دەلی:

له ههر جییه هه لێ خورشیدی عیشقی گول روخان «مه حوی»
ئه گهر عه قلی بیی له و جیگه ئاونگی عه قلی چیکا؟!

ل: ۱۶

له نیوه دێری یه که می شیعه که یدا شاعیری هونه رمه ندمان عیشق به رۆژ ده چوینێ و عه قلیش
له نیوه دێری دووه میدا به شه ونفی سه رده می شه و ده چوینێ که له سه ر رووی گیا و گول ده نبشێ.
ئنجا له هه لانتی رۆژی عیشقی کچی جوانی روومه ت وه ک گول، هونه ری خواستن پیکه وه ده نێ
و، مامله ت کردن له گه ل ئاونگدا وه ک که سیکی ئاقل ئه مه شیان هونه ری خواستنیکی دیکه یه،
له مانه تابلۆیه کی هونه ری چهند وینه ییمان بۆ ده خو لقیینێ و هه مووشیان وینه ی چه سپاون و
به ههستی بینین وهرده گیرین.

۴- شاعیر له هۆنراوه یه کی دیکه یدا دیسان له ریگه ی پیکه وه نانی هونه ری (خواستن) هوه،
وینه یه کی شیعیمان بۆ ده خو لقیینێ و له دێرێکیدا ئه مه ی کردووه و ده لێ:

غونچه ده می له باسی تۆوه ده دا، سه با

مشتیکی دا له ده می، دم قسه ی زلی شکا؟!

ل: ۲۱

مه حوی که ده لێ: «غونچه ده می له باسی تۆوه ده دا» له م دهر پرینه ناسکه روونبیتژییه یدا،
هونه ری (خواستن) ی پیکه وه ناوه و چووه غونچه ی وه ک که سیکی ئاقل و هوشیار داناوه و له
باسی یاره شوخه که یه وه ده وێ و له هه نگاویکی دیکه یدا که ده لێ: «سه با مشتیکی دا له
ده می» دیسان هونه ری (خواستن) ی پیکه وه ناوه، به وه ی که باسی بای سه با وه ک که سی ئاقل
ده کات و مشتیکی له ده می غونچه ده دا ده پیشکوینێ. له هه نگاوی سییه میشی که ده لێ: «ده م
قسه ی زلی شکا» دیسان وه ک که سی ئاقل مامله تی له گه ل (ده م) دا کردووه و قسه زله کانی بی
شکاندووه و له م سێ هونه ری خواستندا سێ وینه ی شیعی یه ک له دوا ی یه کی بۆ خو لقا ندووی
و به هه ر سیکیان تابلۆیه کی هونه ری پیکه وه ناوه و به هه سته کانی بینین و بیستن وهرده گیرین و
له جوړی وینه ی چه سپاون.

۵- له هۆنراوه یه کی دیکه یدا، له ریگه ی لیکچوواندنی جوان و ناسکه وه وینه یه کی گه ش و
گولێ شیعی ناسکمان بۆ ده کیشی و له دێره شیعه که یدا ده لێ:

وه ک بولبول ئه و دله به گولێ روو که روو ده کا

په روانه یه زیاره تی شه مع ئاره زوو ده ک!!

ل: ۲۵

شاعیر دل به بولبول ده چوینێ که روو ده کاته گول و له هه نگاوی دووه می دارشتنی دێره

شيعره كه يشيدا، دل بهو په روانه بيه ده چوپنې كه پروو ده كاته گري پرووناكي مزم و بهمه ش وپنه بيه كي گهش و گولتي شيعريمان بو ده كيشي و به جوانترين شپوه پيشكه شمان ده كات و جوري وپنه كيشي جوولاوه، چونكه گورانكاربي ديمه ني تيدايه و فرماني رسته كاني رانه بوردوون و بههستي بينين و هرده گيرين.

۶- له هونراو بيه كي ديكه بيدا و له دپره شيعريكي جوان و ناسكي، له ريگه ي پيكه وه ناني هونري (خواستن) و (ليكچوواندن) هوه. وپنه بيه كي شيعريمان بو ده خولقتيني و بازانين چون دروستي كرووه و له چ جوري كدا خوي دنويني؟

كه دل ده توپته هوه بو تو، ده كه ي نه و روزه تو بروا

كه خو درخه ي وه كو خور، دل وه كو شه ونم له خو بروا

ل: ۳۵

شاعير مه بهستي نه و بيه به ياره شوخه كه ي بلتي: «نه و روزه ي كه دل ده توپته هوه بو تو، باوهر ده كه ي كه وا هه ر كاتي تو پرووي وهك روزه جوانت درخست دل و هك شه ونم كه له بهر گه رمايي خوردا خوي رانا گري و، له خو بيه وه ده روا و له ناو ده چي» (۱۰)، له توانه وي دل، هونري (خواستن) ي دروست كرووه و له خو درخستني ياره كه بيشي وهك روزه پرووناك و ليكچوواندن دل به شه ونم كه بهرام بهر به روزه له ناو ده چي، وپنه بيه كي جواني شيعري بو خولقاندووين و وپنه كهش له جوري جوولاوه و بههستي بينين و هرده گيرين.

۷- له لاپه ره «۵۹» ي ديوانه كه بيدا و له دپره شيعريكي به بييري فهلسه في ناودراو، له ريگه ي هونري ليكچوواندن و (خواستن) هوه وپنه بيه كي گهش و گولتي شيعري بو خولقاندووين و ده لي:

عه نبهري سارا وتم زولفي، نه باتي ميصري ليو

زولفي نالوزا، وتي ليو كي كه ناوي من نه بات!!

ل: ۵۹

شاعير بههستي ناسكي و پيكه وه ناني هونري ليكچوواندن بو ني زولفي ياري شوخ و شهنگ به بو ني خو شي عه نبهر و ليو شي به شه كري (نه بات) ي ولاتي ميسر و، له به ده نكهاتني نه و ليوه ي به وه ي كه ناوي نه هيني، هونري خو استني پيكه وه ناوه و له دروست كروني نه و هونره انه له ناو دپره شيعره كه بيدا جوانترين وپنه ي چه سپاوي پيكه وه ناوه و بههسته كاني بو نكردن و چه شتنه وه و هره گيرين و له نيوان ههردو و شه ي (نه بات) يش ره گه زد دزي ته واوي پيكه وه ناوه و كاريكي هونري سه ركه و تووي خولقاندووه.

۸- له دپره شيعريكي نيو هونراو بيه كي ديكه بيدا، له ريگه ي پيكه وه ناني هونري (خواستن) و (ليكچوواندن) هوه، وپنه بيه كي گهش و گولتي شيعري بو كيشاوين و ده لي:

خه رامی ناز ئه گهر هینایه له نجیه سه روی مه وزوونت،
وه کو له یلا له سه ر پئ پرسشی که حالی مه جنوونت!!

ل: ۷۴

خه رام کرده و په که که له رووی نازه وه بکری و کینایه په له پزیشتنی به ناز و، له پیکه وه
هونه ری خواستن له ده پرینی (هینانه له نجیه سه روو) و له لیکچوو اندنی ئه و یاره جوانه
به (له یلا) ی خوشه ویستی (مه جنوون)، وینه په کی شیعی جولاوی بو خولقاندوین، چونکه
له نجیه سه روو جووله و گۆزانی باری دیمه نه که ی تیدایه و بههستی بینین وهرده گیری.
۹- له دپره شیعیکی دیکه ی هه مان هونراوه بیدا، له ریگه ی خواستن و وه سفه وه وینه په کی
دیکه مان بو ده کیشی و ده لی:

ده ترسم گهردی خوینی من له شیشه ی گهر دنت نیشی
وه گهرنا، غه م نییه بزم له حه سره ت لیتی مه یگوونت!

ل: ۷۴

شاعیر له نیشتنی گهردی خوینی خو ی له شووشه ی گهرده نی یاره شوخه که ی هونه ری
(خواستن) ی پیکه وه ناوه و له وه سفی لیتوه سووره کانی ئه و یاره بیتی به رهنگی (شه راب)
وینه په کی جوولاوی شیعیمان بو ده کیشی و بههستی بینین وهرده گیری و تیکه له بههست و سۆز
و ئه ندیشه ی گویتگر و خوینه ری شیعه که ده بی.
۱۰- له دپره شیعیکی هونراوه په کیدا له ریگه ی لیکچوو اندن و وه سفکردنیکی جوان و
ناسکی خه ت و خالی ئافره تی شوخه وه، وینه په کی گه ش و گۆلی شیعیمان بو ده کیشی و ده لی:

ده مت چی؟ پر له دور، دورجیکی یاقووت!
نیشانه ی مۆری چی؟ خه ططیکی زمرووت!!

ل: ۸۰

شاعیر له لیکچوو اندنی ده می یار به دورج (واته سندوقی بچکۆله ی خشلی ئافره ت) که
رهنگی یاقووتی بی و پر بی له دور و مرواری که ددانه کانیه تی و، گه نده مووی لیتوی ئه و
نازداره ش بووه ته خه تیکی جوان و بههرداری وه ک گه وه ره ری زمرووت. به مانه ش وینه په کی جوانی
شیعیبی بو دارشتووین و له جووری چه سپاوه و بههستی بینین وهرده گیری.
۱۱- شاعیر له دپریکی دیکه ی هه مان هونراوه بیدا له ریگه ی لیکچوو اندنه وه، وینه په کی
گه شی دیکه ی بو خولقاندوین و ده لی:

به گریانم وه کو گول پیکه نی یار،
له باغی من به بارش غونچه پشکووت!

ل: ۸۰

به لیکچوو اندنی پیکه نینی یار به و گولہی که به باران ده پشکوی و لیکچوو اندنی گریانی
مرؤف به پرتنه ی باران، وینه یه کی جوانی شیعریمان بو پیکه وه دهنی و وینه که ییشی له جوړی
چه سپاوه و به ههستی بینین و درده گیرئ.

۱۲- له دپیره شیعریکي هونراوه یه کی دیکه یدا، شاعیر له ریگه ی لیکچوو اندن و
(خواستن) هوه، وینه یه کی جوانی شیعریمان بو ده خولقیینی و با بزاین چی گوتوه:

به جیلوهی نهو، و دکو شه ونم، فری هه عه قل و هوشی بو
که سیتبه ر مه حوه لهو جییه، هه تاوی له حظه یه ک لیکه وت

ل: ۸۶

به لیکچوو اندنی یار به رؤژ و نه قل و هوشیش له ناست بوونی نه ودا وهک شه ونم و سیتبه ر وایه
و له بهر گهرمی و رووناکی رؤژدا وهک نه وهی هه ر رؤژ هه لبت شه ونم ده بی به هه لم و نامیینی و،
ده جیته ناسمان و سیتبه ریش نامیینی و هه ر که سیکي نه قلی هه بی نه و نه و نه قل و هوشه ی لا
نامیینی و (۱۱)، لهو لیکچوو اندن و (خواستن) هدا وینه یه کی جوولایومان بو ده خولقیینی، چونکه
گورانکاری له باری دیمه نه کانداهیه و شه ونم و سیتبه ر به تیشکی رؤژ نامیین و به ههستی بینین
و درده گیرئ.

۱۳- شاعیر له دپیره کی هونراوه یه کی دیکه یدا له ریگه ی پیکه وه نانی هونه ری (خواستن) هوه
وینه یه کی شیعریی بو خولقاندو وین و ده لئ:

که ی دل ده سینی له بتی سه ند بیستی نه و
لیوی له میصر و زولفی له چینی خه راج و باج!

ل: ۹۳

شاعیر له دپیره شیعره یدا ده لئ: «ناتوانی دل له نافرته تیکي شوخی وهک بت بسه نری که
لیوی شیرینی باج له میسر و هرگری که جیگه ی شه کری نه باته و زولفه بو خوشه که ییشی خه راج
له چین و هرگری که سه رچاوه ی بوئی میسکه و، له جوړه مامزیکي نه و ولاته و درده گیرئ. لیره دا
که مه حوی لیوی نه و شوخه وهک که سیکي ناقل و به ده سه لات داده نی و باج و خه راج له ولاتی
میسر و زولفه که ییشی نه و باجه له ولاتی چین بستینی. به مه ش هونه ری (خواستن) ی ره وان بیتری
پیکه وه ناوه و لهو ریگه یه شه وه وینه یه کی گه ش و گولی چه سپاوی شیعریی بو خولقاندو وین و
به ههسته کانی چیژ و بون کردن و درده گیرئ، چونکه شه کری نه باتی میسر به چیژ هه ست و
میسکی ولاتی چینیش به ههستی بون کردن و درده گیرئ.

۱۴- له دپیره شیعریکي هونراوه یه کی دیکه یدا، له ریگه ی پیکه وه نانی هونه ری (خواستن) هوه
وینه یه کی چه ند دیمه نی ناسکی بو دارشتو وین و ده لئ:

سبایۆشن له داخی خهطط و خال و لیو و پروو و زولفت
وهنهوشه و میسکی چین و ئاوی خضر و لالهو و عهنبهرا!!

ل: ۱۳۱

مهحوی شاعیری مامۆستای هونهری وردهکاری رهوانبێژی، له کاتیگدا که کردهوی کهسی
ناقل دهاداته پال وهنهوشه و میسکی چین و ئاوی ژبان و گولاله و عهنبهرا، بهوهی که له داخی
خهت و خال و لیو و پروو و زولفی یاره شوخهکهی رهش پۆش و غهبارن، زنجیرهیهک له هونهری
خواستن و له ههمان کاتیشدا هونهری لهف و نهشرمان بۆ دروست دهکات و، له ئهنجامی ئهم
هونهرانهیشی زنجیرهیهک له وینهی شیعریی چهسپاومان بۆ دهخولقیینی و تابلۆیهکی هونهرییان
لێ دروست دهکات و پیتشککش بههونهر دۆست و شیعرناسانی کوردی دهکات.

۱۵- له دێره شیعرێکی هۆنراوهیهکی دیکهیدا، له ڕینگهی هونهری خواستنهوه وینهیهکی جوان
و ناسکی شیعرێ بۆ خولقاندووین و دهلی:

شهو دهی بادهی له دهستی ساقیههک وهگرتهی

ئهم سبهینهیه له مهشریق دێتهدهر مهستانه رۆژ

ل: ۱۳۸

شاعیر لهو کاتهی که شهو دهکاته کهسیکی (سهرخۆش و مهستی)ی وا که بادهی له دهستی
مهیگێرێک وهگرتهی و سهرخۆش بووی، بۆیه رۆژ له بهیانی دا وهک مهستی و خومار لهو دیوی
بهندهنی بهرزهوه ههڵدێ و بهمهش هونهری (خواستن)ی پیتکهوه ناوه و لهو ڕینگهیهشهوه
وینهیهکی جوانی شیعریمان بۆ پیتکهوه دهنی و، وینهکهشی له جۆری جوولاهوه و بهههستی بینین
وهردهگیرێ.

۱۶- له دێرێکی هۆنراوهیهکی دیکهیدا، له ڕینگهی وهسفێکی وردهوه وینهیهکی شیعریی بۆ
کیشاوین و دهلی:

لالغاوهی واعیز ئهمرۆ، مهوج ئه دا، دم پر له کهف

ریشی قیرووسیا، کتیبی وهعظه کهی بوو بهر تهرف!!

ل: ۱۷۴

شاعیر وهسفێکی ورد و وهستایانهی لا لغاوهی دهمی کارایهکی ئامۆژگاریهک دهکات که له
کاتی پهن و ئامۆژگاری دادانی بۆ خهڵکهکه ئهوهنده بههات و هاوار وهعهزه کهی داداوه، لا
لغاوهی کهوتوووته شهپۆلدان و دهمیشتی پر له کهف بووه و تهنانهت ریش و کتیبی
ئامۆژگاریهکانیشی پیس و بی خیر کردوووه و بهمهش وینهیهکی جوولاهوی شیعریی بۆ پیتکهوه
ناوین و بهههستی بینین وهردهگیرێ.

۱۷- له دێره شیعرێکی هۆنراوهیهکیدا، له ڕینگهی لیکچوواندن و خواستنهوه وینهیهکی تازه

و گهش و گۆلی بۆ کیشاوین و دهلی:

دلّی سه‌نگه، ده‌باری گۆل به سه‌ریا،
ئه‌وی گۆل بوو، زه‌مانه‌ دایه بهر سه‌نگ!

ل: ۲۰۰

شاعیر له ره‌وشتی زه‌مانه‌وه ده‌دوی و، ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌خات که دلّی ره‌قی وه‌ک به‌رد گۆلی به‌سه‌ر داده‌باری و، که‌چی ئه‌وه‌ی که دلّی وه‌کو گۆل وایه زه‌مانه‌ ده‌یداته به‌ر به‌رد و په‌ریشانی ده‌کات و له‌و (خواسه‌) که به‌رده باران کردنی گۆله له‌لایه‌ن زه‌مانه‌وه وینه‌یه‌کی جوولای شی‌عیرمان بۆ ده‌کیشی و به‌هه‌ستی بینین وه‌رگیرئ.

۱۸- له دێرێکی هۆنراوه‌یه‌کی دیکه‌یدا، له ریگه‌ی پیکه‌وه‌نانی هونه‌ری خواستن و وه‌سف کردنه‌وه، وینه‌یه‌کی شی‌عیرمان بۆ ده‌خولقیینی و ده‌لی:

شهنه‌ی بادی به‌هاری هاته‌وه، خۆشی له تۆ بولبول،
به‌شایی هاتی گۆل کۆکی که سازی چه‌هچه‌هه و غولغول

ل: ۲۰۴

شاعیر له‌گه‌ڵ هاتنه‌وه‌ی کات و سه‌رده‌می بای به‌هاری مژده‌ ده‌داته بولبولی شه‌یدای گۆل و پیتی ده‌لی: «ده‌ سازی ده‌ چریکه و ئاوازی ئاشقانه‌ی خۆت» به‌م وه‌سفه و به‌پیکه‌وه‌نانی هونه‌ری خواستن، به‌مامه‌له‌ کردن له‌گه‌ڵ بولبول وه‌ک که‌سی ئاقل تا‌کو مژده‌ی هاتنه‌وه‌ی بای به‌هاری پین بدات. به‌مانه‌ش وینه‌یه‌کی جوولایمان بۆ ده‌خولقیینی تا‌کو به‌هه‌ستی بیستان وه‌ری بگرین، به‌تایبه‌تی له‌ ریگه‌ی بیستنی ده‌نگ و ئاوازی بولبوله‌که‌وه.

۱۹- له هه‌مان هۆنراوه‌دا و له دێره شی‌عیرێکی دیکه‌یدا، به‌وه‌سفکردن و لێکچوواندنه‌وه وینه‌یه‌کی دیکه‌مان به‌گه‌ش و گۆلی بۆ ده‌خولقیینی و ده‌لی:

چه‌مه‌ن هه‌ر سه‌رو و نه‌سرینه، له طه‌رزی خوا بگه‌ی شیرین
سه‌ری کێوانه یه‌کسه‌ر وه‌ک که‌ناری کۆهکه‌ن هه‌ر گۆل!!

ل: ۲۰۴

شاعیر باخی پر دره‌ختی سه‌ر و گۆلی (نه‌سرین)ی له رازاوه‌بیدا به‌ئارامگای (شیرین)ی داستانی چوواندوه و دیمه‌نی سه‌ری چیاکانی‌شی به‌که‌ناری ئارامگای فه‌ره‌ادی کێوه‌که‌نی ئاشقی (شیرین)ی چوواندوه که هه‌ردووکیان به‌گۆل رازاوه‌ته‌وه و، وینه‌یه‌کی گه‌ش و گۆلی چه‌سپاوی شی‌عیری بۆ خولقاندووین و به‌هه‌ستی بینین وه‌رده‌گیرئ.

۲۰- مه‌حوی شاعیری شی‌عیرپته‌وی فه‌لسه‌فه‌ نامیز، له دێره شی‌عیرێکی هۆنراوه‌یه‌کی دیکه‌یدا، له ریگه‌ی وه‌سف و خواستنه‌وه وینه‌یه‌کی جوان و چه‌مک پته‌وی بۆ خولقاندووین، هه‌روه‌ک

دهلئى:

له روو سوورى عيبادهت لام و روو زهردى خه جالتهت مام
به ناوى سىوى ناوم باخه وان و، من به هئى ده گرم!!
ل: ۲۱۸

له وهسفه كانى (روو سوورى عيبادهت) و (روو زهردى خه جالتهت) دا و له هونه رى خواستن له
دهر برينى (من به هئى ده گرم) دا، وئنه يه كى جوان و چه مك به هئى پي كهيئاوه و له جو رى جو ولاوه
و به ههستى بينين وهرده گيرى.

۲۱- له دپره شيعرئى هونراوه يه كى ديكه يدا، شاعير له ريگه ي ليكچوواندنه وه وئنه يه كى
ناسكى شيعرئى له به زن و بالاي ياره شوخه كه ي خولقاندووه و دهلئى:
شمشاده ئه مه، يا قه ده، يا سه روى ره وانه
يا عه رعه ره، يا نه خلى مرادى دل و جانه!
ل: ۲۸۰

شاعيرى هونه رمه ندمان له ليكچوواندنى قه دى ئه و ياره شوخه ي به شمشاد و سه رو، يا
دره ختى عه رعه ره و دارخورماي هيو و ناواتى دل و گيانى، وئنه يه كى شيعرئى له جو رى
چه سپاومان بو دروست ده كات و به ههستى بينين وهرده گيرى.
۲۲- له دپره كى ديكه ي هه مان هونراوه دا، ديسان له ريگه ي ليكچوواندن و هونه رى
(خواستن) وه، وئنه يه كى ناسكى شيعرئى بو له سه ر ئه گرجه ي ياره جوان و شوخه كه ي ده كيشى
و دهلئى:

داخو ئه مه ئه گرجه يه په خشاوه به سه ردا
يا سونبوله كردويه سه با زولقى به شانە!
ل: ۲۸۰

شاعير له ليكچوواندنى ئه گرجه له بون خوشيدا به سونبول و هونه رى (خواستن) پي كه وه نان له
شانه كردنى زولقى سونبولى به باي سه با، وئنه يه كى چه سپاوى شيعرئى خولقاندووه و به ههستى
بونكردن وهرده گيرى.

۲۳- له دپره شيعرئى هونراوه يه كى ديكه يدا، له ريگه ي وهسفر كردن و كينا يه ته وه وئنه يه كى
هونه رى شيعرئى بو كيشاوين و دهلئى:

له روژى هه لدره ئه م كوژنه خه يمى تان و پو شينه
له سايه يدا شه رابى به زمى عوشره ت گريه جو شينه
ل: ۲۸۱

شاعیری هونهرمهندی لیتهاتوومان، له ریگه‌ی هونهری (کینایه) ی ره‌وانبیتژی (خه‌یمه‌ی تان و پۆشین) که مه‌به‌ستی له ناسمانه و له ریگه‌ی وه‌سفی نه‌و خیوده‌ته، وینه شیعرییه‌که‌ی داده‌ریتژی و له جوړی وینه‌ی چه‌سپاوه و به‌هه‌ستی بینین وهرده‌گیری.

۲۴- له دپیره شیعریکی هه‌مان هونراویدا، شاعیر له ریگه‌ی پیکه‌وه‌نانی هونهری خواستان، وینه‌به‌کی یه‌کجار نایامان بۆ ده‌کیشی و له‌و شا به‌یته‌یدا ده‌لی:

له‌کی پرسم دل‌ی بۆ پر له خوینی هه‌سه‌ره‌ته یاقووت
هه‌زاپۆشی چیبیه و کییه، جلی پیرۆزه بۆ شینه؟!

ل: ۲۸۲

مه‌حوی به‌بۆچوونیکه‌ی فه‌لسه‌فییانه له دیارده‌ی زۆربوونی خه‌م و خه‌فه‌تی زه‌مانه‌وه ده‌دوی و نه‌وه‌مان پێ ده‌لی که نه‌و خه‌م و مه‌ینه‌تییه‌ وه نه‌بی هه‌ر تایبه‌ت بێ بۆ ناده‌میزاد، به‌لکو دنیای شتی بێ گیانیشی گرتوته‌وه و نموونه به‌گه‌وه‌هه‌ری (یاقووت) ی سوور دینیتته‌وه و هو‌ی نه‌و سووربیه‌تی خوینی خه‌م و خه‌فه‌تی ناو دل‌یه‌تی. هه‌روه‌کو گه‌وه‌هه‌ری پیرۆزه‌ش که ره‌نگی شینه و، نه‌مه ره‌نگی به‌رگی تازه‌داریتی. به‌لام بۆی ساغ نه‌بۆته‌وه نایا نه‌و پرسه و تازییه‌ی بۆچی و بۆکی داناوه؟

کاتییک که مامله‌ت له‌گه‌ل گه‌وه‌هه‌ری بێ گیانی وه‌ک (یاقووت) و (پیرۆزه) وه‌ک که‌سی ئاقل ده‌کات، پته‌وترین هونهری (خواستان) ی ره‌وانبیتژی بۆ هه‌ر یه‌ک له‌وانه پیکه‌وه‌ ده‌نی و دوو وینه‌ی شیعری جوان و چه‌مک پته‌و و قوولتی به‌بیری فه‌لسه‌فی ناودراومان بۆ ده‌خولقیینی و هه‌ردووکیشیان له جوړی چه‌سپاون و به‌هه‌ستی بینین وهرده‌گیری.

۲۵- له دپیره شیعریکی هونراویه‌کی دیکه‌یدا، له ریگه‌ی پیکه‌وه‌نانی هونهری کینایه و دارشتنیکه‌ی هونهری پته‌وه‌وه، وینه‌به‌کی پر هه‌ست و سوژی شاعیریکی نه‌ندیشه قوولمان بۆ ده‌خولقیینی و ده‌لی:

که بێ لیوی له‌سه‌ر لیوم بنی، روحم له‌سه‌ر لیوه
که لیوی لابه‌ری، نه‌لبه‌تته روحم ده‌رده‌چی پیوه!!

ل: ۲۹۰

شاعیر له‌پیکه‌وه‌نانی هونهری کینایه له ده‌رپینی (روحم له‌سه‌ر لیوه) که مه‌به‌ستی باری گیانه لای مرۆفه له کاتی مردندا، وینه‌به‌کی جوولایومان بۆ ده‌کیشی و به‌هه‌ستی بینین و هه‌ستی جه‌سته‌یی وهرده‌گیری، چونکه ماچ کردن و لیو له‌سه‌ر لیو دانانی تیدا‌یه و جووله و گوپرانکاریان به‌سه‌ردا دی.

سەرەنجامی باسەکه

لەم كورتە لێكۆڵینەوهیەدا، ئەوەمان دەرخواست كە وێنەی شیعیری وێنەیهکی پروونبێژییە و لەباری بێ ناگایی شاعیر لە هۆنراوەکانیدا دەخولقی، جا شاعیری كۆن بێ یا نوێ و هاوچەرخ و بەهیزی و بێ هیزی ئەو وێنانەش بەنده بە شاعیرییه تی ئەو هۆزانقانهی پیکه‌وه‌ی دهنج و، له قالبیکی جوان و شیاودا پێشکەش بەخوێنەر و گوێگریان دەکات. ئەو وێنانەش لە ڕێگەی وەسفکردن و لێکچوواندن و خوازه (المجاز) و خواستن (الاستعاره) و کینایه‌وه له‌ناو پێچ و لۆچی شیعیری شاعیراندا دەخولقی و هیز و جوانی و گەش و گۆلیه‌کی دلگیر بە‌به‌ره‌مه‌کانیان دەبەخشێ.

بەپیتی ئەو کەرەسه و چه‌مکانه‌ی وێنه‌کانی پێک دێن، هەر یه‌که‌یان به‌هه‌ستیک یان چه‌ند هه‌ستیکي ئاده‌میزاد وەرده‌گیرین، ئەگەر وێنه‌که له‌ رەنگ و دیمەن و دیارده‌ سروشتیه‌که‌وه‌ دوا، ئەوا به‌هه‌ستی بینین وەرده‌گیرین و، ئەگەر له‌ دهنج و دوو و ئاوازیسه‌وه‌ دوا ئەوا به‌هه‌ستی بیستن و گەر له‌ بۆن و به‌رامه‌شه‌وه‌ دوا ئەوا به‌هه‌ستی بۆن کرن دهرکی پێ دهرکی و، خو ئەگەر له‌ تام و چێژی وه‌ک تالی و شیرینی و تیژی و ترشی و تفتیه‌وه‌ دوا ئەوا به‌هه‌ستی چه‌شتن و ئەگەر له‌ نهرم و نۆلی و په‌ق و سه‌ختی و تورت و تۆلییه‌وه‌ش دوا ئەوا به‌هه‌ستی جه‌سته‌یی و ده‌ست لێدانه‌وه‌ وەرده‌گیرێ.

وێنە‌ی شیعیری هه‌رچه‌نده‌ پتر له‌ شیعیری وه‌سفی سروشت و جوانی ئافره‌تدا دروست ده‌بێ چونکه‌ پرن له‌ هونه‌ره‌کانی ره‌وانبێژی وه‌ک لێکچوواندن و خوازه و خواستن و وه‌سف و کینایه‌ و له‌ناو شیعیری فه‌لسه‌فه‌ ئامیژی به‌بیری ته‌سه‌ووofi ئیسلامی ئاودراو که‌متر دروست ده‌بێ و، مه‌حوی شاعیری لووتکه‌ی شیعیری ته‌سه‌ووofi ئیسلامی، بۆیه‌ هه‌لێنجانی وێنە‌ی شیعیری له‌ناو پێچ و لۆچی چه‌مکی شیعره‌کانی ئەوه‌نده‌ زۆر و ئاسان نییه‌. به‌لام له‌گه‌ل ئەوه‌شدا به‌شاعیرییه‌تی به‌هیزی و زال بوونی به‌سه‌ر هونه‌ری شاعر و به‌کاره‌یتانیکي وه‌ستایانه‌ی خوازه و خواستن له‌ هۆنراوه‌کانیدا توانیوه‌تی وێنە‌ی شیعیری جوان و نایانمان له‌و جۆره‌ شاعرانه‌یدا بۆ بخولقیته‌ی و به‌سه‌ر هه‌موو گیروگرفتیکي هاتبێته‌ پتی ئەو کاره‌ هونه‌رییه‌ی زال بووه‌ و چه‌پکینک و وێنە‌ی جوولای و چه‌سپاوی شیعیری له‌ جوانترین قالب و جوارچێوه‌ی هونه‌رییدا بخولقیته‌ی و پێشکەش به‌شاعرناس و ره‌خنه‌گرانی ئەده‌بی کوردی بکات و به‌چاکی له‌و تاقیکردنه‌وه‌ ئەده‌بیه‌کانیدا سه‌رکه‌وی و گوی هونه‌ر له‌و مه‌یدانه‌دا بباته‌وه‌.

سەرچاوه و په‌راویز

- ۱- الدكتور محمد مندور: فن الشعر، القاهرة، ص: ۵۲.
- ۲- الدكتور إحسان عباس: كتاب فن الشعر، بيروت ۱۹۵۹، ص ۴۶۴.
- ۳- سیسل دي لويس: الصورة الشعرية، ترجمة د. أحمد نصف الجناني وآخرين، بغداد ۱۹۸۲، ص ۲۳.

- ۴- هه‌مان سه‌رچاوه، ل: ۲۱.
- ۵- هه‌مان سه‌رچاوه، ل: ۲۶.
- ۶- هه‌مان سه‌رچاوه، ل: ۲۳.
- ۷- دوکتۆر کامیل حه‌سه‌ن به‌سیر: زانستی ئاوه‌لواتا، به‌غدا ۱۹۸۱، ل: ۱۰۸.
- ۸- بڕوانه دیوانی مه‌حوی: لیکدانه‌وه و لیکۆلینه‌وه‌ی مه‌لا عه‌بدوڵکه‌رمیی موده‌ریس و محه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم، چاپی دووهم ۱۹۸۴.
- ۹- بڕوانه هه‌مان سه‌رچاوه، په‌راوتیزی لاپه‌ره (۱۳).
- ۱۰- هه‌مان سه‌رچاوه، په‌راوتیزی لاپه‌ره (۳۵).
- ۱۱- هه‌مان سه‌رچاوه، په‌راوتیزی لاپه‌ره (۹۳).

وتی میوهی بههشته شیعی میوهی
خـوا نهبری له باغم داری بهردار

ههلبهستهکانی مههوی و لایه نه هونه ریههکانی ههلبهست

نووسینی: کامل زیر

من لهو باوهردام که ههلبهستیش^(۱) بهشیکه له بهشهکانی هونه ره جوانهکان و ههستیاریش^(۲) بههروهه ریکی هونه رهنده.

هونه ری ههلبهست، گهلی لایه نه گه ریهه خوی، وهک: ساز، ناواز، داهیتان، وینه، دارشتن، رهوانی، ورده کاری و ههندی جاریش نه ندیشه^(۳).

مرۆقی ههستیاریش، که سیکه بههروهه ره. نهو بهه ریههش، خهلاتیکی سروشتیهه. بی بوونی ئەم بهه ره زگماکیه، که سیک بههه ولدان و بهه شق و فیرکردن نابیته ههستیاری.

گرنگترین لایه نی هونه ری له ههلبهستدا، لایه نی سازه. له سازه وه ناوازی جو ریهه جو ر پهیدا نه بی. عه ره ب ناوازه سه ره کیهکانی ههلبهستی له شازده جو ردا کو کردو ته وه و هه ره به که یانی به ده ریایه یک ناوزه ده کردو وه. ههستیاری کوردیش پهیرهوی هه ندیک لهو ناوازه یان کردو وه که له گه ل سروشتی زمانی کوردی و زهوقی مرۆقی کوردا نه گونجی. له وانه ههستیاری پایه بهر زمان مههوی.

راسته ههلبهستی وا ههیه ساز (مۆسیقا) ی تیدا نییه. بههلبهستی ناو نه برین. راستیهه که ی، نه وانه نه گه رچی بههسته له ههلبهست نه چن، بهلام جهسته یه کی بی گیان.

ساز له ههلبهستدا، بریتیهه له کیش و سه روا له پله ی یه که مدا. له م باره یه وه ههستیاری گه وهی ئینگلیز (کولج ۱۷۷۱-۱۸۳۴) یه که م مه رجیک که دای نه نی بو بلیمه تیی نهو که سه ی بههستیاریتی له دایک نه بی: ههستکردن به خوشیی ساز (مۆسیقا) ی ههلبهسته که یه تی^(۴). به پیتی رایه کی تر: سازی ههلبهست بریتیهه له کیش و ریکه ستنی ده نگه کان و سازی ههلبهست نه بیته هوی فراوانکردنی واتاکه ی^(۵) ههروهه ره خه سازان گه یشتوونه ته نه وهی که ناواز و ساز ده وریکی گه وره و کاربگه ره نه گه ترن بو فراوانبوونی واتای ههلبهست^(۶) ئیوه سه رنجی ساز و ناوازی ئەم ههلبهسته ی مههوی بدهن:

له ناکهس کاریا خاکم به سه ره رۆیی به با عومرم^(۷)

خودا تو بژبینه تا له بهر قاپیی که سه ی ده مرم

به ضایع چوو له (مالا یَعْنِي) یا وه قتم هه موو، به عنی ده بی وه قتی له (بو الوقت) بی بخوازم تا تیا برم ته جهل ده ورم ددها حاضریه، وادهی ده ورم و ته سلیمه منی غه فلهت زده هیشتا خه ریکی مه سئه له ی ده ورم خه یالی پووچی دنیا وا ده ماغ و دل می پیچاوه قیامت، هه ر مه گه ر ژوی قیامت بیته وه فکر له پی که وتووم و نه فسم بو هه وا ده شنی وه کو مندال له بهر پیبری سه رم خوئی ناگریت و، تازه پی ده گرم چییه سووچ و گوناھی؟ بزچی ده یکاته جه زاخانه؟ له قه پر هه لکه ن، هه تا رژی جه زا ده عوا چییه قه برم سبه ینی (يُحْشِرُ الْمَرْءَ) ه برا گه ل، فرسه ته ته مرؤ ته به راین له من، با که س نه بی حه شری له گه ل حه شرم له من نازانم ئیتر نه فسی به دخوو چیی ده وی «مه حوی» که به د کردار و به د رفتهار و به د نه فکر و به د طه ورم مه گه ر بهر مه وچی به حری ره حمه تم خا و ه صفی سه تتاری وه گه رنا، زه حمه ته پابو نه ورم، نامومکینه سه ترم

له م هه لبه سته دا، نه بینین مه حوی کیشی هه زه چی به کاره یناوه که بریتیه له به کاره ینانی چوار جار مفاعیلن و پیی نه وتری هه زه چی هه شتی بی خه وش.

مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن. واتا یه ک برگیه کورت و سی برگیه دریژ.

ب --- ب --- ب --- ب ---

به ممش هه موو هه لبه سته که، یه ک ساز و ناوازی هه یه، بیجگه له تاکه دیری:

(له من نازانم ئیتر نه فسی به دخوو چیی ده وی مه حوی)

که له م تاکه دیره دا جوړه له نگییه ک هه ست پی نه کری. نه ویش له پارچه ی دووهدا که نه لی: (نم ئیتر نه ف). به ویش ناوازه که نه گوړیت و ناوازی نه و پارچه یه نه بیته: (فاعلاتن) له جیاتی: (مفاعیلن) واتا: (-ب -) له جیاتی: (ب ---): (برگیه یه که م دریژ، برگیه ی دووهدم کورت). نه ممش با به تیکه که به عه ره بی پیی نه وتری (زه حاف و عیله ل) و دواپی گه رانه وده مان نه بی بو سه ر نه م با به ته.

له هه لبه سته کی تر داو به که میتک گوړانه وه له سازه که پیدا و له ئاستیکی به رزی هونه ری دا مه حوی نه لی:

به پير ئه و ماهه وه چووم و به سه رچووم
 پهري بوو، ئه و نه بوو، شه و بوو به سه رچووم (۸)
 ته ئی نیرگسم و باغی حیره تم پی-
 به فه ر هات و وه کو گول زوو به سه رچووم
 گله ی پیشم له سه ر سه ره هم بووه بار
 که دیی من دولبه رم هات و به سه رچووم
 ده زانم بادیه، عیشقه خه طه رناک
 که چی هه رچووم، نه گه ر مام و نه گه ر چووم
 له حینی نه زعی رۆحا، رۆحی عاشق
 وتی: ئۆخه ی له میحنه تخانه ده رچووم
 به ئۆغر کردنی من بوومه قه قنه س
 که ئه و چوو بو سه فه ر، من بو سه قه ر چووم
 وتی: قه ت وا مه یه و من واوه هه ر دیم
 نه هات ئه و واقه ت و، من واوه هه ر چووم
 شوکر موورم بووه پامالی میری
 به بی نامی ژیا م و نامسه وه ر چووم
 غه می قاتیلمه «مه حوی»! مونفه عیل ما
 له حه شرا کفنی خوتیناوی به به ر چووم (۸)

مه حوی ئه م هه لبه سته شی هه ر له سه ر کیشی هه زه جه به لام هه زه جی شه شیبی لی قرتا و، و اتا له
 دوا هه نگاوی هه لبه سته کاند، برگه یه کی لی قرتان دووه. که نه بیته:

مفاعیلن مفاعیلن فعولن

ب --- ب --- ب --- ب ---

به مه ش ئاوازی هه لبه سته که گۆزانیکی که می به سه ر دا دیت له چاو هه لبه سته که ی پیشوودا.
 یا روونتر بلین: تریه (ایقاع) ی هه لبه سته که له هه نگاوی سیته مدا نه گۆریت. سه رنج بدن:

که چی هه رچووم، نه گه ر مام و، نه گه ر چووم

ب --- ب --- ب --- ب ---

هه نگاوی یه که م و دووه م، هه ریه که بان چوار برگه یه. به لام هه نگاوی سیته م بوته سی برگه.
 له به ر ئه وه هم ئاوازه که ی نه گۆری، هم کاتیکی که متریشی نه وی.

نه‌گه‌بیه دامه‌نی ده‌ستی دوعا، جا ده‌بمه خاکی رتی
 طه‌ریقه‌ی گوشه‌گیری به‌رده‌دهم، نه‌مجاره ری نه‌گرم
 که دادی به‌ئسی خۆم برده لا، نه‌م عارفه توند بوو
 وتی ئاخر سه‌بینی جه‌ژنه، خوینی تۆ له‌پێ ده‌گرم
 له‌ روو سووری عیبادهت لام و روو زه‌ردی خه‌جالت مام
 به‌ناوی سیوی ناوم باغه‌وان و من به‌هی ده‌گرم
 له‌سه‌رخۆ چوونه، شه‌بدا‌بوونه، قور پیتوانه، سووتانه
 هه‌تا مردن، مه‌حبه‌ت ئیشی زۆره، ریزی لی ده‌گرم
 چ شو‌خه‌ ناگرم تی به‌ر نه‌دات و پیم ده‌لی: یا شیخ!
 به‌خاشاکی ده‌وت: شو‌عه‌له، عه‌صامه ده‌ستی پێ ده‌گرم
 که سینه‌ی ریشمی به‌و تیغی نازه نه‌نجن نه‌نجن کرد
 وتی: په‌ژمه‌سورده‌یه نه‌م لاله‌زاره‌ ناوی تی ده‌گرم
 له‌ پاداشتی قسه‌ی ساردا هه‌مه‌ ئاه و هه‌ناسه‌ی گه‌رم
 که‌سێ شیتانه به‌ردم تیگری، من به‌رقی تی ده‌گرم
 شوکر هوشیاره «مه‌حوی» تیده‌گا دنیا خه‌راباته
 که به‌دمه‌ستی بکا نه‌هلی، خراپه‌ی بۆچی لی ده‌گرم

مه‌حوی له‌و هه‌لبه‌سته‌دا که بۆ سو‌لتان عه‌بو‌لحه‌میدی وتوو، نه‌گه‌رچی نه‌و هه‌لبه‌سته
 مشتومرێکی زۆری له‌سه‌ره و به‌خالیکی نه‌ژمێردرێ له‌سه‌ر مه‌حوی و من له‌ نووسینه‌کانی
 پیشوومدا وتبووم: به‌پیتی پیتوانه نه‌ته‌وه‌بیه‌که مه‌حوی نه‌و هه‌لبه‌سته‌ی هه‌ر نه‌بوایه باشر بوو،
 چونکه راستتر وایه بۆ کوردیک نه‌گه‌ر ده‌ستیکی نه‌بی له‌ چه‌سپاندنی ره‌وادا، له‌ هه‌ر کات و
 جێگه‌به‌کدا، نه‌وا هه‌ر بی ده‌نگ و بی لایه‌ن بی باشره (۱۲). به‌لام نه‌م هه‌لبه‌سته، وه‌ک (ئاواز)
 ئاوازیکی پر له‌ تاهه‌نگی هه‌یه. هه‌لبه‌سته‌که له‌سه‌ر کیشی ره‌جه‌زه و نه‌لی:

شه‌خصیکی ساحیب نه‌حوال پرسبی که نه‌ی فلاطون (۱۳)
 یونانیانی قه‌ومت بۆچی به‌ده‌ردی سه‌گ چوون؟
 نه‌و زوو فنوونه‌ جوابی دا‌بوو: به‌جیه‌ و ابی:
 خۆی دایه به‌ر شیهابی ئاقیب که دپوی مه‌لعوون
 باطیل موقابیلی حه‌ق وه‌ستا، به‌تاله ئیشی
 گه‌ردی به‌باده‌ خاکی بی هه‌لپێژی به‌گه‌ردوون

به پیتی کیشانهی عهرووز ئه بیته:

مستفعلن مفعولن مستفعلن فاعولن

-- ب -- --- -- ب --

ئهم کیشه، به پیتوانهی کیشی په نجهی کوردی، پیتی ئهوتری: کیشی حهوت برگه بی. حهوت برگه بی و دوو جاری حهوت برگه بی. چونکه ژماره ی ههر نیوه دپرتیک حهوت برگه یه و دپره که هه مووی ئه بیته چوارده برگه.

لیته دا شایانی باسه که هه موو کیشه کانی عهرووز، به کیشی په نجهی کوردیش ئه پیتوری. بو نمونه: هه ندیک لهو هه لبه ستانه ی لهم وتاره دا هاتون:

(له ناکهس کاربا خاکم به سه ر پۆبی به با عومرم)

کیشی شازده برگه بییه، ئه شتوانین پیتی بلتین کیشی چوار برگه بی و چوار جارهی چوار برگه بی که ئه کاته شازده برگه.

نموونه ی کیشی حهوت برگه بی له هه لبه ستی کوردیدا:

وه ره ئه ی نازهنیم وه ره گیانی شیرینم (۱۴)

نموونه ی کیشی شازده برگه بییش:

ئه ی چاو گه شه ی ته لیسمای به نیگایه ک چاوه کانت

پام ئه کیشی بو جیهانی پر ئه ندیشه ی فراوانت (۱۵)

ههروه ها هه لبه ستی:

(به پیر ئه و ماهه وه چووم و به سه ر چووم) (۱۶)

به کیشی په نجهی کوردی ئه بیته کیشی یازده برگه بی. وهک:

ئه ی قژ زهرد، ئه ی به ژن و بالای که له گهت

بو کز پاره ستاوی به رام به ری من

بو ده ستت ناوه ته ژیر چه نه ی خه فهت

له ئاسستی دیمه نی دهر به دهری من

له هه لبه ستی گۆران (۱۷) که ماموستا گۆران زۆر گرنگی داوه بهم کیشه لهو هه لبه ستانه یدا

که له سه ر کیشی په نجهی کوردی دایان. وهک:

ئه ی کۆتره سپیه که ی ناو هیلانه ی بهرز (۱۸)

له گیانی پیکاسو ئیلهام ئه کهم قهرز

ههروه ها هه لبه ستی:

هه‌لبه‌ستیان به‌م جوړه کردووه: (هه‌لبه‌ست که‌شتیبه که دوو ئه‌سپی خوځه‌پان رای ئه‌کیشی. ئه‌و دوو ئه‌سپه: ئه‌ندیشه و هه‌ستن. ئه‌و که‌شتیبه، که‌سیتی زانا ئه‌یهاژوئی ناوی ژیریتی (عقل) هه‌شتیبه‌که‌ش به‌سهر هه‌وردا ئه‌کشئ (۲۳) به‌لام عه‌ره‌ب و توویه‌تی: (هه‌لبه‌ست قسه‌یه‌کی کیش و سه‌رواداره) (۲۴). ئه‌مه ئه‌وه ئه‌گه‌یه‌نئ که عه‌ره‌ب گرنگیی به‌لایه‌نی ساز (مۆسیقا) داوه که بریتیه له کیش و سه‌روا. به‌لام یۆنان گرنگیی به‌خه‌یال و سۆز و ژیریتی داوه و لایه‌نی سازیان پشتگوئ خستووه. راستیبه‌که‌ی هیچ کامیان پیناسه‌یه‌کی ته‌واوی هه‌لبه‌ستیان نه‌کردووه چونکه هه‌ردوو لایان ئه‌م تایبه‌تمه‌ندیانه‌ی هه‌لبه‌ستیان له‌یاد کردووه له پیناسه‌کانبانا:

۱- وینه

۲- داهینان

۳- هه‌لبه‌زاردنی وشه‌ی گونجاو بۆ جیگه‌ی گونجاو که گوزاره له سه‌رووش (وحی) هه‌که بکات.

۴- جوانکاری له دارشتن و ریک‌خستنی بیروکه و شتوازا.

۵- ره‌وانی و گه‌لئ لایه‌نی تری هه‌لبه‌ست. له‌وانه‌ش هه‌مووی گرنگتر: کاریگه‌ریتی هه‌لبه‌سته بۆ سه‌ر وهرگری هه‌لبه‌ست. وانا هه‌ژاندنی وهرگری هه‌لبه‌ست.

به‌و پیتیبه، به‌لای منه‌وه، ئه‌شئ پیناسه‌ی هه‌لبه‌ست به‌م جوړه بی:

«هه‌لبه‌ست دهرپرینی بیروکه‌یه‌کی داهینراوی ساز نامیزی وینه‌داری جوان دارپتیراوی ره‌وانی هه‌ژینه‌ری بیر و هه‌ست و سۆز و ئه‌ندیشه‌ی مروقه».

به‌مه‌ش ئه‌توانین هه‌لبه‌ست له هه‌ژناره جیا بکه‌ینه‌وه. که هه‌ژناره (نظم) بریتیه له وتاریکی کیش و سه‌روادار.

شایانی وتنه لیره‌دا که هه‌ژناره‌ش بایه‌خی خۆی هه‌یه، مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه که هه‌ژناره نابیته خه‌وشیک بۆ که‌سیک. به‌لکو ژماره‌یه‌ک له هه‌ستیاران، له‌پال هه‌لبه‌ستدا، هه‌ژناره‌شیان هه‌یه. هه‌ندی جار هه‌لبه‌ست و هه‌ژناره‌ش تیکه‌ل به‌یه‌ک ئه‌بن. به‌گشتی هه‌ژناره‌ش وه‌ستایه‌تی ئه‌ویت و وه‌ستای خۆی هه‌یه و هه‌موو که‌س ناتوانئ گوزاره له شتییک بکات به‌کیش و سه‌رواوه. ئیستا بازانین هه‌ژناره‌کانی مه‌حوی تا چ راده‌یه‌ک ئه‌گونجئ له‌گه‌ل ئه‌و پیناسه‌یه‌دا که داماننا بۆ هه‌لبه‌ست.

ئیمه له سه‌ره‌تای ئه‌م وتاره‌دا، پیمان له‌سه‌ر (ساز) داگرت له هه‌لبه‌سته‌کانی مه‌حوبدا. چونکه به‌رای من (ساز) گرنگترین کۆله‌که‌یه بۆ هه‌لبه‌ست و بۆ هه‌ژناره‌ش. بی بوونی ساز، نه هه‌لبه‌ست دیتنه ئاراهه نه هه‌ژناره. سازیش له هه‌لبه‌ستدا بریتیه له کیش و سه‌روا. کیش له هه‌لبه‌ستدا ترازووه. به‌هۆی ئه‌و ترازووه هه‌لبه‌ست له له‌نگی رزگاری ئه‌بی. بی بوونی کیش، ئاوازی هه‌لبه‌ست نا ساز دیتنه گوئ و له جیاتی هه‌ژاندن و خووشی، گرژبوون و بیزاریمان تیا دروست ئه‌کات. جوړه‌کانی کیش له‌ناو هه‌ستیارانئ کوردا کیشی عه‌روز و کیشی په‌نجه‌یه. مه‌حوی وه‌ک

زۆریه‌ی هه‌ستیاره کلاسیکییه‌کان هه‌لبه‌سته‌کانی له‌سه‌ر کیشی عه‌روز داناوه. راستیییه‌که‌ی کیشی عه‌روز، ساز و ئاوازیکی زیاتر و ڕیکوپیکتەر و هونه‌ری تری تیدایه‌ وه‌ک له‌ کیشی په‌نجه. ئه‌و ورده‌کاریییه‌ی له‌ کیشی عه‌روزدا هه‌یه. له‌ کیشی په‌نجه‌دا نییه.

به‌پیتی کیشی عه‌روز، نه‌ک هه‌ر ژماره‌ی ڕه‌گه‌کانی هه‌ر هه‌نگاوێک ئه‌بێ یه‌کسان بێ به‌ژماره‌ی ڕه‌گه‌کانی هه‌مان هه‌نگاو له‌ سه‌رتاسه‌ری هه‌لبه‌سته‌که‌دا، به‌لکو ئه‌بێ جو‌ری. ڕه‌گه‌کانیش، وانا کورته‌ی و درێژی ڕه‌گه‌کانیش یه‌کسان بن به‌یه‌ک، به‌وه‌ش دارشتنی هه‌لبه‌سته‌که‌ جوانتر و چاکتر و هونه‌ریانه‌تر ئه‌بێ و په‌وانتر و خوشت‌تریش دیته‌ گوێ. راسته‌ خو‌به‌ستنه‌وه‌ی به‌کیشی عه‌روزه‌وه، با‌ریکی گرانتره‌ له‌سه‌ر هه‌ستیار. به‌لام وه‌رگه‌ی هه‌لبه‌سته‌ گوێ به‌وه‌ نادات. ئه‌و ساز و ئاوازیکی بێ خه‌وش و خوشت‌ری ئه‌وێ.

لی‌ره‌دا ئه‌مه‌وێ ئه‌وه‌ ڕۆشن بکه‌مه‌وه‌ که‌ ئه‌م کیشی عه‌روزه‌ به‌ته‌نیا ملکی عه‌ره‌ب نییه‌. دوکتور ممدوح حقی له‌ په‌راوه‌که‌یدا (العروض الواضح) ئه‌لێ: «ئیمه ناتوانین بلێین که‌ خه‌لیل پایه‌ندی کیشی هه‌لبه‌سته‌ی هیندی و فارسی بووه‌ یا نه‌بووه. ئه‌ش عه‌روزی عه‌ره‌بیی له‌سه‌ر شیتوازی ئه‌وان دانا‌بێ. ئه‌و له‌ هه‌موو با‌ریکدا دۆزه‌روه‌ بووه‌ نه‌ک داهینه‌ر». ئنجا زانایه‌کی فه‌ره‌نسی (ئیم پارێ Aim Parie) ده‌ستورێکی وه‌ک ئه‌وه‌ی خه‌لیلی دانا له‌ با‌هت گۆڕینی تریه‌ی مۆسیقاوه‌ بۆ ڕه‌گه‌ ده‌نگی زمان. خه‌لیل هه‌نگاوه‌کانی له‌سه‌ر (فه‌عه‌له) پێشاندا. پارێ فه‌ره‌نسی (یه‌که‌ی) ده‌نگه‌کانی به‌ (ta- pa- ta- ti) پێشاندا که‌ ئه‌توانێ، به‌و پێییه، هه‌ر نۆته‌یه‌کی مۆسیقایێ بگۆڕیت بۆ ده‌نگی زمان له‌ناو ئه‌و یه‌که‌یه‌دا (۲۵). ئه‌مه‌ش ئه‌و راستیییه‌ ئه‌گه‌یه‌نێ که‌ تریه‌ (ایقاع) و کیش، دوو توخمی جیاوازی نین له‌ هه‌لبه‌سته‌دا، هه‌ردووکیان یه‌ک وانا ئه‌به‌خشن.

مه‌به‌ستم له‌م وتانه‌ی سه‌ره‌وه، ئه‌وه‌بوو که‌ ئه‌گه‌ر هه‌ستیارێکی کورد هه‌لبه‌سته‌ کوردیییه‌کانی له‌سه‌ر کیشی عه‌روز دانا، ئه‌وه‌ لاسایی کردنه‌وه‌ی عه‌ره‌ب نییه‌، عه‌روز زانستیکه‌ وه‌ک هه‌ر زانستیکی تر، زانستیش مولکی هیچ نه‌ته‌وه‌یه‌ک نییه‌. ئه‌گه‌رچی له‌ناو نه‌ته‌وه‌یه‌کی دیاری کراویشدا سه‌ری هه‌لدا‌بێ.

هه‌ر لی‌ره‌دا ئه‌مه‌وێ ئه‌وه‌ش ده‌ربرم که‌ زانستی عه‌روز، زانستیکی تایبه‌ت نییه‌ بۆ هه‌لبه‌ستیکی کلاسیکی. به‌لکو ئه‌کرێ هه‌موو جو‌ره‌ هه‌لبه‌ستیکی له‌سه‌ر کیشی عه‌روز بێ. ئنجا وه‌رگه‌ی هه‌لبه‌سته، ئه‌گه‌رچی هه‌یچیش نه‌زانێ له‌ با‌ره‌ی زانستی عه‌روزه‌وه، به‌لام ساز و ئاوازی ئه‌م جو‌ره‌ هه‌لبه‌سته‌ی خوشت‌تر دیته‌ گوێ وه‌ک له‌ هه‌لبه‌ستیکی که‌ له‌سه‌ر کیشی په‌نجه‌ دانا‌بێ. ئه‌وه‌ به‌مه‌رجێک که‌ هه‌لبه‌سته‌ عه‌روزییه‌که‌ (زه‌حاف و عیله‌ل) ی تیدا نه‌بێ. زه‌حاف و عیله‌لیش وانا که‌موکووری له‌ کیشی ڕه‌گه‌کاندا، که‌ ئه‌و که‌موکوورییه‌ هه‌ر نه‌بێ چاک‌تره. ئه‌گه‌ر چاریش نه‌ما، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی وانا نه‌بیته‌ قوربانی هه‌لبه‌سته، ئه‌وا هه‌تا که‌مه‌تر بێ با‌ش‌تره.

بیتینووه سەر پیتناسهکه و هه‌لبه‌سته‌کانی مه‌حوی:

ئه‌وه‌مان پیشاندا که مه‌حوی له‌سه‌ر زانستی عه‌روز هه‌لبه‌سته‌کانی داناوه. له‌ده‌رگای ژماره‌یه‌ک له‌کیشه‌کانی عه‌روزی داوه. به‌سه‌رنجدانیتیکیش ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رئه‌که‌وئێ که مه‌حوی له‌چاو هه‌سته‌یارانی عه‌ره‌بدا، که‌مستر که‌وتۆته‌ کیش‌سه‌ی (زه‌حاف و عیله‌ل)ه‌وه. هه‌موو هه‌لبه‌سته‌کانیشی، سه‌روادارن. سه‌رواش به‌شیکه‌ له‌ساز له‌هه‌لبه‌ستدا. سه‌روا (قافیه) ئه‌و کۆتاییه‌یه‌ که هه‌لبه‌ستی له‌سه‌ر دروست ئه‌کری. ئه‌ویش به‌پیتیک یا له‌پیتیک زباتر ئه‌بێ. سه‌رواش چهند جۆرتیکی هه‌یه. دیارترینیان سه‌روای ستوونی و سه‌روای ئاسۆبیه. سه‌روای ستوونی بۆ هه‌لبه‌ستی ستوونیه‌یه‌ که کۆتایی هه‌موو به‌پیتیک به‌هه‌مان ئه‌و پیتانه‌ ئه‌بێ که له‌به‌یتی یه‌که‌مدا دیاری کراوه، به‌لام هه‌لبه‌ستی ئاسۆبی هه‌ر به‌یته‌ و سه‌روای تاییه‌تی خۆی هه‌یه. هه‌موو هه‌لبه‌سته‌کانی مه‌حوی ستوونین و سه‌رواکانیشیان هه‌ر ستوونیه‌یه.

داهینان

مه‌حوی، زۆریه‌ی بیروکه‌ی هه‌لبه‌سته‌کانی له‌داهینانی خۆیه‌تی. لاریمان له‌وه‌ش نییه‌ که وه‌ک پرۆفیسۆر دوکتور محهم‌هد نوری عارف له‌نامیلکه‌که‌یدا (چهند سه‌رنجی له‌بارهی مه‌حوی و حافزه‌وه) (٢٦) پیشانی داوه، هه‌ندیک بیروکه‌ی له‌خواجه‌حافزی شیرازییه‌وه‌هرگرتوه. به‌لام وه‌رگرتنه‌که‌ ده‌قاوده‌ق نییه‌. به‌لکو مۆرکی تاییه‌تی خۆی له‌هه‌ر یه‌ک له‌و بیروکه‌کانه‌ داوه و له‌گه‌ڵ بارودۆخ و هه‌لکه‌وتی کۆمه‌لگاکه‌ی خۆیدا گونجانوتی. یان به‌واتایه‌کی تر ئه‌توانین بڵێین: له‌یه‌کچوونی هه‌ردوو کۆمه‌لگاکه‌ی حافز و مه‌حوی، وای کردوه‌و بیروکه‌کانیان له‌یه‌ک بچن. هه‌ر کامیان بێ، سوود وه‌رگرتن له‌یه‌کتری، له‌نیوان هه‌سته‌یاراندا، کارێکی پیتویست و په‌سنده.

وینه

هه‌لبه‌سته‌کانی مه‌حوی، پرن له‌وینه‌ی هه‌مه‌ جۆر. بۆ نمونه: که‌سێک که‌ گوی له‌ وشه‌ی سوڤی یا واعظ ئه‌بێ: ئه‌شێ دوو مرۆڤی ریکوپیتکی بیته‌ به‌رچاو. به‌لام مه‌حوی وینه‌ی ئه‌و دوو مرۆڤه‌مان ئاوا ئه‌خاته‌ به‌رچاو:

ریشیکی پان و تووکی بنا گوی درێژ و لوول (٢٧)

سوڤی له‌ دینی لاده به‌دیمه‌ن له‌ جوو ده‌کا!

بۆ واعیظیش ئه‌لی:

ئه‌شکه‌وتی بایه‌که‌ ده‌می واعظ که‌ دیته‌ وه‌عظ (٢٨)

وه‌ختی سکووتی، نه‌قشی سمیلێ له‌ قوو ده‌کا

قوو: ته‌یرتکی مل درێژه.

دوای ئه‌وه مه‌حوی له‌م هه‌لبه‌سته‌ی خواره‌دا، چهند تابلۆیه‌کی جۆراوجۆرمان پیشان ئه‌دات.

کاتیک که شوخه که ی له دووره ده ره که وئی، بزائن چی روو ئەدات!؟ چۆن ئەشک و ئاهی مه حوی و خه لکی تریش بهرز نه بیته وه؟ چۆن به ده ره که و تنی لیو و ئهو، له عل و گه وه هر بایه خی نامینن و له بهر چاو نه که وئی؟ چۆن ده ره که و تنی ئهو وهک هه تاو که و تن وایه؟ چۆن هه ره که س به ره و پیری نه چی بوونی نامینن؟ یا ده ره ده ره نه بی. یا هه ره دلّه و له سه ره خو نه چی. له وانه ش سه یرتر. ئەم جوانه ی مه حوی که وهک رۆژ و مانگه، له رۆژئاوا وه هه لدن! ئهو وه جگه له وه ی برۆی ئهو شوخه وهک تیغ وایه و بهر هه ره که سی بکه وئی نه جاتی ئەدات! مه حویش له و ناوه دا، له جیاتی ئهو وه ی به یی بروا به پیر ئهو جوانه وه که وهک رۆژ وایه، به سه ره ئه روا به پیره وه. به لام چۆن به ده ره که و تنی رۆژ شه ونم نه بی به هه لم و نامینن، ناوا مه حویش نه تویتنه وه و نامینن. فه رمون ئیوه و هه لبه سته که:

وه کو رۆژ ئهو مه هه له و دووره ده ره که وت (٢٩)
 له میوه ئەشک و ئاهی ئیمه سه ره که وت
 که ئهو لیو و ددانم دی، به جارن
 له بهر چاوم، هه موو له عل و گوهر که وت
 وه نه وزیکم شه وئی دا گه بییه سه رم و
 وتی: هه سته، هه تاوت و له سه ره که وت
 له کی یارب خه بهر پرسه بکه م من
 که هه ره که س بو خه بهر چوو، بی خه بهر که وت
 دلّم وهک شییری بی شه ی شوعله گرتوو
 له سینیه ی پر له سوژم ده ره ده ره که وت
 به تیر نه مرۆ درن دا هه رچی پیش هات
 خودا پیداو هه ره که س بهر نه زه ره که وت
 له سه ره خو چوو به ده م گریانه وه دل
 گه ره ک پر بوو که ئه م مندا له ده ره که وت
 له رۆژئاوا وه ئیم شه و بی نیقابه
 مه هی من، ماهی عالم بی مه فه ره که وت
 به خو پرایه ی نه وه نده م نا له کی شا
 له سینمه دا پسا، ما، بی ئه تر که وت
 برۆی ئهو شوخه نه مرۆ تیغی کی شا
 نه جاتی دا به ره حمه ت هه رچی به ره که وت

به پیر نه و رۆژده «مه حوی» نه و نه ده
به سه رچوو بوو، وه کو شه ونم له سه ر که وت

دارشتن

وايزانم له باره ی دارشتنه وه، پتويست به سه لماندن ناکا. نه وه تا نه ک هه ر هه لبه ستيک، بگره هه ر دپره هه لبه ستيکی بگری، نه وه نه ده چروپر و توکمه دارپتراره که چهنه لاپه ربه ک شيکردنه وه هه ل نه گری، بۆيه که ستيکی وه ک ماموستا مه لا عه بدولکه رمی موده ريس، له سه ر هه ر دپره هه لبه ستيک شيکردنه وه به کی هه به وه ک له ديوانه که ی مه حويدا، چاپی دووهم ۱۹۸۴، هاتووه. هه روه ها که ستيکی وه ک دکتۆز عه بدوللا ناگرين له سه ر به ک تاکه به يتي مه حوی:

هه به گه ر عيشقی سه ردار ی له سه رتا
به که مه شقی له وانه ی چوونه سه ردار

زباتر له ده لاپه ربه ی له سه ر نووسيوه.

مه به ست له ره وان ی (سلاسه) ه. ره وان ی راستيبه که م له م رووه وه، مه حوی هه لبه ستي ره وان ی هه به وه هه لبه ستي نارپه وانيشی هه به وه. هه موو نه وه هه لبه ستانه ی ليره دا خستمانه پيش چاو، له هه لبه سته ره وانه کانی مه حوييه. نه وه جگه له زۆريه ی زۆري هه لبه سته کانی تری. ژماره به کی که ميبش هه لبه ستي نارپه وان ی هه به وه. هۆی نه وه نارپه وانيش نه وه به که مه حوی زۆر پابه ندی و اتا (معنی) بووه، به جۆزيک هه ولی داوه که له به ک تاکه دپره دا چهندين و اتا بپيکتی و زۆر مه به ست بدا به ده سته وه، بۆ نمونه:

کوردي زوبانی نه سلمه گه ر ته رک ی که م به کول (۳۱)

بۆ فارسی، به کوللی نه من ده به بۆ وه فا

له م هه لبه سته دا وشه ی (بۆ فارسی) که وتۆته نيوه دپره ی دووه مه. وا خوشتتر و ره وانتر نه بوو، نه م وشه به هه ر له نيوه دپره ی به که مدا بوایه، بلتین نه گه ر مه حوی بيوتايه:

کوردي زوبانی نه سلمه گه ر ته رک ی که م بۆ فارسی

هه لبه سه که زۆر ره وانتر نه بوو. به لام مه حوی دياره له لايه ک ويستوي تي کيشی نه م دپره هه لبه سته وه ک کيشی سه رجه می دپره کانی نو ئ بیت. له لايه کی که شه وه ويستوي تي وشه ی (کول) دوو جار وه ک ره گه ز دۆزی (جناس) يک به کار بي نييت. نه وه جگه له وه ی مه حوی له م هه لبه سته دا، هه نگاوی پاشه کسه به کيشی بۆ خۆی داناوه، له ئاستی نه گه ريکدا که ليتی پيرسن نه ی که وایه تۆ بۆچی نه وه هه موو هه لبه سته فارسiane ت داناوه؟! نه ویش له وه لامدا بلتی: من وتوومه نه گه ر زمان ی کوردي به کوللی ته رک به که م نه بم به بۆ وه فا. به لام من که به فارسی هه لبه ستم وتووه، نه وه تا وازم له زمانه که ی خو شم نه هيتناوه و نه وه هه موو هه لبه سته کورديانه شم

وتوووه. ئەم مەبەست و ناوەرۆکانه، وای کردوووه مەحوی گوێ بهو نارەوانیبه نەدات لەو دێره
هەلبەستەدا، ئەوه سەرباری واتاکە ی که پەرۆشی مەحوی ئەگە یەنیت بۆ زمانی نەتەوهیبهی خۆی که
ئەویش بێرکردنەوهیبهک و هەولتیکێ نەتەوهیبهیانهیه.

هەزاندن

ئەمەیان پێویست بەبەلگە لەسەر رۆیشتن ناکا. بەبەلگە ی ئەو هەموو گەرنگییهی
بەهەلبەستەکانی مەحوی دراوه، چ وەک بەدواداچوون و لێکۆڵینهوه و ستایش کردنیان. چ وەک
ئاواز دانان بۆ ژمارهیهک له هەلبەستەکانی و کردنیان بەگۆرانی و بەتەواشیحی دینی، بەجۆرتیک
که له گەل هەموو دووباره کردنەوهیبهکیاندا هەژاتیکێ تر دروست ئەکات له ناخی بیسه رانیاندا و
کار له بێر و هەست و سۆز و ئەندیشهیان ئەکات.

راستییه که ی نووسین و لێکۆڵینهوه لەسەر هەلبەستەکانی مەحوی، مەودایهکی زۆر زیاتری
ئەوی. بەلام که مێبی کات و وابەستەبوونمان به تەنیا ۲۰ دهقیقهوه لهم فیسستیقاله دا، وای کردوووه
زۆر به خیرایی و تەنیا وەک ئامازیهک به سەر هونەری هەلبەست و هەلبەستەکانی مەحویدا
تێپەرین. کۆتایی وتاره که شمان بهم هەلبەستە ی مەحوی ئەهتین که هەموو لایه نه هونەریبهکانی
تیا کۆبۆتهوه:

خه ططی دهوری لێوی ئالت، ئە ی مەسیحا لام و بی (۳۳)
هەر له جامه ی سه بزه ئەچی بۆ غهین و نوون و چیم و هتی
غونچه بازاری نه زاکه تداریی و تەنگی شکاند
هەر که ظاهر بوو له دهوری باغی حوسنت لام و بی
له ب شه کهر تاکه ی له حەسره ت خالی موشکینت دلّم
داخدار و خهسته بی وهک لام و ئەلف و لام و هتی
لاله روخسارم له سایه ی ئەشکی خوینین رهنگه وه
چونکه رووسورم له قاپیی عهین و شین و قاف و تی
عیشقت ئە ی جانا، منی ریسوایی عالم کردوووه
چاکه ئینسافت ببی بۆ ئەلف و سین و تی و هتی
ئیسسته بۆ لاف و گه زاف هه رکهس ده بینی عاشقه
نهک هه موو کهس جانفیدا وهک میم و حی و واو و بی
مه حوی ئە مرۆ زۆر نه خو شه قه ت شیفای نایی به هیچ
گه ر شیفای بیتن، به بۆبی زولفت و ئەو نه گریجه دی

په راویزه گان

- ۱- هه لېه ست: شيعر.
- ۲- هه ستيار: شاعير.
- ۳- من لام مه رح نبييه كه هه موو هه لېه ستيك نه بي تيكه ل نه نديشه بي. بويه وتم هه ندي جار.
- ۴- پروانه: ر. أ. سكوت جيمس، صناعة الأدب، ل ۱۹۹.
- ۵- پروانه: كاميل ژير، هه لېه سته گاني ژير.
- ۶- پروانه هه مان سه رچاوه.
- ۷- ديواني مه حوى، ل ۲۲۰.
- ۸- هه مان سه رچاوه، ل ۲۲۴.
- ۹- هه مان سه رچاوه، ل ۵۶.
- ۱۰- هه مان سه رچاوه، ل ۱۴۶.
- ۱۱- هه مان سه رچاوه، ل ۲۱۷.
- ۱۲- گوڤارى ناينده.
- ۱۳- سه رچاوه ي ژماره (۷)، ل ۲۴۵.
- ۱۴- سه رچاوه ي ژماره (۵).
- ۱۵- كاميل ژير: جواني، ل ۲۲.
- ۱۶- سه رچاوه ي ژماره (۷).
- ۱۷- ديواني گوزان، ل ۲۰۶.
- ۱۸- هه مان سه رچاوه، ل ۲۵۳.
- ۱۹- هه مان سه رچاوه، ل ۲۶۸.
- ۲۰- هه مان سه رچاوه، ل ۳۰۹.
- ۲۱- ديواني كامهران، ل ۳۲۰.
- ۲۲- سه رچاوه ي ژماره (۱۵).
- ۲۳- ممدوح حقي، العروض الواضح، ص ۱۴.
- ۲۴- ممدوح حقي، العروض الواضح، ص ۱۱.
- ۲۵- طلال عبدالرحمن، الإيقاع بين الشعر والموسيقى، جريدة العراق، العدد ۳۹۰۵، ص ۶.
- ۲۶- د. محمد نوري عارف، چند سه رنجيک له باره ي مه حوى و حافظه وه.
- ۲۷- هه مان سه رچاوه ي (۷)، ل ۲۵.
- ۲۸- هه مان سه رچاوه ي (۷)، ل ۲۷.
- ۲۹- هه مان سه رچاوه ي (۷)، ل ۸۷.
- ۳۰- د. عه بدوللا ناگرين، له باره ي مه حوى لوتكه وه، ل ۲۶۹.

۳۱- هه‌مان سه‌چاوه‌ی (۷)، ل ۱۱.

۳۲- هه‌مان سه‌چاوه‌ی (۷)، ل ۳۲۳.

۳۳- دیوانی مه‌حوی، ل ۳۲۳.

سه‌چاوه‌کان

۱- ر.أ. سکوت جیمس، صناعة الأدب، ترجمة هاشم المنداوي، من مطبوعات دار الشؤون الثقافية/بغداد.

۲- کامیل ژیر، هه‌لێه‌سته‌کانی ژیر، دیوان، چاپی سوید ۱۹۹۳.

۳- دیوانی مه‌حوی، لیکدانه‌وه و لیکۆلینه‌وه‌ی مه‌لا عه‌بدوڵکه‌ریمی موده‌پیس، چاپی دووهم، به‌غدا ۱۹۸۴.

۴- گۆفاری ناینده.

۵- دیوانی کامهران.

۶- د. مدوح حقی، العروض الواضح، اليقظة العربية، الطبعة الثالثة ۱۹۶۴.

۷- جريدة العراق، مقالة طلال عبدالرحمن، ص ۶، العدد ۳۹۰۵، بغداد.

۸- د. محمد نوری عارف، چهند سه‌رنجییک له‌باره‌ی مه‌حوی و حافزه‌وه.

۹- له‌باره‌ی مه‌حوی لوتکه‌وه، ناماده‌کردنی عه‌بدوڵلا ناگرین، چاپخانه‌ی سومر، به‌غدا ۱۹۸۶.

له مه‌بخانه

له مه‌بخانه، خودا! گهر ئی‌مه ده‌رچین،
به‌کئ به‌ین ئیلتجا، بۆ‌کێهه ده‌رچین؟!
که ئی‌مه چوونه جه‌ننه‌تمان به‌تۆدا،
له ئی‌مه لادا زاهید؟ ئی‌مه هه‌ر چین
خه‌ت و زولفی به‌یه‌کدا دئ له‌سه‌ر روو
مه‌گه‌ر زه‌نگ و خه‌تا شه‌ریه له‌سه‌ر چین
له‌باوه‌شما ده‌دا مه‌وج نه‌شکی هه‌سه‌رت
که‌مه‌رتی گه‌رته باوه‌ش تا که‌مه‌رچین
ئه‌وه‌نده ته‌نگ و ناخۆشه، له دنیا
خۆشه ده‌رچوون، ئه‌گه‌رچی بۆ سه‌قه‌ر چین
سه‌رت پێ لازمه، مه‌ی بازه «مه‌حوی»
ده‌بێ دۆله‌ر که هات ئی‌مه به‌سه‌ر چین
مه‌حالاته له به‌ندی زولفی ده‌رچوونی
چه‌ها چینه، چه‌ها چینه له‌سه‌ر چین

مه‌هوی ۱۸۳۰ - ۱۹۰۶
شاعیریکی شۆرشگیپر له روانگهی ناینیییه‌وه

نووسینی: کهمال فه‌مبار

به‌راییی

مه‌به‌ستم له وشه‌ی شۆرش و شۆرشگیپری شپوازی توندوتیژی و خوتناوی نییه‌ بو گۆرانی واقع و بونیادی کۆمه‌ل، به‌لکو شۆرشیتیکی سپیییه له ریگهی چاکسازی و گه‌یاندنی په‌یامی راستی و روونایی و چاره‌سه‌رکردنی که‌موکۆری و ناته‌واوی و لادان له ره‌وتی راست و ره‌وانی ئاییینی و گومراکردنی خه‌لکی ساده و نه‌زان، له‌ژیر په‌رده‌ی ئاییینی. واته به‌ریاکردنی راپه‌رینیکی کۆمه‌لایه‌تی گشتی.

مه‌حوی شاعیر، یه‌کینکه له‌و سه‌رکرده چاکسازه و هزرخانه شۆرشگیپرانه که شیعره‌کانی به‌لگه و گه‌واه و شایه‌تن که چ کارتیتکردن و ره‌نگدانه‌وه‌بیکیان له رینماییکردنی خه‌لکی کوردستان بیینیوه و، ویستوو به‌تی شۆرش له‌سه‌ر ته‌و واقیعه‌ سه‌مه‌کاره بکات و، میله‌ته‌ چه‌وساوه و دوکه‌وتوو که‌ی هه‌نگاو به‌ره‌و ئاسۆیه‌کی گه‌ش و رووناک هه‌لینینی و تۆز و گه‌ردی تاریکی و نه‌زانی و گومراییی له جه‌سته‌ی خۆیدا بته‌کینینی.

له‌م روانگه‌یه‌وه من مه‌حوی به‌خاوه‌ن په‌یامیکی پیروژ له‌قه‌له‌م ده‌ده‌م که له‌سه‌رده‌می خۆیدا وێرای زالبوونی عه‌قلیییه‌تی ویشک و داخراو و ته‌نگه‌به‌ر. به‌فراوانی عه‌قل و بویری پته‌وی بیروباوه‌ر و ئازادی و پاک‌ی وێژدان به‌گژ ته‌و ره‌وشه‌ ناله‌باره دابجیتته‌وه که نه‌ته‌وه‌ی کورد له‌ژیر حوکمی ده‌سه‌لاتی عوسمانی ده‌ینالاند، ته‌وه له کاتیکه‌ ته‌وه ده‌سه‌لاته‌ی دوژمنی به‌ویستی گه‌له‌که‌مان که میرنشینی بابانی له‌ناو برد، به‌هه‌موو شپواز و شپوهدیه‌ک پشتگیری له‌ ژیان و ریبازی ده‌رویشی و به‌وه‌پیدانی بیروباوه‌ری پرۆپوچ و گه‌نده‌ل ده‌کرد، هه‌لبه‌ت له‌و سه‌رده‌مه‌دا بانگه‌شه‌ی چاکسازی و نوێکردنه‌وه له‌ ئاییندا ته‌رکیکی ته‌وه‌نده‌ سانا و بی‌گیروگرفت و سه‌رئیشه‌ نه‌بوو، به‌لام وێرای ته‌مه‌ش مه‌حوی وه‌ک شۆرشگیپریک په‌رده‌ی له‌ رووی ته‌وه‌ جه‌رده و رێگرانه هه‌لده‌دایه‌وه که ناینییان ده‌شیواند و بو به‌رژه‌وه‌ندیی خۆیان به‌کاربان ده‌هینا. بو‌نموونه ده‌لی:

شیتخی هه‌مه‌وه‌ندیکی ده‌دا په‌ند و نه‌صیحه‌ت
ته‌و قوربه‌سه‌ره‌ی دابوو به‌ر فه‌حش و فه‌ضیحه‌ت
خۆش هاته‌ جه‌واب و وتی: تو‌حه‌قته‌، فه‌قه‌ط من
قووطاعی طه‌ریقم، نه‌کو قووطاعی طه‌ریقه‌ت (۱)

كوردايەتى و شۆرئىگىرىي مەھوى

لە نووسەرتىكى ناسراوى سۆڧىيە تى پىششووڧيان پىرسى ئايا ئىنۆە ئەدەبى نەتە و دەبىستان ھەبە؟ لە وەلامدا وتى: نووسىنى بەزمانى نەتەو، ئەدەبىتى قەومىيە، كە شاعىرتىكى مەتەسەووفى وەك مەھوى شىعەر بەزمانى كوردى دەنووسى و دىوانىتىكى تەواوى بەزمانى كوردى ھەبە، كەواتە بەھەستىكى كوردانە كارەكەى ئەنجام داوہ كە دەلتى:

كوردى زوبانى ئەصلمە گەر تەركى كەم بەكول
بۆ فارسى، بەكوللى، ئەمن دەبە بى وەفا
دوورى مەبىنە تۆلە كەرىمى بەھا نە جو
ھەرچى كە كوردە پاكى بىەخشى بە (بوالوفا) (۲)

لەكاتىكدا لەو سەردەمەدا زۆرىەى پىپاوانى ئايىنى نووسىنەكانىان بەفارسى و عەرەبى بوو، حاجى قادرى كۆبى ۱۸۱۵ - ۱۸۹۲ لە ھۆنراوہى (كوردىكى كۆبى كەوتە بەر)دا، بەرەبەرچى ئەو كابرايە دەداتەوہ كە ھەزى كردوہ كاكە ھەمەدى شىخ مەعرووفى نۆدەھى ئامۆزگارى و رىنمايى موسلمانانى كورد و راقەكردن و لىكدانەوہى شەرع و قورئان بەزمانى عەرەبى بكات نەك بەكوردى حاجى چۆن رووبەرووى دەبىتەوہ و گىانى كوردايەتییەكەى دىتە جوڧ و خرۆش كە كوردە كۆبىيەكە دەلتى:

كەس نەماوہ بە غەبرى كاك ئەھمەد
شەيخ مەعرووف و عالیمى ئەرشەد
چاكە ئىستادەكا لە بۆ كوردان
تەرجەمەى شەرع و ئايەتى قورئان
واقعا خزمەتى لە بۆ خووايە
چ دەبوو گەر بەكوردى نەبووايە

حاجى لىي دىتە وەلام و پىي دەلتى:

ھەر كە وای گوت وەھا موكەدەدە بووم
وام دەزانى كەوا لە دىن دەرچووم
گوتم ئىستاش لەسەر كەرى ماوى
چابو ماستم نەدا لەنىو چاوى
كوردى ئاخىر بلى چىيە عەبىبى
ھەر كەلامى ھەقە نىيە عەبىبى

یا له گه ل فارسی چ فهرقی هه یه
 بۆچی نه و راسته بۆچی نه م که می نییه (۳)

که زمان، دیارترین و بهرچاوترین ره گه زی پیکهاته کانی نه ته وه بی و، مه حوی به م جوژه شانازی به زمانه کوردییه که ی بکات نه ی کوردایه تی گهر به م شتیه نه بی، ده بی چۆن بی، نه وه له کاتیکیا کاکه حه مه ی مه لا که ریم له بهراوردی نیوان نالی و مه حویدا له رووی کوردایه تییه وه بۆچوونیکی تاییه تی هه یه که ده لی: «راسته که ی له مه ی دانی کوردایه تیشدا، کوردایه تییه که ی مه حوی نه وه ی له باردا نییه شان له شان ی کوردایه تی به کیکی وه ک نالی و به لکو سالمیش بدا که هه یچ نه بی له بهر دو اکه وتنی سه رده می نه م و ده رکه وتنی راستی پتر بۆ، ده بوو نه گهر له وان پشیش نه که و تایه، هه یچ نه بی بگاته راده و پله یان، جووته چوارخشته کیسه که شی که ههستی کوردایه تی خۆی تیا یاندا ده برپوه، ته نه ا دهسته چيله یه کن له ناگری به تینی کوردایه تی و ههستی نه ته وه په رستی نالی وه رگیراون، به تیکرای دیوانی مه حوی پارچه شیعریکی وای تیا نییه که چ له مه ی دانی ناسینه وه ی دوژمنانی گه لی کورد و چ له مه ی دانی گیانی کوردایه تیدا به قوله پتی (قوربانی توژی رتگه تم...) ه که ی نالیدا بگاته وه» (۴). به لای منه وه نه م بۆچوونه که مکرده وه یه له ناستی کوردایه تییه که ی مه حوی و لاسه نگیوونی ته رازوه که به تی له ناستی نالیدا، نه و له کاتیکیا هه ربه ک له م دوو شاعیره له ره وش و چوارچیوه یه کی جیادا ژباون، قه سیده ی (قوربانی توژی رتگه تم) له راستیدا گه رانه وه یه بۆ سه رده می میرنشینی بابانییه کان و نالیش وه ک شاعیریکی ده سه لاتخواز (سلطوی) لایه نگری خۆی بۆ سه رده می بابانه کان ده ره پری و ری چوونی خراپتربوونی باری ژبانیش بۆ سه رده می رۆمیسه کان دانه تی و ماموستا حه مه نه م لایه نگرییه ده به ستیت به (نیشتمانپه روه ری) یه وه، بیگومان نه مانه دوو چه مکی جیاوازن و پیوسته له به کاره تاندا به دیکه ت به کاربری، رتی تیده چیت له قو ناغی ژبانی گه لیکدا لایه نگریی فه رمانره وایانی نه وه گه له نیشانه ی نیشتمانپه روه ری بیت، به لام نه مه رتسا نییه... نه و لایه نگرییه به لای ئیمه وه بریتیه له (چاره نووس) به ستنه وه به و رۆژگاره وه که بابانییه کان فه رمانره وایان ده کرد و نه ویش نالی ناچار کردوه چاره نووسی خۆی به شتیه یه کی ره ها به و رۆژگاره ی حوکه وه به سه یته وه بریتیه له و سیسته می په روه رده سیاسییه ی ده سه لاتداری بابانییه کان بۆ ئیحتواکردنی عه قلییه تی سه رده م» (۵).

من وای بۆ ده چم که جیاوازنیه کی ته واه له نیوان نالی و مه حویدا هه یه، نالی وه ک شاعیریکی میری شاعیرانی نه و سه رده مه ی ده رباری پاشایه تی، که پله و پایه کی تاییه ت و بالای لای سلیمان پاشای بابان و نه حمه د پاشای کوری هه بووه و، مه حوی وه ک شاعیریکی مه ته سه ووفی بالای سه رده می خۆی که خه لیفه ی شیخ به هانه ددینی کوری شیخ عوسمان بووه و خه ریکی ده رسگوته وه ی زانیارییه تاینیه کانی نه و کاته و رتناماییکردنی مرۆف بووه له دونیای ته سه ووفدا، خۆی به هه یچ جوژه حوکه ییک نه به ستوته وه، نازادانه بیری کردوته وه، ناز و نیعمه تی

هیچ کاربه دهستیکی پی نه به خشراوه، به لکو مرۆفیککی یاخی و شوڕشگێڕ و نهفس بهرز بووه. که ستایشی سولتان عهبدوولحه میدی کردوه، بارودۆخی ئه و سهردهمه جوولاندوو به تی چونکه «له سهردهمی مه حوبدا ههستیکی موسلمانه تی، وهک شیویه کی به ره ره کانیی ئه مپریالیزم، جیهانی موسلمانانی گرتبوه و کۆمه لێ له رۆشنییرانی ئیسلام به و رینگه یه دا ده چون، سه چاره ی ئه م ههسته له سه ریکه وه سه ودا ی خه بات له دژی ئه مپریالیزمی تازه هاتوو و، سه رکیشی له هاندانی سولتان عهبدوولحه میده وه بوو که ئالای (پان ئیسلامیزم) ی بهرز کردبۆه، ئه م ههسته تیکرا ههستیکی پیشکه و تنخوازانه بووه، چونکه یه کێک بووه له رییازه کانی خه بات بۆ پاراستنی سه ره خۆیی ولاته ئیسلامه کان له هیرش و ده سترتیژی ئه مپریالیزم که چ له رووی سوپایی و چ له رووی ئابورییه وه رووی کردبوه ولاته موسولمانه کان، مه حوی ئه م ههسته ی به ئاشکرا تیا دیاره و له و مه یدانده دا له رۆشنییره موسولمانه کانی سهردهمی خۆی دوانه که وتوه».

هه ر چه نده مه حوی له دونیای ته سه ووفدا شاسوار بووه، به لام ئه مه مانای ئه وه نییه له و خه لوه ته دا ده رنه چوو و ئاگای له رووداوه کانی دونیا نه بووه، به لکو به پیچه وانوه دژی نه خشه و پیلان و داوانانه وی ده وله تانی ئیمپریالی بووه، که ویستویانه گۆرانکاری و چاکسازی نه کری و یه کیتی موسولمانان تیکبده ن، له هه مان کاتدا که دیویه تی میلله ته که ی دوو چاری زولم و سته می حاکمانی تورک بووه، ویستویه تی له ولات سه ری خۆی هه لبگری و به جیتی بیتی، به لام خۆراگرتن و مانه وه ی و به ره ره کانی کردنی بارودۆخی ناله باری کۆمه لایه تی، جو ره شوڕشگێڕیه کی پی ره و ده بین، که نالی نه یه توانیوه خۆی له به ریان بگری به ره و شام ره و نه کات. مه حوی ویستویه تی ئایین بکاته مه به سستیکی کۆمه لایه تی و خه بات دژی دواکه و تن و زولم و زۆرداری به ئه رکیتیکی ئایینی، بۆیه هه ولی نوێکردنه وه ی بیروبا وه ری موسولمانان و راستکردنه وه ی کار و ره فتاری چه وت و چه ویلی داوه و، ئه وانه ی ریسوا ده کرد، که له پشت دینه وه خۆیان هه شاردا بوو، شتی ئه وتۆیان خسته بووه پال که دوور بوو له رۆحیه تی و ئوسولله کانی. که له رینگه ی نمونه ی شیعه ره کانییه وه رووناکییان ده خه ینه سه ر.

مه حوی چاکساز و رابه ری کۆمه لایه تی

هه رچه نده مه حوی خۆی شاعیریکی مه ته سه ووف و له خوا نزیک بووه و، پشتی له دونیا کردوه، به لام هه میشه به ره له سته کاری ئه و که سانه ی کردوه، که خوا په رستییه که یان ته نیا به رواله ته و له کرۆکه که ی نه گه یشتوون و کاری ریش و قژ درێژکردن به لادان له ئایین له قه له م ده دات و ده لێ:

ریشیکی پان و، تووکی بناگویی درێژ و لوول
صوفی له دینی لاده به دیمه ن له جو ده کا (۷)

له رۆژگاریکی ناهه مواردا، که پاره و پوول سه ره ره یی، دونیا پشتت تی بکات، که به رژه وه ندیی

خودی له جیاتی خزم و که سوکار بی و مرۆف هه ژار و نه دار بی، چارهش چهک و دهسه لات بی ده بی مه حوی ئەم واقیعه چۆن هه لسه نگیستی، ئەوهن به بی که بلتی:

گەر له تۆ دنیا بهری بوو، قهوم و خوتشت لی بهرین
گەر بهراتی بوو، هه موو عالهم باب و برات (۸)

مه حوی له شاعیریکی عه رهب که باسی بی پاره و پوولی ده کات چۆته ناو واقیعه که، هه ر چه نده هه ردووکیان له یه ک خالدا یه ک ده گرنه وه، له دونیای ئەمرۆماندا ئەم حه قیقه ته له هه موو کاتیک زیاتر و زه قتره په نگه داوه ته وه. شاعیره عه ره به که ده لی:

فصاحة حسان وحظ ابن قحلة
وحكمة لقمان وعفة مریم
إذا اجتمعت في المرء والمرء مفلس
ونودي عليه لا يباع بدرهم

مه حوی هه ر به م حه قیقه ته ده برینه ناوه ستی، به لکو ئەو که سه ریسوا ده کات که هه موو خه م و خه و و خولیای به هه ر شتیه و شتیاویک بی پاره په یدا کردنه و کوردیش به خۆرای بی نه یگوتوه که ده لی: «خوا و خورمایان نه گوتوه»، چونکه هه رگیز ناکرئ جو ره هاوسه نگیبه ک له نیوان هه ردوولا دروست بی و یه کتیکیان له سه ر حیسابی له ده ستچوونی ئەوی تره، هه ر له م رووه وه مه سیح له ئینجیلدا ده لی: (کهس ناتوانی خزمه تی دوو سه ردار بکات، چونکه یا ئەوه تا رقی له یه کتیکیان ده بیته وه و ئەوه ی تری خۆشی ده وی، یاخود له گه ل یه کتیکیان ده بی و به سووکی سه یری ئەوی دی ده کات، ناتوانن خزمه تی خوا و پاره و پوول بکه ن) (۹).

مه حوی به چاویکی سووکه وه سه یری ئەو جو ره که سانه ده کات که نرخ و به های خۆیان نازانن و خۆ ده که نه پوولی قه لب و بۆ پارووه نانئ رووی خۆیان ره ش ده که ن. ئا ئەمه یه به رز نه فسی مه حوی یاخی بووی شو ر شگیت که په رده له رووی ئەو نزم نه فسانه هه لده مالتی و ده لی:

بۆ پاره حه یفه خۆ ده که یه پوولی نا ره واج
بۆ پارویکی نان ئەسه فه روو ده که ی به ساج (۱۰)

مه حوی سکالای ده روونی خۆی له ده ست ئەو خه لکه نه زانه ده کات که ریزی شیعر و هونه ر ناگرن. چونکه شیعر زمانحالی گه له و، شیعیری ره سه ن ده ماو ده م ده گتیردیتته وه و هه موو کاتئ به روی خۆی هه به، وه ک کالای قه شه نگ و جوان له به ر ده کتئ، به لام کتین ئەوانه ی ئەم جو ره کالایانه له به ر ده که ن مه گه ر مرۆقی هوشیار و ژیر و ریکو پتیک نه بن، لای مرۆقی گه مره و گتیر و نه زان شیعر چ نرخ و به ها و ته قدیریکی هه یه، بۆ به مافی خۆیه تی له ناو کۆمه لگه یه کی کوردا، مه حوی پرسیار بکات و بلتی:

کئی قه‌دري شيعري ئيمه ده‌زاني، به‌ري ده‌کا

هه‌ر صاحيبه له‌به‌ر که‌ري کالايي بي ره‌واج (۱۱)

گۆزانيش هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌م ريچکه ده‌روات و گله‌بي له‌ ده‌ست ئه‌و کۆمه‌لگه‌يه‌ي کورد ده‌کات که به‌ چ چاويکي که‌م سه‌يري مرۆقي هونه‌رمه‌ند ده‌کات و له‌ هۆنراوه‌ي (ده‌رويش عه‌بدو‌للا) دا له‌گه‌ل مه‌حوي لوتکه‌دا يه‌ک ده‌گريته‌وه و ده‌لي:

به‌لي، دياره له‌ناو قه‌ومي به‌سي‌تا قه‌دري سنعه‌تکار

وه‌کو عه‌کسي قه‌مه‌ر وايه له‌ناو حه‌وزيکي ليخندا،

به‌لام ته‌ختي روفاه و تاجي حورمه‌ت ميلله‌تي هوشيار

به‌ئوستاي ئه‌دا وه‌ک تو له‌ناو شمشالي کون کوندا (۱۲)

مه‌حوي وه‌ک مرۆقيکي قوول و وردين ده‌رکي به‌و مملاني تي سه‌ر ده‌سه‌لاتي دونيا کردوه، که هه‌موو شه‌ر وشۆريک له‌سه‌ر ئه‌و لاکه توپيوه‌يه، که که‌س له‌گه‌ل خۆيدا نايبات و تاسه‌ر نيه‌يه، مال و مولکي دونيا نه‌وه‌نده ناهيني که ئه‌و هه‌موو شه‌ر وشۆر و مرۆف قران و ويران به‌دواوه بيت بۆيه ده‌لي:

ده‌زاني جي‌فهيه دنيا، ده‌ حه‌يفه

وه‌کوو سه‌گ ئه‌م شه‌ر و شۆره له‌سه‌ر لاک (۱۳)

مه‌حوي له‌ ناکۆکيه‌کان و هاودژه‌کان و اقبع ده‌دوي و رووناکي ده‌خاته سه‌ر لايه‌نه چه‌وته‌کانی زه‌مانه و چه‌رخي ناچيز و بي بايه‌خ، که چۆن پيوه‌ره‌کان سه‌ره‌و ليژ کراون، هيچ شتيک له‌ شويني خۆي نه‌ماوه و کار و ره‌فتاري ئه‌م خه‌لکه گۆراوه. بۆيه ئه‌م واقيعه ناهه‌مواره به‌شيعر ده‌رده‌بيري که شيعر چاکترين چه‌کي سه‌رده‌مي ئه‌و بووه و، له‌و ئان و زه‌مانه‌دا شته‌کان به‌م شيوه بوون و زۆرجار بيش ميژوو خۆي دوويات ده‌کاته‌وه. رووه تاريک و دژواره‌که‌ي سه‌ده‌کان پيشوومان وه‌ک فليسي سينه‌ما ديئيتيه‌وه به‌رچاو و ئه‌مري و دويني به‌يه‌ک ده‌به‌ستيتيه‌وه، مه‌حوي به‌م جوژه سه‌رده‌مي خۆي وینه ده‌کيشي:

له‌ سايه‌ي ده‌وري چه‌رخي سوفله په‌روه‌ر له‌ک به‌له‌ک ده‌دوي

سه‌گي ئاواته‌خوازي ئيسکي و شتر له‌ شه‌ک ده‌دوي

ده‌بينم شيري شير ئه‌فگه‌ن ده‌له‌ک که‌ولتي ده‌کا، ده‌بيهم

به‌کولتي کلکه‌وه ريو له‌گه‌ل که‌ولتي ده‌له‌ک ده‌دوي (۱۴)

گوماني تيدا نيه‌يه له‌ بارودۆخيکي ئاوادا که پيوه‌ري حه‌ق و راست و ره‌وان پيشيل بکري و، نرخ و به‌هاکان باويان نه‌بي، ده‌بي حالي هونه‌ر چۆن بي، له‌و زه‌مانه نه‌گريسه‌دا چ بازار و بره‌ويکي هه‌بي، هه‌ر ده‌بي به‌هه‌مان ده‌ردی به‌ها به‌رز و بالاکان بچي و مه‌حوي ياخي و شۆر شگي

بهرامبهر ئه و رهوشه دزێوهدا ههر ئهوه بلێ:

ئه مـرۆ له کن زه مانه هونه ر بۆته قه شمه رى
شـیرى ژيانى بۆ چـییه ، مه یـونه گه ره ک!
فـیـطره ت بلـند و پاـیه بلـندم نه دى ، به گـوتـش
گه ردوون ئه وه نده دوونه ، که ههر دوونیه گه ره ک (١٥)

هه لیه ت له م جۆره رۆژگارهدا ، مرۆفی هونه رمه ند و ، خاوه ن به هره و بلیمه ت شوینی شیایى
خۆی پیتادری ، چونکه هه رگیز ناماده نییه ، به هره و هونه ر و زانست و ئه ده به که ی له پیتا و
پله و پایه دا له ده ست بدات و سه نه ته که ی خۆی ره زیل کات.

به رانه ر ئه وه ی که مه حوی به م جۆره رو به رووی ئه و واقیعه تفت و تاله ی که تیبیدا ژیاوه
ده بیته وه که زۆر جار گیرو گرفت و سه ر ئیشه ی بۆ دروست کردووه و ، له م رێگه دا باجی داوه ، له
هه مان کاتیشدا ، ناو ریکیش له مرۆفی مه رد و نازاد ده داته وه و ریزی ده گری و ، ئه وه ی که ریزی
ئه و جۆره که سانه ده گری ، شیایى ئه وه یه بیته شا کوپ و مه رجیش بۆ ئه م پله و پایه داده نی و
ده لێ:

رۆله! گه ر هه ز ده که ی بیه شا کوپ
په ندی «مه حوی» له گوێ گره وه ک دور
مه ردی نازاده قه ت مه ره نجینه
(کل شیء ولا شتیمه حُر) (١٦)

ویرای ئه وه ی که مه حوی شاعیری عیلم و عیرفان بووه ، له و ده ریا به دا مه له وانیکى باش بووه ،
به لام بـی فیزی و ته وازو عه که ی ئه وه نده سه ری کردووه که دان به حه قیقه تیک بنی ، که هه رچه نده
مرۆف زانا و دانایی ، هیشتا زۆری ماوه ته نانه ت له ئه لف و بیی زانسته کان بگات ، هه رچه نده
له و ره وته به رده وام بـی ، ناگاته مه نزلی زانیای و بلێ ئیتر ئیره مه لبه ندی هه سانه وه مه و
پیتوستم به زانین نه ما ، بۆیه له م رووه وه ده لێ:

هه ر گفـتـوگـۆمه ، که چی هه ر ده لیم و تی ناگه م
هه ر جـوسـت و جـۆمه ، که چی هه ر ده رۆم و پی ناگه م
چاوم روا و گـۆشـه ی ئه و ئه بروده م نه دى
دل بوو به به حری علووم و له ئه لف و بی ناگه م (١٧)

شاعیری نوێخوازی عه ره بیه ئه بوو نوواس دانی به و حه قیقه ته نا و ، که مرۆف هه رچه نده
لافی زانین لیبـدات و خۆی به زۆر زانیکی گه و ره له قه لـم بدات ، شتیکی له و زانینه
وه ده سه ته پیتاوه و زۆر شتیکی لا روون نییه و ده لێ:

فقل لمن يدعي في العلم فلسفة
عرفت شيئاً وغابت عنك أشياء

دلدارى شاعيريش هەر له مه حوى لوتکه دوو دپړى يه که م و دووه مى وهرگرتووه و نائومېدى
بهرامبه ر ژيان دهرده پرى و ده لئى:

هەر ده لئى ين و تى ناگ هين
هەر نه روين و پى ناگ هين
همه مو نه و گف تو گو ځيه
داخه که هم رنج ه ر ځيه (۱۸)

نه نجام

له سه رتادا ئاماژم بؤ ياخي بونى مه حوى کرد له داب و نهرت و بيروباوهر و کار و کرده ودى
ناهه موارى کومه لايه تى و نه و که سانه ي که نايينيان کردو ته هو کار تک بؤ بهر ژه و نديى ته سکی
خوبان و له راستى لايان داوه و خواپه رستى يه که يان ته نيا بؤ روا لته و شيوه يه کى روتينى
وهرگرتووه، بؤيه له پروى نه و جوړه که سانه ده ته قيته وه و ريسوايان ده کات و ده لئى:

نه غله بى ته کي يه وو دهر گاهى بيلادى روم
پشکنى، دى: چه له بى هەر چه له بى بو، دده دده (۱۹)

له سه ر نه م رچکه يه به رده و امه و، ئاموژگارى نه و که سانه ده کات که له جه وه هرى دين
نه گه يشتون و. ژيان به دهر و تيشى ده به نه سه ر و پييان ده لئى:

نزیکه مردنت نهى پي سره زاهي ند
وهره با تو يه که ين، ئي تتر رپا به س (۲۰)

مه حوى له حقه بيژى لانا دا و به ته حه دداوه، بانگه شه ي حقه ده کات و ئاماده شه له و ريگه
پيرو زده ا گيانى خوى بيه خشى و ده لئى:

هه تا حقه ناصره، هەر حه قمه مه منظور
وه کو مه نصور، نه گهر بکه ن به دارا (۲۱)

مادامه کى هەر قه سيده يه کى بو ته به حرى (أنا الحق) ي مه نسوورى حه للاج، نه ک ته نيا
چاو هروانى نه وه ده کات که هه ليواسن، به لکو له باتى پاداشتى نه و حه قه ي که داکو کى ليده کات،
پيوسته له دار بدرى، نه مه به و اجب له قه لهم ده دات و بو ترانه دهنگ هه لده برى و ده لئى:

له حقه بيژى بووه به حرى (أنا الحق) هەر قه صيد تکم
له باتى جائيزه، و اجب گه را قه تلم بکه ن و اجيب (۲۲)

حەق بێژییە کە ی زیاتر لە سەر ئەو زاهید و سۆفیانە بوو، کە بە ناحەق خەڵکیان لە خشته بردوو و کاری ساختەیان ئەنجام داو و، لە ئەنجامدا بە شەڕ هاتوون و شەڕە کەش خیری ئەو کەسانە ی تێدایە لە ناویاندا مەحوی کە دەستە ی دلداران و، خوازیاری ئەو ییە کە هەردوو لا تێدا بچن:

زاهید و سۆفی بە شەڕ هاتن لە سەر تەزویر و شەید
خیری رەندانە خودا کا بەر طەرەف بی هەر طەرەف (۲۳)

مەحوی هەر تەنیا یە قەگیری و اعیزی چەنە باز و زاهید و سۆفی فیلباز و ساختە چی نەبوو، بە لکو رووبەر و وی ئەو کەسانە ش بۆتەو کە هیچیان لە بار دانییە و شانازی بە باو و باپیرانیانەو دەکن و، لە سەر حیسانی ئەوان خۆیان با دەدەن و بە لووت بەرزی دەروانە خەلکی تر و، حەقیقەتی کە سایەیتی خۆیان نایە تە بەرچاو. بۆیە پێیان دەلتی:

فەضیلە ی ئەصل و فەصل ئینسانی پی نابی بە صاحب فەصل
کە تۆ کۆسە ی، بە تۆ چی مامە ریشە ی باب و باپیرت (۲۴)

ئەو وەسفە ی مەحوی جوانترە و بالاترە لەم دێرە شیعری عەرەبی کە دەلتی:

لا تَقْلُ أَصْلِي وَفَصْلِي أَبْدًا
إِنَّمَا أَصْلُ الْفِتَى مَا قَدْ حَصَلَ

لە کۆتاییدا دەلیم مەحوی رابەرێکی کۆمەلایەتی، شاعیریکی یاخیبوی شۆرشگێڕ بوو، یەنجە ی خستۆتە سەر گێروگرفت و دەردە کۆمەلایەتییه کان، رووبەر و وی کار و رەفتاری ساختە کاری بۆتەو، بانگەشە ی بۆ حەق کردوو، وەک هەر شاعیریکی کلاسیکی سەردەمی خۆی، جگە بە زمانی کوردی، بە زمانی باوی میللەتانی دراوسیتی کورد شیعری نووسیو، بەلام هەرگیز زمانیکی دیکە ی لا بەرتر و بالاتر نەبوو لە زمانی کوردی، هەمیشە وەک کوردیکی دلسۆزی پاک شیعری بە کوردی نووسیو و خەلکی لە خەوی غەفلە تا راپەراندوو و ریتمای کاردون و شانازی بە زمانی زگماک کردوو، تەنانەت لە قەصیدە ی بە حری نووریشدا، کە هۆنراو یەکی دوور و درێژی ئاینییە میللەتە کە و زمانە کە ی خۆی بیرنەچۆتەو و بۆیە بە کوردی دایناو چونکە لە هەمزاییە و بوردە دا سوودێکی کەمی تیا یاندا دیو بۆ کورد، بۆیە قەصیدە ی نووری لە ریزی ئەواندا دادەنی و بەم دێرە شیعری ئەم راستییە دەردەبری و دەلتی:

لە (همزیة) و لە (برده) م چونکە کەم دی ئیستیفادە ی کورد
منیش ئەم کوردییەم دانا لە ریزی ئەو قەصیدانە (۲۵)

دوا و تەم ئەو یە کە نامەوی لە رووی تەکنیکی شیعریەو بەجمە بنج و بنەماکانی هۆنراو کانی مەحوی، بەلام ئەو نەندە دەلیم نالی شاعیرە و مەحوی حەکیمە، هەر بەراوردێک لە نیوان ئەم دوو کەلە شاعیرە و لوتکە ی شیعری کلاسیکی دەبی لەم روانگە یەو بەکری و بەقوولی و سەرنجی

ورد مامله تیان له گه لدا بکری.

په راویزه کان

- ۱- دیوانی مه حوی (مه لا موحه مه دی کوری مه لا عوثمانی بالخی) لیکدانه وه و لیکولینه وه دی مه لا عیدالکریمی مدرس و محمدی مه لا کریم. چاپخانه ی کوزی زانیاری کورد، به غدا ۱۳۹۷ک - ۱۹۷۷ز، ل ۱۱ .
- ۲- همان سه چاوه.
- ۳- دیوانی حاجی قادری کوی، گرد و کۆ و په خشکار: گیویی موکریانی، چاپی سیتییه مین ۲۵۸۱ کوردی، ۱۹۶۹ز، هه ولتیر ل ۱۱۸ - ۱۱۹ .
- ۴- دیوانی مه حوی ل: بیست و هه وت.
- ۵- کتیبی نالی، ریبوار سیوه یلی، چاپخانه ی موکریانی هه ولتیر ۲۰۰۱- ل ۷۰ - ۷۱ .
- ۶- دیوانی مه حوی ل بیست و نو.
- ۷- دیوانی مه حوی ل ۲۵ .
- ۸- دیوانی مه حوی ل ۵۷ .
- ۹- الکتاب المقدس، إنجیل متی الاصحاح السادس.
- ۱۰- دیوانی مه حوی ل ۹۲ .
- ۱۱- دیوانی مه حوی ل ۹۳ .
- ۱۲- سه رجه می به ره می گۆران به رگی به که م، دیوانی گۆران ۱۹۸۰، محمدی مه لا کزی کردۆته وه و ناماده ی کردووه و پیشه کی و په راویزی بو نووسیوه ل ۱۱۹ .
- ۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۶، ۱۷ (دیوانی مه حوی) ل ۱۸۷، ۳۱۳، ۱۹۳، ۳۳۴، ۳۳۷ .
- ۱۸- دیوانی دلدار، عه بدوخلالق عه لاته ددین.
- ۱۹، ۲۰، ۲۱، ۲۲، ۲۳، ۲۴، ۲۵- دیوانی مه حوی ل ۱۱۲، ۱۲۰، ۸، ۵۴، ۱۷۴، ۷۴، ۴۵۲ .

دیاردی رهنګ له لای (مه هوی) ی شاعیر دا

نووسینی: مستهفا زهنگه نه

کولیتی پوره وده

پیشه کی

رهنګ گرنګییه کی ته وای له ژبانی مرؤقدا هه یه، ئەمەش له بهر ئەو هیه که دهوروبه ری مرؤف له یه ک پارچه رهنګی جوړاوجوړ پیک دیت، هېچ شتیک نییه که رهنګی نه بې، تەنانەت ئەو تەنانەش که بهوه ناو دهرین که رهنګیان نییه، ئەوانەش له خو باندا رهنګن، رهنګ له ریگی یه کی له پینج ههسته کانی مرؤقه وه به سەر ده کرتیه وه، ئەویش چاوه، شانە ته شیله کانی چاوه به پرسی جیا کردنه وهی رهنګه کانی، هەر گرفتیک و نه خو شیبیه ک له و ته شیلانە دا رویدات، مرؤف تووشی نابینایی رهنګ ده بې، که واته رهنګ له ناو چاودا هه یه و له میشکدا جیا ده کرتیه وه، له دهره وهی چاوی مرؤقدا شتیک نییه پیتی بگوتری رهنګ، گهرچی په یوه ندیی نیوان رهنګ و رووناکي، په یوه ندیبیه کی له یه ک دانه پراوه، به لام ئایا هه موو مرؤفتیک وه کو یه ک رهنګه کان ده بین؟ ئەگەر بیت و نه خو شیبیه کانی نابینایی رهنګیان نه بې، ئەوا ئەو کاته ده توانین بلتین هه موویان رهنګه کان ده بین، به لام وشه کانیان بو ده ستنیشان کردنی پله کانی رهنګ جیا وازه، چونکه ژماره ی وشه کانی رهنګ له زمانه کانی دنیا دا یه ک نین، گهرچی هه موو مرؤفتیکی ئاسایی ئەو رهنګانه ده بین، به لام وشه ی هه نده که من، که ناتوان به ژماره ی رهنګه کان بن.

مامه له کردن له گه ل رهنګدا، کاریکی هه ند ئاسان نییه، ئەمەش له بهر ئەو هیه، که وشه کانی رهنګ واتای فهره نگیان هه یه، جگه له وهش واتای گشتیبیان هه یه، به لام له هه موو گرنګتر ئەو هیه که ده کری واتای که له وشه کانی رهنګ باربکری و له بواری واتاسازیدا به میتافور ناو بیری، ئەم واتا خوازراوه بارکراوانه ناگیرین، ناشکری به ئاسانی سنووریان بو دابنرین، ئەمەش له بهر ئەو هیه که هه موو شاعیر و نووسه ریک بو ی هه یه واتای تاییه تی بدات به و وشانه ی رهنګ، دیاره، ئەو واتا به خشینهش وا ده کات بلتین خودی رهنګهش واتاکه ی ده گوتری و شاعیر خزی شتیکي نو ی دینیتیه جیهانی ههسته وهی که رهنګه، له لای که سانی دی، ئەو واتایه به ئاسانی وه رنه گیری یان وه کو کاریکی سوربالی له قه لهم بدری. ئەندیشه ی شاعیر بو ی هه یه شتی نو ی له و رهنګانه و له وشه کانی رهنګ ساز بکات. ئەمەش له وهه هاتوو. که رهنګ خزی واتای نییه، واتاکانی ئیمه به خشیمانه، له ئەنجامدا هه ر نه ته وه یه ک خاوه نی کومه لی واتای رهنګه کانی، به لام ئەمە ریگه له وه ناگری که که سیک واتای نو ی به و رهنګانه بیه خش، یان له

ئەنجامى بەكارھېتانداندا لە بوارىكى واتايىبەھە بىگوتىزىتەھە بۆ بوارىكى واتايى دى. زۆر ئاسايىبە ئەو چۆن دەيبىنى يان خەيالى دەكات بەو شىتوھ لىكى بداتەھە، خۆ ئەگەر رىگە لەو گوزارشتە بگرىن ئەوا ناكرى، ھەر ئەمەش واى كىرەھە ئەگەرەكانى رەنگىك كە بىن ژمارەن، لە ئەگەرى واتاكانى وشەى رەنگدا بەدى بگرىن، شاعىرىش بۆى ھەبە رەنگە پۆزەتەھەكان بەنىگە تەيف دابنى و نىگە تەيفەكانىش بەپۆزەتەيف، ئەم بۆ بوونەش لە بوارى تابلۆكىشەنەشدا دەشى، شىعەرىش تابلۆبە بەوشە، وشەكانىش رەنگن، رەنگەكانىش تەكەل بەھەموو شىتەكن، كەواتە دەكرى رەنگەكان بەپىي ئەو ھەموو شتەنە لىك بەدرىنەھە.

سنوورى لىكۆلەينەھە

ئەم لىكۆلەينەھە تايبەتە بەو دىرە شىعەرانەى مەھوى كە لە دىوانەكەى گولبۆتەرم كىرەون، ژمارەى دىرەكان «۵۳» دانەن، ئەو نەبى وشەى رەنگى لە شوتىنى كەدا بەكار نەھىتەبى، بەلام من تەنھا ئەوئەندەم ھەلپەردوون كە تەكرارى مەبەستەكانى مەھوى دەپىكن، جگە لەو «۵۳» دىرە شىعەرىبە بەلوپۆ بۆ نمونەى كە ناھاوین و مەھوى چۆنى فەرمووھە ئىمە بەو چەشەنە لىكى دەدەينەھە و ھەول دەدەين لە سنوورى ئەو دەرنەچەن نمونەكانىش. لە دىوانەكەى مەھوى ھەرگىراون.

خستەنە روو

مەھوى بەكەكە لەو شاعىرانەى كە وشەكانى رەنگى زۆر بەكارھېتاھە، كە رەنگە لەلای زۆرىھە ھەرە زۆرى شاعىرە كلاسىكەكان بەو شىتوھە نەبى. بۆ نمونە سەبرى ئەم نمونانە بەكە.

ظالمى دل رەقى روو گىرژى موسلمان تازار
 ھەر بەئىزايە كە رەنگى بگەرپتە روخسار
 بەرد ئەگەر سەرنەشكىننى بەچى روو رەنگىن كا
 كە لە پى ھەلچەقى ئەوسا روخى گولنارىبە خار
 ل: ۳۳۷

مەھوى دەلى خۆشەويستى من ھەمىشە دلرەق و روو گرژە بەرانبەر بەمنى موسلمان و قەلەندەر، ديارە بەو تازاردانەى من رەنگى جوانى دەگەرپتەھە روخسارى و دللى پى خۆش دەبى، ئەمەش ھەكو ئەوھە وايە كە بەرد چۆن رووى رەنگىن دەبى ئەگەر سەر نەشكىننى و خوتناوى نەبى، ھەروا دركەش كاتىك رووى سوور و جوان دەبى، كە لەپەن دەچەقى و تازارى كەسانىك ئەدات.

ئەرى دل بى شەرابى لەعلى گول رەنگت لە گول چىكا؟
 كە جىلوھى گول لەگولشەندا نەبى بولبول لە چل چىكا؟
 ل: ۱۳

دیاره شهراب خوئی نه شئه به خشه، مه حوی ده لئی، دلی من چی بکا له گول و گولی بۆ چیبیه، له کاتی کدا نه گهر شهرابی لیوی سووری وهک گولت له من دوور بی، که واته من شهرابی لیوی سووری توّم دهوئی، نهک رهنگی گول، چونکه بولبول چی له چلی رهق و تهقی درهخته کان بکات له کاتی کدا شنه و جوانی گول له گولشه ندا نه بن.

چ حاجهت نه رگسی مه ستت بکه م وه سفی به مه خمووری
که چاوئی سورمه کیشراوی خودابئی له کل چیکا؟

ل: ۱۵

چاوئی نیرگسی مه ستت پتویستی به وه نیبه بلیم خهوی لی شکاوه، چونکه چاوئی خزی کلرپتئی دهستی کردگاره و پتویستی به کل نیبه، دهر برینی (که چاوئی سورمه کیشراوی خودا بی) به بی ناوهیتانی وشه (رهش) واتای رهشی دهگه یه نی، نه مهش نه و په ری جوانی به کارهیتانی واتای خوازراه که سه رچاوه که له وشه (سورمه کیشراو) هوه هاتووه، به واتای به کل ریژراو.

دوو نه سپه مه نزلت پی طه ده که ن تاسهر حه دی مردن
به دیقهت (مه حویا) تیئفکره، شه و شه بدتیه، رۆژ نه شه هب

ل: ۳۰

ده لئی له دنیا دا تا رۆژی مه رگه سات، دوو نه سپ هه ن نه جیهانهت پی ده گپرن (مه حوی)، نه و نه سپانهش به کیکیان شه وه و نه وی دیش رۆژ، دیاره لیره دا نه سپی شه ویش رهنگی (شه بدتیه) ده بی، چونکه له تاریکیدا رهنگ نیبه، لیره شدا ئامار هیه به نه سپی شه بدتیه خوسره وی په روتیه، نه سپی رۆژیش کویته، که واته ژبان له دوو ماندوو بوون پیک دئی، نابج مروّف به فریو بچی. شه بدتیه و نه شه هب دوو وشه ن بۆ رهنگ ولاغی به رزه به کار دین، که له زمانی فارسی و عه ره بییه وه وه رگیراون.

زوشت و ناشیرینه پیر، نه ما چ شیرینه نه گهر
چاوئی خویناوی نه دامهت ریشی خورمایی بکا

ل: ۱۹

مه حوی ده فه رموی، که مروّقی پیر روخساری ناشیرین ده بی و له سه ر جوانییه کانی گه نچیتی نامینی، به لام پیر کاتیک جوان ده بی و شیرین ده بی نه گهر بیت و فرمیتسکی خوینینی په شیمانی له گونا هه کانی رابوردووی ریشی چه رمگی ته ر بکا و به رهنگی خورما سوور هه لگه ری. نه م دیره شیعه جوانترین تابلوی نیگار کیشیکه که گوزارشت له په شیمانی بکات.

به نیله بی نه باتی می صری لیوت
جلم، سووحم، هه موو هه ر شامه بی رووت

ل: ۸۲

مهحوی وشه ی (به نیله) ی بۆ واتای شین و تازیمانی به کارهیناوه، نه بات شه کریکی کلۆی سپیی شیرینه، کاتی خۆی زۆربوو وهکو نوقل و ابوو، له کاتی ریزگرتندا بۆ چا خواردنهوه وا داده نرا. که واته ماچی شیرینی وهک میصری لیوت، به شین و تازیمانی بکه ویتتهوه، چونکه رۆژو بگره بهرگه که شم وهکو خالی رهش، رهش و تاریکه.

نیله: به واتای شین و تازیمانی، به واتای شینی ئاوی نیلی ولاتی میسریش دی که مه بهست رهنگه شینه که یه تی.

شام: به واتای (خاللی رهش) یان، (ئیتواران) که تاریک دادی و دنیا رهش ده بی.

به سهه روخساری زهدا جوگه له ی کیشاوه ئه شکی سوور

به یادی سهه رووی بالایهک ئه وهندهم شین و زاری کرد

ل: ۱۰۸

روخساری زهد: دهم و چاوی زهد هه لگه راوی دهستی عه شق و خو شه و بیستی که واته: نه خو شی.

ئه شکی سوور: فرمی سکی خوینین، که واته سوور به واتای خوین به کارهاتوه.

شین: به واتای، شیوه و تازیباری.

واتای دیره که ش ده لی: به سهه دهم و چاوی منی نه خو شی مهستی عه شقدا که زهد هه لگه راوه، فرمی سکی خوینینم جوگه له ی کردوه. چونکه من هه میشه له یادی خو شه و بیستی بالا وهک سهه روودا له گریان و شیوه ندام.

به خوینیم تینووه بانو شی کات و نو شی بی ئه ما

له سهه رچی، تو بلتی، ئه و لیوه مۆره وا له من بو سوور

ل: ۱۱۸

لیوی مۆر: واته داخراو، قفل کراو، هه میشه نه دوو

له من بو سوور: زۆر بلتی و له سهه ر چون پی داگرتن

ده لی، ئه گه ر دل به رم تینووی نو شینی خوینی منه، با بفه رموئ و بیخواته وه، (با بکوژی)، به لام با من هه نده بزانه له به رچی ئه و ده مه داخراوه ی له خه لکی، هه میشه له من سوور و زۆر بلتییه و خراپه م ده لی.

به زهد و سووری دنیا زه رده واله ت لی نه گۆرابی

به هه نگی تی بگه ی، هه رنیشه، نو شیکی نییه زه نیور

ل: ۱۳۰

زهد و سووری دنیا: به واتای شتی جوانی به رچاوی، ئیستا بۆ مندالی جوانیش به کاردی.

دهلئى: شتى رهنگا ورهنگ و له بهر چاو جوانى دنيا، نهكات زهردهواله (كه زهره و سووره) لىت بگورئى و بههنگى بزاني، چونكه زهردهواله تنها جزوى ههيه و پتوه نه دات و ههنگوينى نيبه پيتى بيه خستى كه واته به شتى جوان ههلمه خه له تنى نهگينا زهره رت پى دهگه يه نن.

له ئىعجازى موحه بيهت چار فه صلّم جومله بۆ جه معه

سروشكم سووره، رهنگم زهرده، لىيوم وشكه چاوم تهر

ل: ۱۳۱

له موعجيزه خۆشه ويستى كه هه موو وهرزه كاني ته مهن و سالى له يهك وهرزدا بۆ كۆكر دوومه ته وه، نه ويش وهرزى ئازاره، له بهر نه مه شه فرمى سكم خوينه و رهنگم زهرده (نه خۆشم، لىيوم وشك بووه و چاوه كانم هه ميشه به گريانن).

سروشكم سووره: به واتاي فرمى سكى خوينين

رهنگم زهرده: نه خۆشم

سىياپۆش، له داخى خه طط و خال و لىيو و روو زولفت

وه نه وشه و ميسكى چين و ناوى خضر و لاله و عه نيه ر

ل: ۱۳۱

سىياپۆش: رهش پۆش: تازى بار

دهلئى له خه م و داخى خه ت و خال و لىيو و روخسار و زلقت، وه نه وشه و ميسكى چين و ناوى حه ياتى خضر و لاله و عه نيه ر هه شپۆش و تازى بارن چونكه هه موو كه تۆيان بينى هه ند جوانى، نه وان بۆ نه مانى جوانى بيه كاني خۆيان ناچار مان رهش بپۆشن.

كه نه و لىيو و ددانه م دى به جارئ

له بهر چاوم هه موو له عل و گه وه هر كه وت

ل: ۸۷

له عل: مه به ستى سوور بيه كه يه تى،

گه وه هر: مه به ستى سپى تى گه وه هر كه يه

دهلئى كه ديم لىيو هه نده سووره، سوورى له علم له بهر چاو كه وت.

كه ديم ددان هه نده سپيه، چه رمى تى گه وه هر م له بهر چاو كه وت.

دهمت چى؟ پر له دور، دورجى تى ياقووت

نیشانه و مۆرى چى؟ خه ططى تى زمرووت

ل: ۸۰

پر له دور: پر له ددانى وه كو دور سپى

دورجېکي ياقووت: سندووقېک ياقووتی سېی تېدا دابنری

نیشانه و موری چی: مۆر بهواتای هه‌لنه‌پچراو و کارخانه

ده‌لئ: دهمت پره له ددانی وه‌کو دور سپی، بۆیه ده‌کری دهمت به‌قوتووی هه‌لنه‌پچراوه‌ی
ياقووت دابنن، یان، نیشانه‌ی سه‌رمۆری دهمت ده‌کری خه‌تیکي شیننی زمووت بی، چونکه
جاران نیشانه‌ی ده‌س لی نه‌دان و نه‌کراوه‌ی قوتوو، مۆریکی شین بو له‌سه‌ر قوتوو ده‌درا. بۆیه
(سه‌رمۆر) بهواتای هه‌لنه‌پچراو دی.

نه‌خۆشی عیشقی لپوت وه‌صیه‌تی کرد

بتاشن داری عوننابی به‌تابووت

ل: ۸۰

داری عوننابی: بهواتای داری سووری عوننابی، مه‌به‌ست نیشانه‌ی شه‌هید بوونی پښگای
عه‌شقه.

ده‌لئ: من که نه‌خۆشی ده‌ستی نه‌و لپوه جوانانه‌ی تۆم، وه‌سیه‌تی نه‌وهم کرد که تابووتیکم بۆ
بتاشن له داری سوورعونایی، چونکه ده‌زانم له‌م عه‌شقه‌دا ده‌مرم و به‌شه‌هید له‌ قه‌له‌م نه‌دریم.

قوبولم که‌ی نه‌گه‌ر، لوظفیکي زۆره

به‌که‌متر هیندویکی، خالی هیندووت

ل: ۸۰

به‌که‌متر هیندویکی: که‌واته که‌متر له‌ کۆبله‌یه‌کی ره‌ش، چونکه هیندییه‌کانیش وه‌کو نه‌و
کۆبلانه ره‌شن.

خالی هیندووت: خالی ره‌شت.

لپرده‌دا وشه‌ی هیندووی به‌ دوو واتای ره‌شی جیاواز به‌کاره‌پناوه (عه‌بدی ره‌ش و خالی ره‌ش)
که‌واته ده‌لئ:

تۆ لوظفیکي زۆرم له‌گه‌لدا ده‌که‌ی، نه‌گه‌ر به‌کۆبله‌یه‌کی ره‌شی خاله ره‌شه‌که‌ی خۆتم قبوول
بکه‌ی.

تا له ده‌وری لپوی ئالی خه‌ططی سه‌بزی بوو عه‌یان

عاشقان جومله وه‌ک به‌نگی ده‌بینم گیژ و وپژ

ل: ۱۴۲

هه‌ر که گه‌نه‌مووی ده‌ورو به‌ری لپوی یاره‌که‌م ده‌رکه‌وت له‌ جوانیدا، هه‌موو دل‌داره‌کانی که وه‌کو
به‌نگکیش به‌سه‌رخۆشی و گیژ و وپژ ده‌بینم.

خه‌ططی سه‌بزی: لپرده‌دا مه‌به‌ست شینه، چونکه ئافره‌تی جارن ده‌سکاریی ده‌م و چاویان

نەدەکرد، ئەو گەنەموو بەرەکانەى لە دەورى لىويان شين دەبوو بەمايەى جوانى لەقەلەم ئەدرا.

وەك داغى غەم نىيە سىبىبە داغى ئىنتىظار

چاوم بىيەنە، چاوه؟ كە موطنىقىيەتى بەياض

ل: ۱۵۷

خەم كە مرۆف داغ دەكا و شوئىنەوار بەجى دىللى، وەكو داغى چاوه نوارى نىيە، چونكە چاوه نوارى زۆر كوئىر بوونە، بەلگەش بو ئەمە فەرموو بزانه چاوى من، چۆن تانەى سىبىبى بەسەر داها تووه و كوئىر بوومە.

سىبىبى: بەواتاى كوئىرى ها تووه

هەتا تو چوويه گولشەن، گول بەيىنى مسكى زولفت كەوت

كەوا ئەو رەنگە خوئشەى سىس و هەم يىنى بووه ضايع

ل: ۱۶۵

كە تو چويته گولشەن، گول كەوتە بوئى زولفت كە خوئى مسكە،

لەبەر ئەمەش بوو گول رەنگى جوانىبەكەى خوئى لە دەسدا و بوئىشى نەما.

ئەو رەنگە خوئشە: ئەو رەنگى روخسارە جوانەى گول.

عیشق ئاگرىكە بەر بووه هەركەس دەبى بەكەس

گەر پۆژە رەش وەكو شەو دەبى بوو بەچراغ

ل: ۱۷۱

پۆژە رەش: پۆژى پر لە مەينەت و نەگبەتى و ناخوئشى و لى قەومان.

دەللى، ئاگرى عەشق لە هەركەس بەر بى، ئەوا ئەو كەسە ئەو كاتە دەبىتە كەسى راستەقىينە،

چونكە كانزا لە ئاگردا پاك دەبىتەووه و دەردەكەوئى كە چەند بى غەل و غەشە. گەر پۆژىشى رەش

بى، ئەوا دەبىتە چراخان و دەردەوشىتەووه و رووناك دەبىتەووه، چونكە نوورى عەشق لە هەموو

رووناكىبەك رووناكتەرە.

دەستى حەنا نىگار و، موژە و چاوى سورمەدار

بو غەبىرى خان و خانمە فەندى نىيە موساغ

ل: ۱۷۲

حەنا نىگار: بەخەنە نەخشىنراو

موژە و چاوى سورمەدار: برژانگ و چاوى رەشكراو

دوو شىبواز بو رەنگ بەكار ها توون. بەبى ئەو دەى ناوى وشەكانى رەنگى بەكار بردى.

لالغاوهی واعیظ ئەمەرۆ مهوج ئەدا، دەم پر له کەف
ریشی قیروسیا کتیبی وه عظه کە ی بۆ بهر تەرەف
ل: ۱۷۴

ریشی قیروسیا: لێره دا قیروسیا به دوو واتا هاتوو، یه که میان به واتای گرنگ نییه،
دووهمیش به واتای رهشه وهک قییر، که واته پیس و چلکنه و رهشه وهکو رهشی قییر و رهشی
تهنی.

روتبهی که ماله، رۆژه رهشی بۆ جگهر به خوون
ناکامه تاکه رهش نه بووه خوینی خامی مسک
ل: ۱۸۸

بۆ مرۆقی جگهر به خوینی عیشق، رۆژه رهشی ئەو روتبه و ناو نیشانی پیگه یشتنی، چونکه
ئەو خوینه سوورە ی له نافە ی مامزی خە تاو خوتە ندا ههیه به ناکام و پتی نه گه یشتوو داده نری،
کاتی کامل و بۆن خویش ده بێ که رهنگی رهش بی، که واته رهش نیشانه ی کاملی و پیگه یشتنه.
رهش: به پیگه یشتن و کاملی

وتی: بۆچی وه ها بی تین و بی رهنگ
وتم: تو بۆچ ئەوهنده شوخیی و شهنگ؟
ل: ۱۹۸

بی رهنگ: نه خویش، رهنگ هه لبرکاو، زهرد و زه عیف
یه کتی عاشق به خوو، یه کتی طالیبی روو
یه کتی مه جبووری بو، یه ک مایلی رهنگ
ل: ۱۹۹

مایلی رهنگ: هه ز به جوانی کردن، رهنگ به واتای جوانی به کار هاتوو.
له چاوم خوینی جاری کرد و هه م رهنگی له روو بردم
ئەم ئاشووبی دل و دینه به لیبوی ئال و چاوی کال
ل: ۲۰۲

رهنگی له روو بردم: رهنگی تیکدام و نه خویشی خستم
لیوی ئال: لیوی سوور
چاوی کال: کال به واتای که می توخمه کانی هه رهنگی، کال سیفه تیکه ده دریتته پال رهنگ،
له م حاله ته دا به دژ واتای (تیر- توخ) دی.

که واته نیوان یه کییک به ختی رهش بی که (مه حوی) یه و یه کییک خالی رهشی بی که
(دولبه ره که یه تی) جیاوازیبه کی گه وره هه یه و ریژه له نیوان هم دوو حاله ته دا هه ر نیبه .

ناهووی خوته نه جیلوه ده کاتن له خه طادا
یا چاوی رهشی فیتنه گه ری سوورمه که شان!

ل: ۲۸۰

چاوی رهش: رهشی سیفه تی جوانیی چاوه .

سوورمه که شان: کلریت، به کل رهشکراو دی .

له رژی هه لدره نه و کونه خه میه ی تان و پو شینه
له سایه ییدا شه رابی به زمی عوشه رت گریه جو شینه
ده بیینی جییه ک نه مرۆ به زمی عه یش و باده نو شینه
سبه یینی زوو زه مانه وه ضعی گو ریوه ، له نو شینه
له کی پرسم دلی بو پر له خوینی هه سرده ته یا قووت
عه زا پو شی چییه و کییه ؟ جلی پیروزه بو شینه!

ل: ۲۸۱-۲۸۲

خه میه ی تان و پو شین: ناسمانی به رین که رهنگی شینه

له نو شینه: سه ره له نوئی تازی و شینه ، خه ریکی به زمی ژیان و خوار دنه وه یه

عه زا پو ش: جلی رهشی عه زیه تباری پو ش

پیروزه: رهنگیکه له گرووی رهنگی شین

له سه ییری خه سته خانه ی عیشیق ، نه وی سه وزه ی که وا شینه

له سه ره هه ره خه سته دی یا خویندنی یاسینه ، یا شینه

ل: ۲۸۳

سه وزه: نه سه ره ریکی خوین گه رمی مه یله و سپی

یا شینه: مه به ست شیوه نه . «به واتای پیتی شینیش دی که نیشانه یه بو شین و شه پور .

شه هیدی غه مزه یه به عضی ، سه قیمی عیشوده یه جه معی

دیاره سه ره نویشتی نه هلی دل یا شینه یا سینه

ل: ۲۸۴

هه ندی کوژراوی غه مزه ی چاون و ، کو مه لیکیش نه خو شی ده سستی عیشوه و نازن . دیاره

چاره نووسی دلداره کان ، یان شیوه ن و گریانه بو دولبه ر ، یان نه وه تا مردوون و یاسینیان ده خوینن .

دهرد و داغبکی دهررونی، گهر بیی یا رهنگ و پروو
سیس و موغبه ری. که مالّم بزّ جه مالّم بوّ چیه!
ل: ۲۹۲

رهنگ و پروو: به رهنگی و بی رهنگی روخسار، به واتای خولقیش دی.
گهر خودا دهروداگی دهررونیم بزّ بنیری، با رهنگ و پرووشم سیس و
گهردی لی نیشتووی، چونکه من نه مالی دونیام، نه پیگه یشتنم بزّ جوانیی خۆم نبیه.
سه نه د و بی مۆر و خهط ده عوی مه حببهت کردنه (مه حوی)
ته عه ششوق بی دلّیکی داغدار و سینه بی ریشی
ل: ۳۰۴

سه نه د: قه باله ی خاوه نیتی زهویوزار و مولکی دنیا یه، سه نه دیش به خهت دهنوسری و مۆر
ده کری تا یاسایی بی و ته سدیق کرابی. بزّیه مه حوی ده لی سه نه دی ده عوا چیی خۆشه ویستی
دلّیکی پر خه م و برینداره،

نه گینا بی نه خهت و مۆر کردنه، سه نه ده که ناخوا و پوچ و بی به لگه ده بی.
ته رسا به دینی نه و یه دی به یضایه بوونه جووی
بو کوشتنم که دهستی که ده رینا له باخه لی
ل: ۳۰۷

کاتی خۆشه ویستی من دهستی له باخه لی دهرهینا بوّ نه وه ی بکوری، که چی له و کاته دا
مه سیحیه کان ترسان و چوونه سهر ئایینی خۆشه ویسته که م هه ره کو چون له کاتی خۆیدا
جووله که کان که دهستی دره وشاوه ی هه زره تی مووسایان بینی و چوونه سهر ئاینه که ی نه و.
یه دی به یضا: دهستی سپی، ئامازه کردنه بوّ دهستی هه زره تی مووسا.

که چ نه برۆ، دیده ئاهو، شوپشین خوو، فیتنه جو، تورکی
خورۆش و شور و شینی خسته ناو نه هلی نه ظه ر له نوی
ل: ۳۱۵

شین: به واتای شیوه ن و ماته مینی

لاله روخسارم له سایه ی نه شکی خوینی رهنگه وه
چونکه روو سوورم له قایی عهین و شین و قاف و تی
ل: ۳۲۳

لاله روخسار: روو سوور

ئەشكى خوتىن: فرمىسكى خوتىن (سور)

روو سوور: سەر بەرز

لەبەر ئەوئە فرمىسكىم خوتىنە و بەروومدا دەپژى، لە ساىەئ ئەوئە روخسارم سوورە و لە دەرگای (ع+ش+ق+ت) عشقتدا سەربەرز.

رەشى بۆ كوشتنى يەك روورەشى بەدەستەو بوو
بەدزىهەوتى: فتوادە، روخصەتم فەرموو
وتم: كە دەردەكەوئ زووكە ئەم غەزاكەرە توئى
بەدەستى سەوز و سىپى، بوونەوئ جەمال و روو
ل: ۳۵۲

رەشى: مەبەستى كابرايەكى رەش پىستە، بەواتاى (عوام) دى.

روورەش: پياوخراپ

بەدەستى سەوز و سىپى: دەستى سەوز: دەستى پىروژ، دەستى سىپى: بەواتە دەستى حەزرەتى موسا.

كەواتە كابرايەكى عەوامى رەش پىستە هات و داواى فتواى لەمن كرد كە كابرايەكى روو رەشى خراپەكار بكوژى. منبىش پىتم گوت ئەو غەزاكەرە گەر توئى ئەوا ئىستا دەستت سەوز دەبوو، وەكو موسايش دەستت سىپى دەبوو.

كە شاىەد بىتەوئە بۆ سەبرى شىنى ئەم سىبابەختە
بەمەرگى مەحوى ئەى نەى نالەيئ وەى دەف خرۆشيكە

شىن: شىوئەن و ماتەمىنى

سىبابەخت: بەخت رەش و نەگبەت

لە شىنى فىرقتەتى ئەودا ئەوئەندە ئەشكى سوورم پىت
بەدەورى جىگەما تا بر دەكاتن دىدە گولزارە
ل: ۴۶۲

شىن: شىوئەن و ماتەمىنى

ئەشكى سوور: فرمىسكى خوتىن

ئەگەرچى مودەتیکە من لە طولماتى سىبابەختى
ونە، زەررەى و جودم، روژى رووناکم شەوى تارە
ل: ۴۶۶

سیابهختی: بهخت رهشیک

شهووی تار: شهوی تاریک و رهش

لهبو سهیرانی باغ و سهبزه تهکلیفم مهکن یاران

که سهبزه و گول له چاومدا بهبی نهو ههر خهس و خاره

ل: ۴۶۳

سهبزه: شینایهتی، باغ و دهشت و دهری سهوز

لهو رژژهوه جودا بووه لیم نهو پهری وهشه

رژژم رهشه شووعور و دلیم لی بووه جودا

ل: ۷

لهو رژژهوه نهو پهری روخسارم لی جودا بۆتهوه، رژژم رهشه و پره له مهینهتی و ههست و دلیم
لهلای خۆم نهماون

وهره دهستی بهخوونم که نیگارین

خووتنی من خهلاتت بی نیگارا

ل: ۹

نیگارین: رهنگاورهنگ

ئهشکهوتی دهمی بایهکه دهمی (واعیظ) که دیتته وهعظ

وهقتی سکوتی نهقشی سمیلی لهقوو دهکا

ل: ۲۷

لهقوو دهکا: رهش و سپی بهوتینهی بالندهی قوو

دهم و زاری بیامابیتسهوه رهنگاری ربق نهما

پیالیتی عهقیقه، پر له بادیتی عهقیق نهما

رهنگاری ربق: خوشاو و پاشماوهی تفی دواى ماچی خوشهویست

پیالیتی عهقیق: پیالهیهک سوور وهکو ئاقیق

نهنجامهکان

۱- ههست بهرهنگکردن لهلای مهحوی زۆر بههیز بووه و بهسهرچاوهی جوانی دایناوه.

۲- جیهانی سۆفیگهری له رهنگ بی بهش نییه، نهگینا مهحوی وشه و واتاکانی رهنگ لهو
دیرانه دا بهکار نهدهیتنا که دهچنه ناو سۆفیگهرییهوه.

۳- مهحوی جگه له واتا و وشهکانی رهنگی کوردی واتا و وشه ی رهنگی عهرهیی و فارسیشی

به کارهیناوه.

۴- هه‌ندی دهرپینی ئاینی لای عیسی و ئاینه‌کانی که‌ی جگه له ئاینی ئیسلام، وشه و واتاکانی په‌نگیان به‌کار بردووه، مه‌حویش له‌و دهرپینانه ناگادار بووه به‌حوکمی ئه‌وه‌ی ئاماژه‌ی پین کردوون.

۵- په‌نگ جگه له هۆکاری ته‌ندبار کردن و به‌رجه‌سته کردنی شته‌کان به‌لای مه‌حویبه‌وه خۆی گرنگیبه‌کی هه‌یه، ئه‌و گرنگیبه‌ش له ژماره‌ی دووباره بوونه‌وه‌ی وشه‌کان و واتاکاندا به‌دی ده‌کرتین.

سه‌رچاوه‌کان

۱- هه‌زار: ۱۳۶۹ ک، هه‌مبانه بو‌رینه، فره‌نگ-کردی-فارسی، یک جلدی، ته‌هران، انتشارات سروش.

۲- مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم موده‌پیس: ۱۹۸۴، دیوانی مه‌حوی.

۳- احمد مختار عمر: ۱۹۸۲، اللغة واللون، کویت.

بۆ وەلامى مامۆستا (ژېر) مەحوى شاعىر ھەردوو پرسىيارەكە بە دوو وەلامى حازر بە دەستانە دەداتەو ھەتتا لە وەلامى پرسىيارى يەكەمى (ژېر) دا كاتى دەپرسى (ئەبى سەبرى مەحوى بکەين وەك خۆى كە ھەبوو) مەحوى دەلى:

چېكەم، نە ئەو كەسەم كە كەسم بىچ لە لا بەكەس
خۆشم نەگەيمە ئەو كەسە ئەو من بكا بەكەس

بۆ وەلامى پرسىيارى دووھى مامۆستا (ژېر) كە پرسىيوپەتى (يان وا سەبرى بکەين وەك ئىتمە بمانەو پت بوو پت؟)

شاعىر ھەر لەم قەسىدە يەيدا وا وەلام دەداتەو:

گەر ئىشى رۆحتە، كە نەبوو كەس بە دەستەو
دەست ھەلگەر لە رۆح و مەبە ئىلبىتجا بەكەس

ھەر شاعىرە و بۆ خۆى مەبەستىكى بە زەقى كردۆتە پىتخۆرى شىعرەكانى و لە پال ھەموو ئەو شىعرانەى و توننى سىماى ئەو مەبەستە تايبەتەندەى خۆى بە زەقى دەربووە، ھەر بۆ نمونە خانى و حاجى قادرى كۆبى بە شىعرى نەتەواپەتى ناسراون، (نالى) بە غەزەلىات، شىخ رەزای تالەبانى زياتر بە شاعىرى داشۆرىن ناو و ناويانگى دەركردووە، گۆرانى شاعىر بە شاعىرى ئافرەت و جوانى ناسراو، ئىتر بەم چەشەنە ھەر شاعىرە و بەجۆرى، شاعىرى ئەم بابەتە شمان (مەحوى) زياتر سىماى تەسەوف و خوداناسى بە شىعرەكانىيەو دەبىنرین. ئەو نىبە دەلى:

لە حەق بىترى بوو بەحرى (أنا الحق) ھەر قەسىدەتكم
لە باتى جائىزە، واجب گەرا قەتلم بکەن واجىب
يا لە شوپىكى تردا دەلى:

موحەققەق ھەر كەسچ مەسلەكە حەق و حەقىە مەنظور
سولوكى چوونە سەردارە طەرىقەى پىرىبە مەنصور

(د. عەبدوئىلا ئاگرىن) كە بۆ خۆى يەكەكە لە نەوہى مەحوى شاعىر سەبارەت بە مەحوى دەلى:

«مەحوى نەك تەنبا شاعىرەكە شىعرى سۆفیزمى ھۆنپووەتەو بەلكو شاعىر خۆشى پروا و ئىمانىكى تەواو و بەھىزى پىتى ھەبوو و بەپلەكانى سۆفیزمدا تىپەربووە، تا ئاكام بە مەرتەبەى ھەر بەرزى سۆفیزم گەبشتوو».

«لەم شارە خۆ ھەموو رەوش و دەئىبى ئادەمى
يەكبارە بارى كردوو، دىن و حەيا خصوصى
نامەرد ئەوئەندە موعتتەبەرن لەم زەمانەدا
مەرد ئىعتبارى كەم بوو، مەردى خودا خصوصى»

نەك من لێره دا بەلكو هەموو ئەو كەسانە بەش پێش من بە ناو دەرپای قوول و بێ بنی شیعری ئەو شاعیرە دا گەراون و لە گەوهەر و مرواری شیعری (مەحوی) یان پشکنیوه، هێشتا لە سیحر و تەلیسمی شاعیرتیی ئەم شاعیرە یان بە تەواوی بۆ ساغ نەبوتهوه! ئەو تا شاعیرتیکێ وەکو مامۆستا (حەممە سەڵح دیلان) لە ئاستی شیعری مەحویدا دۆش دادەمێنێ و بەو هەموو پەسپۆری و شارەزاییهێ لە کۆن و نوێی شیعری کوردیدا بەرامبەر بە مەحوی دەلێ:

(شیعری مەحوی چە کوش کارییه، قورسە. داخراوه، ئەبێ زۆر لێی وردبێتەوه، ئەبێ تەماشای کتیبی بۆ بکە، ئەبێ لە شەرە کانی حەدیث و تەفسیری قورئان و دیوانی شاعیرە گەورە کانی فارسی شارەزاییت هەبێت).

دیارم دەیری عیششقه، جێ بە سووتن بێ لەوێ دەگرم
 کە، من مشتێ چل و چێوم بەچی بێم کەلکی کێ دەگرم
 نەگەیییه دامەنی دەستی دوعا، جا دەبمە خاکی پێی
 طەریقە ی گۆشەگیری بەردە دەم ئەمجارە ی دەگرم
 کە دادی یەئسی خۆم بردە لای ئەو عارفە توند بوو
 وتی: ئاخر سبەینێ جەژنە، خوێنی تۆ لە (پێ) دەگرم

بە بروای من ئەم شیعەرە، ئەگەر کەسێکی وەکو مەحوی نە ی و تایه و هەر شاعیرتیکێ تر بیوتایه، دوور نەبوو تۆمەتی لە ی لادان و کوفریان بخستایه تە پالی! بەلام مەحوی نەك هەر لەم شیعەرەیدا بەلكو لە زۆریهێ شیعەرە ئایینی و تەسە و فیهیه کانی تریشیدا ئەگەر تە جاوزیکیشی کردبێ ئەو هەر دیسانهوه تە جاوزە کە ی بەو نیازەوه بووه خزمەتیکێ زیاتر بە پێگا و تەریقەتی خۆی بگەیهنێ، هەر لەبەر ئەمەیشه ئەو واتەیه دەبگرێتەوه. کە دەلێ:

(المعني الشعر في قلب الشعاعرا!)

پەنگە یه کێکی وەکو مامۆستا (عەلانە ددین سەجاددی) لە هەموو کەسێ زیاتر لە چەمک و مەبەست و غەرەزی شاعیر گەیشتی و هەر بە پێوانهێ بۆچوون و فەلسەفه ی بیرکردنەوه ی شاعیر توانیویهتی گەلێ پەردە ی نهینێ شیعەرە کانی مەحوی بۆ خوێنەرانی روون بکاتەوه، مامۆستا سەجاددی لەو پروانگە یهوه بەم چەشنه شاعیرمان پێ دەناسینێ:

(شاگردی مەبخانە ی مە ی فرۆشانی مە عریفەت لە سۆزدا، خەلفه ی کۆری
 جله و کیشی ئەشکە و تان لە خرۆشدا، شێخی سەر بەرمالی دل رووناکان،
 بەو چاوی پر لە فرمیسکی خوێنینهوه، پیری دیوه خانی پالەوانان بەو
 باوهری قایمی ئاسنینهوه، شهیدا بەگشتی قسه ی نەستهق لە باری
 ئایینی، والا بەزوشتی لە گەل نەفس پیسی راپهری بێ دینی. ئاشنا بووه
 بە عەشقی تەنها بە باسی کردەوه بۆ روژی دوا یی، نەیداوه خەرمەنی

فیکری به ددهس خه یالی شه ن و بای دنیایی، دانا بووه به
 فهلسه فهی ئه و ریگه به که ریتی ته ریکه ته، زانا بووه به ورده کاری ئه و
 باوهره که بیبری شه ریکه ته، قسه ی ناوینه ی دلّیه، شیعر ی تیکه لاوی
 گلّیه، نه فسسیه تی سوّفی بووه، بیبری تیژ و قسوولی بووه...
 ههر بۆ به لگه ی راستی ئه و قسانه ی ماموستا سه جادی با گوئی له م چند دیره شیعره ی شاعیر
 بگرین کاتی ده لّی:

خه یالی پووچی دنیا وا ده ماغ و دلّمی پیتچاوه
 قیامهت ههر مه گهر رۆژی قیامهت بیته وه فکر
 له پی که وتووم و نه فسم بۆ هه وا ده شنّی وه کو مندال
 له بهر پیبری سه رم خۆی ناگری و تازه پی ده گرم
 چیه سووچ و گوناھی؟ بۆچی ده یکاته جه زاخانه؟
 له قه بر هه لگه ن، هه تا رۆژی جه زا ده عوا چیه قه بر
 سبه ینی (یُحشر المرء) ه برا گه ل فرسه ته ئه مرۆ
 ته به را بن له من، باکس نه بی حه شری له گه ل حه شرم

له کوردستانی ئیمه دا شان به شان چه ندین مه زه ب و ته ریکه تی ئایینی دوو ته ریکه تی سه ره کی
 رۆلی کاریگه ری خۆیان گپراوه له په روه ده کردنی ریبازی ئایینی خه لکیدا، دیاره ئه و دوو
 ته ریکه ته یش ته ریکه ته ی نه قشبه ندی و ته ریکه تی قادرین، وه کو ئاشکر اشه مه حوی شاعیر زیاتر
 پا به ندی ته ریکه تی نه قشبه ندی بووه، ههر وه کو زانراو یشه په یروهانی ئه م ته ریکه ته درتغیان
 نه کردوه له خزمه تکردنی رۆله کانی میلله ته که یاندا به تاییه تی ره شوپووتی ناو میلله ت و هه ریزه
 ده بینین زۆر جار ئه م ته ریکه ته بیان ته رخا ن کردوه بۆ هاندانی خه لکی تا له م ریبه وه به گژ زولم و
 زۆرداری و سته مکارییدا بچنه وه... له م رووه وه ماموستا محه مه دی مه لا که ریم له پیشه کی
 دیوانه کی مه حویدا ئه م راستییه مان بۆ روون ده کاته وه و ده لّی (ته ریکه تی نه قشبه ندی خۆی له
 خۆیدا ده ماریکی تیژی بیر کردنه وه و فهلسه فه کاری تیایه، له وانیه به شیکیشی له هیندییه وه
 هیتابّی و له که له پوووری سامانه فهلسه فییه ده ولّه مه نده که ی ئه و ولاته بی، له باره ی ریشه ی
 چینایه تیشه وه ته ریکه ته کان هه موویان به تاییه تی ته ریکه تی نه قشبه ندی له پیتشیا ریبازی
 ره شوپووت و هه ژار و چه وسا وه کانی کۆمه ل بوون) وینه ی راستی ئه م ته ریکه ته ی شاعیر ده توانین
 له م قه سیده یه دا به رجه سته بکه یین کاتی ده لّی:

ئهو ی ئه مرۆ به ده وری ته ختسیایه هه له هه له ی مه ظلومه
 له ده وری نه عشیا سبه حه ی ده بینی وه له وه له ی مه ظلومه

به پهل پهل کردنی سبحه‌ی نه‌گه‌ر بی‌وايه باوه‌ریان
 ده‌بوو قه‌ت به‌م سه‌وده نه‌بوایه بو دنیا په‌له‌ی مه‌ظلومه
 ده‌خاته فکری نه‌هلی مه‌عریفه‌ت شپوه‌ی جه‌جال (نه‌لحه‌ق)
 ده‌بینی به‌عزه نه‌شخصه‌ی به‌دویا خه‌رگه‌له‌ی مه‌ظلومه
 وه‌ها پر فیتنه بوو عالم که ئیبلیس‌سیکی وه‌ک ئیبلیس
 نه‌ماوه مه‌ئمه‌نی غه‌یری کل‌یشه و که‌لکه‌له‌ی مه‌ظلومه
 له په‌رده‌ی جیلوه یه‌کتا رووخایه شووری سه‌د مه‌حشره
 نیقبا‌یی لاده له و چیه‌ره، ببینه زه‌لزله‌ی مه‌ظلومه
 به‌ئاری تیگه‌یشتین ئیمه دنیا، هه‌ر سه‌رابی بوو
 هه‌موو ده‌شچن به‌خنکان و له و شیکله مه‌له‌ی مه‌ظلومه
 له‌سوقی ده‌هردا دوکانی هه‌ر که‌س مو‌ده‌تی عومره
 گوهره‌ر دانه به‌پشکل دانه (مه‌حوی) مامه‌له‌ی مه‌ظلومه

نه‌وانه‌ی سه‌ر و گیانیان له‌پتی راستی و قه‌ناعه‌تی باوه‌ریاندا به‌خت ده‌که‌ن و ده‌بینه قوربانی
 نه‌و ری‌بازه‌یان نه‌وانه هه‌میشه وه‌کو سونبلی قاره‌مانیتی و راستگویی له دل و ده‌روون خه‌لکیدا
 ده‌ژین یه‌کیتی وه‌کو (هه‌للاج) که ره‌مزی نه‌و خو به‌ختکاریه بووه له میژوودا ئیستا نه‌ک هه‌ر
 لای سو‌فیه‌کان ته‌نانه‌ت لای هه‌موو هه‌لگرانی ئالای ئازادی و بی‌روناکی وینه‌ی له ویزدانی
 هه‌موو که‌سیکدا ده‌ژی و هه‌موو عاشقانی ئازادی له‌هه‌ر کوئ و سه‌ر به‌هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک بن یادی
 ده‌نرخین و ستایشی بیروباوه‌ری ده‌که‌ن.

هه‌ر بۆیه شاعیری ئیمه‌یش مه‌حوی له زۆر شوینا به‌یادی عاشقانی ئه‌م ری‌بازه‌وه و توویه‌تی.

به‌پیری مه‌رگه‌وه فه‌رسه‌خ به‌فه‌رسه‌خ رۆیون مه‌ردان

ئه‌وی باکی له مه‌ردن بی دياره بلح و نامه‌رده

یا له شوینیکی تردا ده‌لتی:

ده‌بینی بایه‌زیده، وه‌ک به‌زیدتیکی ده‌بین خه‌لق

به‌بی په‌رده شه‌یاطینی له نه‌حوالی مه‌له‌ک ده‌دوی

هه‌ر سه‌باره‌ت به سو‌فیگه‌رتی شاعیر برای نووسه‌ر (مه‌مه‌د ئه‌مین حوسین) ده‌لتی:

«مه‌حوی شاعیریش هه‌ر وه‌ک شاعیر له و بارودۆخه ناهه‌مواره‌دا ده‌ژیا و سو‌فیگه‌ریش ده‌ریای
 پر له ئارام و هه‌یمنی ده‌روونی سو‌فییه‌کانه، بۆیه له و بواره‌وه به هه‌لی ده‌زانی که ئازابانه و به‌بی
 سل کردنه‌وه وه‌ک شاعیر و سو‌فییه‌کی پیگه‌یشتوو هۆنراوه‌کانی ده‌کاته مینه‌ری بانگی
 جه‌قبیژی»

ههتا حهق ناصیره ههه حهقمه مهنظور
وهکو (مهنصور) نهگهر بمکهه ن به دارا

یا له شوئینیکی ترده دهلی:

حهق بیتری یهک گوناویه مهنصور و حهقمه من
نه قهطعه گهر نیشانی نهدهم (مهحویا) بهکسه

نهگهر وهک شایهه د حالیک لیتهدا له نزیکه وه له ههسه نگانندی بههایی و رۆلی شاعیر بدوئین
ههلهته کهسیکی وهکو (سۆران مهحوی) که نهویش یهکیکه له نهوهکانی شاعیر، دیاره
شایهه د حالیککی و نزیک بو نهه باسه ئیتمه و بو نهه شوئینه سوود بهخوئینهه دهگه یه نهی بوئه
مه بهستمان بوو بری له راو بوچوونی مامۆستا سۆران تیتهه لکش کهین بهه باسه تا بری راستی
تری شاعیرمان بوو روون بیته وه، مامۆستا سۆران له پوخته یه کی قسه یه کیدا نووسیویه دهلی:

«بهلی راسته نهه رۆژگاره ی مهحوی تیا ژیا بوو وهک له ده لاقه ی شیعه ره کانیه وه به ده رده که ون
تا بلتی رۆژگاریکی ناخۆش و باری دوکه و تووی کۆمه ل له گشت لایه نیکه وه لاسه ننگ و تیک
چوو بوو، به لام نهگهر به راوردیکی نهه رۆژگاره له گه ل نه مرۆدا له رووی پیشکه و تنی زانیاری و
گه شه کردنی باری نابووری و هه موو لایه نهکانی تری ته کنۆلۆژیا وه بکه یه. دیاره نه مرۆمان
پیشکه و تووتره، که چی له گه ل نه وه شدا لاسه نگی و تیکچوونی باری کۆمه لایه تیمان به ریژه ی
دوئینی یا را بو رده وه وه پیتم وایه هه ره سه رکه و تن و پیشکه و تنی له رووی غه صب کردنی (زهوت
کردن) مالی عیباده و کوشتن و تالان و پرۆ و ره وشت نرمی و درۆ و دوو رووییه وه به خو به وه
بینیی!».

نهگهر نهه نمونانه ی خواره وه ی شاعیر بخه یه نه روو راستی قسهکانی مامۆستا (سۆران) مان بو
ساغ ده بیته وه، نهه قسانه ی نزیکه ی سه ده سال له مه وه به ری شاعیر سه باره ت به گه نده لی و
ناله باری ناو کۆمه له که ی و توونی، نهگهر ئیستا زیادیان نه کردی با وه نا که ن شتیکی نه و تو یان
لی که م بوویته وه فه رموو سه رنج بده ن شاعیر ده لی:

نه ریابی غینا نه وه نده غه را به (زه ر) ن
بی بوئی به هار و دیتنی (جـو) ده زه رن
نه میانه مه قام و به سه ته بیان ناشکوورییه
یه عنی ده وه رن، نه گهر (ده می بی) نه زه رن

یا بیینه کاتی دهلی:

له واعیظم پرسی، یه کی شوخانه جوابی دامه وه
وه عظی چی؟! سه ر لنگه ده ستاری کره ی ده ستاری هات

وهك (سه‌مه‌ندهر) هه‌میشه دهرد و خولی شیعره‌کانی بدا و خوئی به‌پیشکی ئەو ئاگرانه
بسووتینی تا جارتیکی تر دیسانه‌وه له‌ناویانا زیندوو بیتته‌وه.

هه‌ر بۆیه له‌کوژیی ئەم باسه‌مدا له‌زمانی شاعیره‌وه ده‌لیم:

له‌ناکەس کاریا خاکم به‌سه‌ر رۆیی به‌با عومرم
خودا تو بمرینه تا له‌به‌ر قاپی که‌سی ده‌مرم
به‌زایع چوو له‌ (مالا یعنی) یا وه‌قتم هه‌موو یه‌عنی
ده‌بی وه‌قتی له‌ (بو‌الوقت) بخوازم تا تیا بمرم

سه‌رچاوه

بۆ نووسینه‌وه‌ی ئەم باسه‌ سوود له‌م سه‌رچاوانه‌ وه‌رگیراوه:

۱- دیوانی مه‌حودی: لیکدانه‌وه و لیکۆلینه‌وه‌ی مامۆستا مه‌لا عه‌بدوڵکه‌رمیی موده‌ریس و
محهمه‌دی مه‌لا که‌ریم.

۲- کتیبی له‌باره‌ی مه‌حوی لوتکه‌وه: نووسین و ئاماده‌کردنی مامۆستا عه‌بدوڵلا عه‌زیز ئاگرین.

مرۆشی تراژیک - Tragic مه هوی وهک نموونه

که ریم دهشتی

بهشی دووهم

«بهشی به که می ئەم باسه له گۆڤاری رۆشنبیری کوردستانی ژماره (۳) ی سالی ۲۰۰۰
بلاویۆتهوه که به گشتی باس له سۆڤیگه ریتی و بهرجهسته بوونی چه مکی مرۆشی تراژیک له نیتو
موته صه و فه کان ده کات»

شه و هات و ئەمن مهستی خه یالاتی که سیکم
مه شغولی نه فه س گرتنی موشکینی نه فه سیکم
«نالی»

دی کارت و توویه تی «رهنج و نازاری مرۆف له وهدا دیت که ئەو سه ره تا منال بووه.» ئە گه ر
به وردی له م چه مکه دا کار بکه یین بۆمان روون ده بیته وه، که مه بهستی ئە وه یه بلتیت مرۆف وهک
مندالیک وایه که هیچ خواست و ئاره زوو و ده سه لاتیکه نه بووه کاتیک فری دراوه ته ناو ئەم
ژیانه و به شداری نه کردوه له پیکه یتانیدا که چی که وتۆته ژیر یاسا و ریساکانیه وه، ئە مه یان
پتگی بی کردنه وه ییکی وجودیانه یه و زۆریه ی هه ره زۆری بیرمه نده موته صه و یفه کان و شاعیره
کلاسیکیه سۆڤیه کان له ناو پانتایی ئەم بۆچوونه دا کاریان کردوه، ئە مه ش بی کردنه وه یهک نییه
په یه وست بی به هه لگه رانه وه له مه زه به پیک یا خود هه لوه شانده وه ی ئە قیده یهک یا
به گژاچوونه وه بی بۆ چه مکه کانی ئاسمانی، به لکو بی کردنه وه ییکی که له ئە نجامی تی پرامان و
دامانیکه زۆر له چه ندین پرسیاره وه دروست ده بی، به تایبهت له و پرسیارانه ی سه ر به ره مزی
«بۆ، که ی، چۆن» وهن، که تیکرا شیوه بی و شیوه زاری مرۆفیکه کاره سات بار و نازارکیش
دروست ده کهن... ئە ویش مرۆفی تراژیکه.

مرۆفی تراژیک مرۆفیکه نیته شه ویه، به و مانایه ی که جوژی بی کردنه وه ی هه وینی
کاره ساته کانیه تی یا خود پرۆسیسی بی کردنه وه ی ئەم جوړه مرۆفه پرۆسیسی هه لکشانه به ره و
خاچ، به ره و مه رگیکی هه قی، ئە لپه وه یه تراژیدیای ئە و مرۆفه ده ست پیده کات و ده بیته
مرۆفیکه تراژیک، نموونه ی مرۆفی تراژیک هیتجگار زۆره له میژووی بی کردنه وه و ئە ده ب و
هونه ر، که ده لپین مرۆفی تراژیک مه رج نییه کوتایی ئە و مرۆفه ته نها به مه رگی جه ستیه ی بیت،
چونکه هه ندی جار هه مان ئە و مه رگه له گبیره و کیشه ییکی بی کوتاییدا له ناو خه یالدا نی

مرۆڤی تراژیک دهژیت... ئەگەر بهوردی سهیری میژووی بیرکردنهوهی مرۆڤی تراژیک بکهین بۆمان روون دهبیتهوه زۆربهیان مرۆڤی غیرفانی و سۆفی بووبنه، لهوانه سوهرهوهردی، حهلاج دوو نمونهی زۆر بهرزی بیرکردنهوهی مرۆڤی تراژیک، ئەلیترهشدا مهحوی لهنیو ئەدهبی کلاسیکی کوردیدا نمونهی مرۆڤی تراژیکه، که شیعرهکانی شهلالی گێرمه و کیشهییکی رۆحی گهوهرن له میانی بهبالا بردنی رۆحی خۆی بۆ مهقامی خودا و دهرباز نهبوونی له زهمینتیکی بچووک که جی خهونی ئەو نیییه، بهلکو ئەو به دواي خهونی ئەو فیردهوسهیه که لهناو پانتایی بیرکردنهوهی ئەودا مهوداییکی زۆری ههیه.

موحهقهق ههر کهسێ مهسلهکيه حهقق حهققیه مهنظور

سلوکی چوونه سهرداره طهریقتهی پیرییه مهنصور

بهکارکردن لهنیو ئەو کاته گۆریایهی که دهق تیمای فهلسهفهی وجودی ساغ دهکاتهوه که دهلیت «هه موو ئەو کارهی که لهژیاندا دهیکهین بریتیه له بونیات نانی مهرگ» واته مهرگ پارسهنگی بابهتیه بۆ ژیان و ههولنهکانی، چونکه ئەوه تاکه راستخهری ههردوو ئەو گۆته ئابنگه راییه که چه مکی مهرگ و ژیان روون دهکاتهوه بهوهی که «ئوهی ژیانی بهئیمه داوه پاشان لیمانی دهسهنتهوه» یاخود «ئیمه لهدایک دهبین و دهمرین» ئەمهشیان ترۆپکی کارهساتهکانه که مرۆڤ بهتهواوی لهناو ماناکانیدا دهژیت و ههستی پیدهکات و کاری پیدهکات، بۆیه زۆرجار شاعیر ههول ددهات ئەلتهرناتیفتیکی هۆیهندی بدۆزیتهوه بهوهی که تهنها مهرگ ههیه وهک چۆن مهحوی بهم دهلالهتهوه له ژیان رادهکات:

کهشک بهم مهحويا ههر شهربهتی مهرگ

لهسهر ئهرزاییه ئاوی گهوارا

یاخود بههه مان ئەو چه مکهوه کارهساتهکانی ژیان دهکا بهو ئەلتهرناتیفته و مهرگ دهکا به چارهسهر:

بهو هه موو تالییهوه شهربهتی مهرگ ئەهلی حهیا

خۆش گهوارا تره بۆی ئیسته له شه کراوی حهیا

چونکه مرۆڤی تراژیک خودانی چهند رهههندیکه له بیرکردنهوه که دهکری بهمجۆرهی خوارهوه پۆلهندی بکهین..

مرۆڤی تراژیک بهنیو ئاستانیهکی ئەگزیستانسیالیزمی که ونیدا تیدهپهري لهویدا ماناکانی مانهوهی مرۆڤ لهنیو باز نهییکی بۆشدا وینا دهکا و ههچ جهدواییک بۆ بوونی مرۆڤی ناهیلیتهوه و پیتی وایه بوونی مرۆڤ لهم سهر زهویهدا ههسهرتیکه چاره نووسی په یوهسته به خۆکوژی و مهرگ چونکه تروسکاییهک نامینێ بۆ ئەوهی له تۆنیلێ وجوددا بهکاری بهینێ، بهماناییکی دیکه جیهان دۆستی و ژیان دۆستی وهه میکه مرۆڤ بۆ خۆی نهخشانووتی و ئەگەر له باز نهییکی

حەقیقەتدا سەیری ژیان بکەین هەمووی کارەساتە، بە گوتەییکی شکسیر لە هاملت دا ژیان بریتییە لەو مەرقەمە گۆزی هەمیشەیی لێدەدا و گۆرانیش دەلێت. مەحوی لەم مەودایەدا واتە لە مەودای بێرکردنەو هەبێکی وجودیانە ئاینگەرایی بوونەو هەرێکی هێجگار تراژیکە زۆر بەوردیش لەم چەند دێرە شیعرانە و بەدیار دەکەوێ.

بەخۆکۆشتن نەجاتی خۆ بە مەحوی وەکو فەرهاد

لە زۆری قەرەمانی عیشق ئەفەندەم هەر ئەجەل بەستە

مەرقەمە تراژیک لە مەودای پراکردن لە پراوەی ئەگزیستانسیالیزمەو بە پراوەی ئاینگەرایی... بە شێوەیەک کە ناوئەمی و بێ مانایی ژیان هەموو کایەکانی رۆحی مەرقەمە تراژیک پرده کاتەو و پرستی هەناسەدانی لێ دەبرێ و ژیان دۆست و جیهان پرستی دەین بە جۆرێک لە دۆزەخ کە ناچارێ بەدوای سێبەری بەهەشتێکدا بگەرێ کە دنیایە ئەم بەهەشتە تەنها بەجێبەجێ کردنی فەرمانەکانی ئاسمانی دەست دەکەوێ واتە ئەو دەبێ بەدوای هەموو ئەو گوتارانەدا بگەرێ کە گوتاری پیرۆزن، بۆیە بەناچار پەنایان بۆ دەبات و وەک چۆن (نیتشە) لە مەوداکانی ئەگزیستانسیالیزم دا پەنای بۆ دارپشتەکانی پیرۆزی دەبرد و زەرەدەشتی دەکرد بە مورشیدی خۆی و دانستی ئاسا فرجیلی لە پێناوی میعراجی بیاتریس دا لەگەڵ خۆی بۆ تەبەقاتی ئاسمانی دەبرد... ئەم پرۆسە یە پرۆسە یەکی دەستکرد نییە بە لکو لەسەر ووی جەستە ی مەرقەمە تراژیکە و یە لە بەرەبەر بە دەستە پاچە یە رەنگە لەمەشدا پرۆسە ی رۆحی (دانستی) هەر لە دۆزەخەو تا گەشتن بە پاکستان (مطهر) و پەرینەو بە فیردەوس باشتترین نمونە ی مەرقەمە تراژیک بێ، لەمەشدا مەحوی بە چەندین دێری شیعەر گوزارشت لە خۆی دەکات لە پەنابردن بۆ خۆی ئینساندا.

نەگە یە ئەو جەوانە گە یە پییری

مەدەد یا پییری پییرانی بوخارا

مەرقەمە تراژیک لە مەودای پاکستانەو بە فیردەوسی ئەبەدی و بەهەشتی مەجازی، لەو کاتە ی کە تەواو لە ناو کارەساتە رۆحییەکانی خۆی قالدەبیتەو و دەبیتە یە ک پارچە بێرکردنەو و نازار، دەبێ لە نێو تەوقی ئاینگەرایی دا رینگە یە ک بدۆزیتەو پیتی دا پەرتیتەو و ئیدی باوهری بە میانە یە ک نەبیت بیگە ی نیتە خواو، واتە مەرقەمە تراژیک وینە ی مۆتە صە و فیکە گەورە وەردەگرێ کە بیە ویت یە کسەر لە گەل زاتی خودادا تیکەل بیت، تیکە لئوونیک هێچ جەستە یێکی تیدا نامینێ و ئەو ی هە یە تەنها رۆحیکە بە قوناعەکانی دۆزەخی زەوی و پاکستانی رۆحی و فیردەوسی خودا تیبەریو تا لە گەل نوری خودادا یاخود لە ناو نوری خودا تیکەل بیت... مەحوی لە ئەزمونی رۆحی خۆیدا ئەم سێ قوناعە گرنگە نەخشاندوو و بە لە نێوچوونی یە کجارەکی جەستە ی مەحوی رایدەگە یێ کە بێ تەفر و تونابوونی جەستە کارەکان بۆ دوا قوناعی مەرقەمە تراژیک بەرجەستە نابێ لە فیردەوس دا:

چ خه یالیکه لیقای بی به فه تاچوونی جه سه د
تا پریشان نشود کاربسامان نرسد

چهند نمونه یه ک لهو به یته شیعبریانه ی که مه حوی ده خه نه ناو سیفه تی تراژیکه وه:

(۱) غهیری وه حدهت له وجودا نییه که ثروت وه همه
ساده ته کراری یه که مه نشهئی نه وهامی عه دده
(وجود: خودا)

(۲) به لکه لهو رییه من په ی بهو عیمرانی به قا
مه حویا غهیری خه راباتی فه نا نیمه مه لاد
(به قا: فه نا)

(۳) موحه قهق هه ر که سی مه سله کیه حه قق و حه ققییه مه نظور
سولوکی چوون سه رداره طه ریقه ی پیبریه مه نصور
(ته ریقه ت: مه رگ)

(۴) به خو کوشتن نه جاتی خو بده مه حوی وه کو فه رهاد
له زوریبه ی قه ره مانای عیشق نه فه ندم هه ر نه جه ل به سته
(عه شق: خو کوشتن)

(۵) له سه ر تو بوومه په ندیی عالمی وتم وتی: مه حوی
به س بی موشریکی به س یا له دنیا یا له من لاده
(دنیا: قیامت)

(۶) چلۆن نهو دیته چاوی من که یه کسه ر عونصوری ناوه
مه حاله من که بچمه دلاییه وه دل کیشوهری به رده
(ژیان: دژ به ندی)

(۷) که شک به م مه حویا هه ر شه ریبه تی مه رگ
له سه ر نه رزا نیییه ناوی گه وارا
(زهوی: مه رگ)

(۸) نه گه میه نهو جه وانه گه میه پیبری
مه دده یا پیبری پیبرانی بوخارا
(ته من: پیبری)

(۹) بهو هه موو تالییه وه شه ریه تی مه رگ ئه هلی صه با
خۆش گه وارا تره بۆی ئیسته له شه کراوی حه یات
(ژیان: مه رگ)

(۱۰) منی بهم حال و قاله دی که ده بوت
کتیپیکه غه ریبم دیوه په بوت
(مرۆف: کاره سات)

(۱۱) تاسه ر نه بوته گو ده له دنیا ده تو شه قی
هه ر ئه م شه قه به کاره که واهه لدری له هه یج
(جیهان: هه یج)

(۱۲) چ خه یالیکه لیقایی به فه نا چوونی جه سه د
تا پریشیان نشود کاره سامان نرسد
(جه سه د: فه نا)

به مجۆره هه موو وجودی لای مرۆقی تراژیک و شاعیری تراژیک بریتیه له سووران وهی ئه م
که ونه له نیو باز نه یه کی بی جه مسه ر له وجوده وه بۆ مه رگ له مه رگ وه بۆ خودا ئایدیای بالا و
ئه به دیه ت.

بولبولی فہصلی خہزان

شمشادہ تہمہ، یا قہدہ، یا سہروی رہوانہ
یا عہرعرہ یا نہخلی مرادی دل و جانہ!
داخو تہمہ تہگریجہیہ پہخشاوہ بہسہردا
یا سونبولہ کردوویہ صہبا زولفی بہشانہ!
تہووی خوتہنہ جیلوہ دکات و لہ خہطادا،
یا چاوی رہشی فیتنہگری سورمہکہشانہ!
دل ہایمہ دائیم کہ تہمہ قہترہیہ داخو
یا جوزئیکی بی جوزتہ موسہما بہدہہانہ!
تہم مہی صیفہتی خون خورہ وا نازک و سوورہ
یا قووتی لہبہ، یا گولہ، یا قووتی رہوانہ!
نالاندم و فہرمووی تہو تاوازہ حہزینہ
یا «مہحوی»یہ، یا بولبولہکہی فہصلی خہزانہ

مه‌هوی له پرۆژهی «فه‌ره‌نگی شاعیران» دا چهند سه‌رنجیکی مه‌نشه‌جی

نووسینی: مه‌بدوللا قه‌ردهانی

پیشه‌گی

ده‌کری ئه‌م پرۆژه‌یه هه‌ر به‌و چوارچێسه‌ گشتییه، واته «فه‌ره‌نگی شاعیر» ، یان «فه‌ره‌نگی شاعیران» ناو بیری، به‌و مه‌عنایه‌ی وشه‌ی «فه‌ره‌نگ» مه‌عنایه‌کی به‌رفه‌وانی هه‌یه که پێوه‌ندی به‌زه‌مینه‌ی رۆشنییری شاعیره‌وه هه‌یه و، لێره‌دا ده‌بی ئه‌و رۆشنییرییه له شیعره‌کانیدا ره‌نگ بداته‌وه. هه‌روه‌ها «فه‌ره‌نگ» مه‌عنایه‌کی تایبه‌ت و، تا راده‌یه‌ک به‌ر ته‌سکی هه‌یه و پێوه‌ندی به‌مه‌عنا‌ی زمانه‌وانی ئه‌و وشانه‌وه هه‌یه که شاعیر له شیعره‌کانیدا به‌کاربان دین. بێگومان، ئه‌و مه‌عنایه‌ی له‌م نووسینه‌دا مه‌به‌سته، یه‌که‌مین مه‌عنایه و، به‌مه‌ش ئه‌و فه‌ره‌نگه ده‌بی بریتی بی له په‌یکه‌ری گشتیی جیهانی شاعیر و، له هه‌مان کاتیشدا بتوانی کللی خۆتندنه‌وه‌ی سیستماتیکی شیعره‌کان بدا به‌ده‌سته‌وه.

ئه‌گه‌ر ئه‌مه مه‌به‌ستی ئیمه بی له بوا‌ری «شاعیر ناسی» دا، ئه‌وه ده‌توانین به‌بی هه‌یج دوودلییه‌ک بلین که له ناستی کۆششیکێ تازه دابن، واته کۆششیک که نمونه‌ی له رۆشنییری کوردیدا نییه و، نه‌ک ته‌نها مه‌حوی، به‌لکه هه‌موو شاعیرانمان پێویستیان به‌وه هه‌یه که «فه‌ره‌نگی شیعی» یان بۆ دابنری، به‌تایبه‌ت شاعیرانی کلاسیک، له هه‌مان کاتیشدا ده‌توانین بلین که شاعیرانی صوفی، به‌تایبه‌ت مه‌لای جزیری و مه‌وله‌وی و مه‌حوی، پتر له هه‌موو شاعیرانی دیکه‌مان پێویستیان به‌و جو‌ره کۆششه هه‌یه.

ئه‌م چهند لاپه‌ریه هه‌ولیکه بۆ ده‌رخستنی لایه‌نه‌کانی ئه‌و پرۆژه‌یه:

پرۆژه‌ی «فه‌ره‌نگی شاعیر»

بیرۆکه‌ی ئه‌م پرۆژه‌یه لای به‌نده ده‌گه‌ریته‌وه بۆ نیوه‌ی دووه‌می هه‌شتاکانی سه‌ده‌ی رابوردو، ریک بۆ سالانی ۱۹۸۶-۱۹۸۷، له‌و کاته‌دا کتیبیکێ فارسیم به‌رچاو که‌وت به‌ناو‌نیشانی «فه‌ره‌نگ اشعار حافظ»، و شیوازی لیکدانه‌وه‌ی زاروه عیرفانییه‌کانی ئه‌و شاعیره‌گه‌وره‌یه‌ی فارسی سه‌رنجی راکیشام و، ئه‌و ئاره‌زووه‌شی له ناخدا خولقاند که شاعیرانی کورد و، له ریزی پێشه‌وه‌شدا «مه‌حوی» ئه‌و هه‌له‌ی بۆ ره‌خسابا که فه‌ره‌نگیکێ

ئاوہا بۆ شیعەرەکانی بکەوئیتە بەر چاوی خوئینەرانی.

لەو سەردەمەدا لە خۆم رانەدەبینی، بەھۆی سەختییەکانی ژیان و نەبوونی سەرچاوە و کاتی پتیبست ئەو ئەرکە بگرمە ئەستۆ، بەلام پاش راپەرین ھەولێ زۆرم خستەگەر بۆ ئەوێ ئەو خەونە بەکۆمەڵ بێنێنە دی و، یەکیەک لەو کەسانەش کە ھەولم لەگەڵی دا، برای بەرپێز و خۆشەویستم دوکتۆر ئیبراھیم ئەحمەد شوان بوو، کە بەداخەو نەچووہ ژێر باری ئەم ئەرکەوہ، ئەگەرچی لە تیزی دوکتۆراکەیدا ژمارەییەکی باشی ئەو زاراوە سۆفییانەیی کۆکردبووہ کە «مەحوی» لە شیعەرەکانیدا بەکاری ھیناون.

پاش ئەوێ ھەستم کرد دەرگای ھاوکاریم بەرپوودا داخراوە، ناچاربووم بێخەمە ئەستۆی خۆم و، ناشزانم چۆن و بۆ پرۆژەیی فەرھەنگی شاعیر لای من لە سنووری «زاراوە سۆفییەکاندا» رانەوہستا، بەلکو پەلی بۆ ھەموو ئەو بوارانەش ھاوئیشت کە تیکرا زەمینەیی جیھانبینی شاعیر پیکدێن، وەکو: قورئانی پیرۆز، فەرموودەکانی پیتغەمبەر «د.خ»، ئوسوول، واتە «علم الکلام، عەقاید- بیروباوہی» و مەنتیق-یش.

تا ئێستا کارێکی باشم لەم پرۆژەیی کردوہ. ئەنجامی ئەم کارەم تا ئێستا ئەوہیە کە ئاواتەخوایم ھەموو شاعیرانیش ئەو کارەیان بۆ بکریت و، ئەم پرۆژەییەش کۆمەڵێک کیشەیی مەنھەجیی لەبەردەمدایە کە دەبێ چارەسەر بکریت. لە وردبوونەوہم لەم دەرەنجامەیی دواویی، ئەم باسەم دابەش بووہ سەر سێ بەش.

یەکەمین بەش

کیشەیی زاراوە

لە ھەر پرۆژەییەکی ئاوەھادا کیشەیی زاراوە سەرەکیترین کیشەییە، نەک تەنھا لەبەر ئەوێ پرۆژەکە پرۆژەیی «فەرھەنگی زاراوە»یە، بەلکو لەبەر کۆمەڵە ھۆیک لە ئارادایە «زاراوە» دەخاتە خولگەبەکی ئەوتۆوہ کە لە دەرەوہیی ئەو خولگەبەدا مەعنای راستەقینەیی خۆی بەتەواوی لە دەست دەدات. بۆ روون کردنەوہیی ئەم راستییە پتیبستمان بەوہ ھەییە کە لەم چوارچێوہبەدا لە دوو گرووپە کیشە وردبیینەوہ، ئەو دوو گرووپە ئەمانەن:

۱- کیشەیی میتۆد: واتە ئەو کیشە سەرەکییانەیی کە دەرەنجامی راستەوخۆی لە دەرەنجامی خوئیندەوہ جوۆریەجوۆرەکانی شیعری یەکیەک لە شاعیرە خواوہن مەنھەجەکاندا دەرەدەکووی و ھیل و سنوورە ئیجگار باریک و نادیارەکانی نیوان خوئیندەوہیی مەنھەجی و خوئیندەوہیی نامەنھەجی روون دەکاتەوہ. بەنیسبەت مەنھەجی سۆفییانەوہ ئەم خالانە بنەما سەرەکییەکانن:

۱-۱- جیاوازی نیوان دبووی دەرەوہ «روالەت» و دبووی ناوہوہ: ئەم کیشەییە لەوہدایە کە ھەموو

گه وره پیاوانی ته سه ووف کۆکن له سه ره ئه وهی خودی منه هه جی ئه م رتبازه بایه خ ده دات به دیوی ناوه وه «جه وه ره» ی مه سه له کان، له کاتیکدا که شه ربه عت، بۆ نمونه، بایه خ ده دا به واته. ئه مه ش به و مه عنایه نییه که ته سه ووف «ته ربه عت» جیا وازه له شه ربه عت و نا کۆکه له گه لیدا، به لکو به و مه عنایه ی که ته و او که رتتی له روانگه به کی دیاری کر او وه.

لیته وه، ته نه ات قورئانی پیرو زیش لیکدانه وهی سۆفیبانه ی تایبه تی هه به که بایه خ ده داته ورده ئامازه ناسکه کانی ئایه ت و سووره ته کان و کۆششه به ناوبانگه که ی ئیمام نه بولقاسمی قوشه یری له لیکدانه وه، جه وت جه لدیبه که ی قورئانی پیرو ز، که به «لطائف الاشارات» نا ورا وه، به لگه و به ره مه مکی دیاری ئه م کۆششه به . هه ره له م روانگه به شه وه، له کاتی لیکدانه وهی مه عنای هه ره زار او به کی قورئانیدا که له لایه ن شاعیرتکی سۆفیبه وه به کار هیترا بی، میتۆدی لیکۆلینه وه ناچار مان ده کات پشت به لیکدانه وهی سۆفیبانه ی ئه و زار او قورئانییه به ستی بن، هه ره ها ده بی بۆ فه رموده کانی پیغه مه ره ش په ی ره وی له هه مان رتبا ز بکه بن.

۱-ب- لیکدانه وهی سیستما تیکی له سه ره بناغه ی میتۆدی سه ره به جیهان بینی شاعیر، مه سه له یه کی گرنگی دیکه به که له بواری لیکدانه وهی مه عنای هه ره زار او به کدا بایه خیکی گه وهی هه بی. بۆ نمونه ش ده توان بن ئامازه بۆ ئه و خاله جه وه ره یبه بکه بن که سوور بوونی شاعیری سۆفی له سه ره دا کۆکی کردن له جه ق، به هه موو لایه نیکه وه، پا به ندیبه به وهی که ئه سللی شه ر «خراپه» له روانگه ی ته سه ووفه وه له و خاله وه سه رچا وه ده گری که هه لپه به کی نا به جی هه به بۆ تیر کردنی ئاره زوه ماددیبه کانی جیهان و، ئه مه ش ئه گه رچی بتوان ری له گه ل بۆ جوونی چینایه تی، یان نه ته وایه تی له چه ند خالی کدا بگوجی، به لام له هه یج تیسوری و میتۆدیکی نه ته وایه تی و چینایه تیبه وه هه لئه قوولا وه.

۱-ج- له مه سه له ی لیکدانه وهی زار او ده ده بی ئه و راستیبه فه رامۆش نه کری که ره وان بیژی، به هه موو بواره کانه وه، ئامرازی رازاننده وهی دارپشته و نا کری ئه م ئه رک «وه زیفه» به پتر له مه په ره ی پی بدری و، ئه رکی په ره پیدانی چه مکیشی پی بسپی بن.

۱-د- میتۆدی سکولاستیکی و سه پاندنی هه ره میتۆدیکی نامۆ به سه ره جیهان بینی شاعیر دا، ئه گه ره بواری لیکدانه وهی مه عنای زار او کاندرا په نگ بداته وه، بیگومان به ره و کۆمه لیک کیشه ی منه هه جی گه وره مان ده بن. که ده بنه مایه ی شیواندنی هه ردوو کۆششی لیکدانه وهی سیستما تیکی و فه ره نه نگسا زیان.

۲- کیشه ی بواری: گرنگی «زارا وه» له هه ره بواریکی تایبه تدا ئه وه به که له چوار چی وهی بو نیادیکی چه مک و پر نسیب «مبادی» و کاتیگۆری «مقوله» دا مه عنایه کی تایبه ت و جیا وازی هه به و، ئه م تایبه تمه ندیبه ده بیته مایه ی جیا وازی و تایبه تمه ندی و په سه نایه تی بواره که. ئه م کیشه به له جیهان بینی سۆفیبانه ی مه حویدا و، له بواری پرۆسه و کۆششی فه ره نه نگسا زیدا ناچار مان ده کات وریا بی هیندی ک له و سنوورانه نه به زین بن که بوونه ته

مايهی جياوازی و رەسەنايه تيبی رتيبازی تەسەووفی لای مەحوی. ئەو سنوورانەش ئەمانەن:

۲-أ- کيشەى سەرەتايی تەسەووف دوو گریمانەى عەمەلى، يەك تيبورى جەمسەرەکانیەتى، يەكەميان ئەوديه كە كۆششيتيەكە بەمەبەستى رەتكردەنەو (نفى) كردنى خود لە پيتناوى گەيشتن بە «بوون» يان بەمانەو ديه كى پايەدار تر كە بە «مانەو دى پاش فەوتان- البقاء بعد الفناء» ناسراو. گریمانەى دووهميش ئەوديه كە ئەو كۆششە، هەر لە سەرەتاو بەندە بەو مەرجەى كە خۆشەويست «خودا» رەزامەنديى لەسەر هەبیت. ئەم دوو بنەمايهش، كە دوو گریمانەى سيستماتيەكن تەسەووفى ئىسلام لە نەزەه رۆحيبه هيندۆسى و مەسيحيبه كان و هەموو نەزەهەكانى ديكە جيا دەكاتەو.

۲-ب- بەهەلە رۆژەهەلاتناسان دوو ئاراستەيان لە تەسەووفدا ليك جودا كردۆتەو و گوتويوا كە «تەسەووفى عەمەلى» و «تەسەووفى تيبورى» هەيه و، دەرکيان بەو راستيبه نەكردووه كە تەسەووف لە جەوهەردا ئەزمونيتيەى عەمەليەى سەخت و نائاساييبه و دەرئەنجام و رەنگدانەو هەكانيشى نائاسايين، بۆيه نايە بخريئە بەرچاو و گوتى ئەوانەى لە دەرەو دى ئەزمونەكەدان، كە بە «نامەحرەم» ناويان بردوون. ئاسايى نەبوونى ئەو «راز»انەى هيندى گەورە سۆفى درکاندويان بۆتە مايهى بەهەلە تيبگەيشتن و ناو زەدكردنى ئەو رازانە بەو دى گوايه كۆششى تيبورين.

۲-ج- خودى ئەو ئەزمونە جياوازه، چونكە پيتويستى بەو هەيه بەزمانى ئاسايى هەست تەعبيرى لى بکرى، بۆتە مايهى پەيدا بوونى دەيان هيتما و رەمزى ئالتۆز. لە دەرەو دى بوارى تەسەووفيشدا، گرنگترين ئەو بوارانەى مەحوى زاراوەکانيانى بەکارهيتناو، ئەمانەن:

۲-د- فيقه (شەريعت). لە زاراوەکانى ئەم بواردە پيتويستە ئاگادار بين كە مەحوى شافيعى مەزەهەب بووه، بەلام بۆ هيندى مەبەستى ناسك سوودى لە هينديك لە تايبەتەنديهەكانى مەزەهەبەكانى ديكەى «ئەهلى سوننەت و جەماعەت» وەرگرتووه.

۲-ه- لە بوارى (علم الکلام - عەقايد - بيروباوهر)دا كە بەبوارى (ئوسوول)يش ناسراو، پيتويستە سەرنجى ئەو راستيبه بەدين كە مەحوى سەر بەمەزەهەبى كەلامى «ئەبوخلەسنەى ئەشعەرى» يە و دژى هەموو بۆچوونەكانى كە نارگيران (المعتزله) يە و، لەم بواردەشدا كاريگەربى تەواوى ئيمام (محمەد ئەبو حاميدى غەزالى)ى بەسەرەو ديه.

۲-و- لە ليكدانەو دى زاراوە قورتانيبه كاندا پيتويستە ئەو راستيبه رەچاو بکرى كە «مەحوى» لايەنگيرى ليكدانەو دى پيشينان (السلف)ە بۆ قورتانى پيرۆز.

۲-ز- لە هيتانەو دى فەرموودەكانى پيغەمبەردا (د.خ) زۆر پيتويستە رەچاوى ئەو بکرى كە فەرموودەى دانراو (موضوع)، يان لاواز (ضعيف)، هەن كە مەحوى بەكارى هيتاون و،

ئەمەش لە جەوهەردا یەکیکە لە کیشە گەورەکانی کۆششی فەرھەنگسازی بۆ مەحوی.
۲-ح- ھەموو بەکارھێنانێکی زاراوی مەنتیقی لە شیعری مەحویدا لە چوارچێوەی مەنتیقه
شەکلێیەکی ئەرستۆ دایە و، پشت بەستنی بەھەر مەنتیقیکی دیکە ھەڵی لێ
دەکەوتتەو.

دووەمین بەش کیشە ی سەرچاوە

ھەموو سەرچاوەکانی تەسەووفی ئیسلامی لە کتیبی بەناویانگی ئەبو نەسری سەراجی
تووسی و «قوت القلوب» ی ئەبو تالیبی مەکیبەو تا گەورە سۆفیەکانی سەدە ی شەشەم و
ھەتەمی کۆچی، دەتوانرێن بکرتێن سەرچاوە ی لیکدانەوێ مەعنای زاراوەکانی لای «مەحوی» .
بەلام «شیخ محبەدینی ئیبن عەرەبی» پتر سوود بەخشن لە بواری قوولبوونەوێ لە چەمکەکاندا،
بەتایبەتی چەمکی «کات» .

لە بواری عەمەلێشدا، وەکو بەکیتک لە پەپرەوانی رێبازی نەقشبەندی، رێ و رەسمەکانی ئەو
تەریقەتە و رێنمایییەکانی شا عەبدوللای دەھلەوی و مەولانا خالید و مورشیدە راستەوخۆکانی
زۆر گرنگن بۆ تێگەشتنی زاراوە ی سۆفیانە ی لای مەحوی، وەکو بنەمای سلووک .

سێیەمین بەش کیشە ی داھێنان

مەحوی سۆفیەکی خاوەن ئەزمونی داھێنەرانی بوو، لەم بواردەدا ئەوێ گرنگە رەچاوی
بکری ئەوێ کە:

۳-أ- لە شیعەرەکاندا مەحوی جاری وا ھەییە پابەند بوو بە مەعنای زاراوە سۆفیە باوەکان و
جاری وا ھەییە مەعنای دیکە ی پێ بەخشیو، بیان وەکو زاراوە یکی ناسۆفیانە بەکاری
ھێناون .

۳-ب- لە سەر بنەمای جیھانە گشتییەکی تەسەووف ھێندێ زاراوە ی وردی خاوەن مەعنای
تایبەتی داتاشیو، لەوانەش پێغەمبەرستان، وحووشستان و سەرابستان و ... ھتد .

ناوه پښتو

- 3 وتهى بهرېز نيچيرقان بارزاني له فيستيفالي مه حوى
- 11 نهم دهستپيشخهريه پيروزه پتويسته بهرز رابگيريت - دكتور عه بدوللا ناگرين
- 13 شيعرى مه حوى - له نيتوان سؤفيزم و دهرويشيزمدا - دوكتور مارف خه زنه دار
- 31 مه حوى له خوتدنه وهيه كى به كاوه خؤى ديوانه كهى و... : محمه مد مه لا كهريم
- 41 مه حوى ميرانگرى په يام و هه لوتىستى جواميرانهى مه ولانا خاليد، محمه مد حه مه باقى
- 51 له نيتوان دوو غه زه لى شهو و رؤزى حه مدى و مه حويدا ليكؤلينه وه و به رامبه رى: ابراهيم احمد شان
- 67 كيش و سه روايه كانى شيعرى مه حوى: شوکور مسته فا.....
- 81 دهقى كراوه له هؤنراوه كانى مه حويدا: ره نؤف عوسمان
- 93 باسيتك له شيعرى سؤفيگه رى مه حوى: عه بدولوه هاب چروستانى
- 103 ويتنهى شيعرى له هؤنراوه كانى (مه حوى) دا: كهريم شاره زا
- 117 هه لبه سته كانى مه حوى و لايه نه هونه رييه كانى هه لبه ست: كامل ژير
- 133 مه حوى شاعيرتكي شؤرشگير له روانگه ي نايينيه وه: كه مال غه مبار
- 143 دياردهى رهنك له لاي (مه حوى) شاعيردا: مسته فا زه نگه نه
- 157 كاتى (مه حوى) ويتنهى سه رده مى خؤى به وشه ي رهنكا وره نك ده كيش: نه حمه د سه لام
- 165 مرؤقى تراژيك - Tragic مه حوى وهك نمونه. كهريم ده شتى
- 171 مه حوى له پرؤزه ي «فه ره ننگى شاعيران» دا، چه ند سه رنجيتكى مه نه ه جى: عه بدوللا قه رده داغى